

ఆనంద కంద సహస్రము

కృతి కర్త
చిద్వాన్ పంజరి సోమశేఖరరావు

సర్వస్వామ్యములు గ్రంథకర్తవి

ప్రతులు : 500

ప్రచోత్పత్తి : వసంతము 1991

మూల్యము : రూ. 20-00

ప్రతులకు ?

పింజల సోమశేఖరరావు

వేటపాలెము : రావూరిపేట

చీరాల తాలూకా, ప్రకాశం జిల్లా

ముద్రణ

నవోదయ ఆర్ట్స్ ప్రెస్

చీరాల.

ప్రా క్క థ న ము

శ్రీ మదుపాస్య దై వములను ఇష్ట దై వములను కుల దై వములను గురు దై వముల నుద్దేశించియేగాక, దై వేతరములుగాగూడ అప్పుడప్పుడు నా కవి జీవితములో రచించిన శతకము లిరువదికి పైగా వై నవి. అముద్రితాల ముసుగుల నుండి వీనిని వెలువరింపదలచి, శార్దూల మ త్రే భ విక్రీడితా వృత్తములతోడివి, ఉత్పల చంపకమాలా వృత్తములతోడివి దేనికది వేరువేరుగ ఈవరకు ప్రకటించితిని. ఇప్పుడిది కంద పద్య శతక దశకమొక సంపుటిగా “ఆనంద కంద సహస్ర”మను పేర వెలువరించుచున్నాను. మిగిలినవి దై వము కలుగజేసిన అచిరకాలమున వెలువరించి ఆంధ్ర శతక సాహితీ సరస్వతికి సమగ్ర సమర్పణ విధి నిర్వహించినవాడ నగుదును.

ఆంధ్ర సాహిత్యమున కావ్య నాటకాది ప్రక్రియ లటుంచి శతకసాహితీప్రక్రియ ఒకప్రత్యేకతనుసంతరించుకొన్నది. ఇప్పుడే మోగాని, తెలుగునాటకవియైనవాడు తనయిష్టదై వమునుగుఱించి ముందుగ శతకములు చెప్పటొక సంప్రదాయమై, ఎందరోకవులు భక్తి నీతి శృంగార వై రాగ్యపరములుగా శతకములుచెప్పటతో, ఆంధ్రమున శతక సాహిత్యమొక సాహిత్యము కలిగించినది.

కవి, తన వేడు తీపుల జీవిత ప్రస్థానములో పొందిన అనుభవాలు, ఆవేదనలు, దై వమునకు నివేదించుకొనుటకు శతకము నందున్నంత, అవకాశము మఱొకటి లేదు. ఈ అవకాశముతోనే జీవితములో నేను పొందిన భంగపాటులు, హిరపాటులు, దై వ లీలాస్తుతులతోపాటు దై వమునకునివేదించుకొనుచున్నాను. లోకము మేలునకును తగినంతగా దై వమును వేడుకొను

చున్నాను. నా ఆవేదనానివేదనలుచూచి, సహృదయులెవ్వరును తమ కన్వయించుకొని సహృదయములు కలుషితములు చేసికొన వద్దని విన్నవించు కొనుచున్నాను.

“విశ్వశ్రేయః కావ్యమ్” అని నన్నయగారి శబ్ద చింతా మణిలో సూత్రప్రాయమైన మొదటి సూక్తి. విశ్వమునకు శ్రేయము కూర్చునది కావ్యమైనప్పుడు కావ్యకర్తయైన కవి కంటె విశ్వ శ్రేయస్కామి యింతెవ్వడు ?

దేశమును ప్రేమించుచున్నాడు. మంచిని పెంచుచున్నాడు గురజాడ! మంచిని పెంచుచున్నప్పుడు చెడును తుగించుచునియే తాత్పర్యము. “రాజుల్ మత్తులు వారి సేవ నరకప్రాయంబు” అన్నాడు మహాకవి ధూర్జటి! కవి స్వతంత్రుడు, నిరంకుశుడు, సాంఘిక లోపములు చూచి ఊరకుండభేడు. తానేది చెప్పినా, ఎట్లు చెప్పినా లోకము మంచికే. కవి, సుప్త జాతికొక వైతాళికుడు, కవి వరవడి లోకమునకు దిద్దుబడి:

“కావ్యం యశసేఽర్థకృతీ వ్యవహరవిదే శివే తరక్షతయే సద్యః పరనిర్వృతయే, కాంతాసమ్మిత తయోపదేశయుజే”

కావ్య ప్రయోజన మిట్టిది. గుణగ్రహణ పారీణత సహృదయ లక్షణము :

ప్రమాదో ధీమతామపి, నావాత తస్మాలు విజ్ఞులు మన్నింపగలరు :

గ్రంథ కర్త.

అనంద కంద సహస్రము

గణపతి శత్రు

శ్రీమత్పురమ గురూ! తే
జోమయ దివ్య స్వరూప! శ్రుతి మూలార్థ
ప్రామాణ్యక! శ్రీతలోక
జ్ఞేమాది ఫల ప్రదాన శీల; గణపతీ!

శ్రీ మన్నడి కొటిర ఘృ
ణీ మండల మండితాశ్రు: నిత్యాత్మక! మ
ర్త్య మర్త్య శిరః పద్మ
స్తోమార్చితపాద! వక్ర తుండ: గణపతీ!

శ్రీకారము కృత్యాదిని
శ్రీకర మది సంప్రదాయ సిద్ధంబుగదా!
శ్రీకార శ్రుతిక మిడెదమ
శ్రీకార శ్రీకరంబు జేయు, గణపతీ!

శుక్లాంబర ధర: కృతివి
ఘ్న క్లిష్ట నివార! సార కరుణామృత ధా
రా క్లిన్న నయన! భవ భయ
వైక్లబ్య నివర్తి! సాధు వర్తి! గణపతీ!

విఘ్న ధ్వాంత విభాకర!
విఘ్న మహీధర శతార! విఘ్న విదూరా!
విఘ్న వనీ వైశ్వానర!
విఘ్నేశ్వర! నీకొనర్తు వినతి, గణపతీ!

అంబా సుతః! లంఠోదరః!
 జంబూ ఫలిసార సక్తః! జంభారి ముఖా
 ద్యంబరచర మకుట ప్రతీ
 బింబిత శుంభత్ప దాఙ్గ పీఠః; గణపతీ!

పాశాంకుశ హస్తః! కృపా
 పేశాంచిత హృదయ పద్మః! వినమజ్జనతా
 క్తే శచ్చేదనః! సకల సు
 రేశ నరే శాది పంద్యః! శ్రీ శః! గణపతీ!

పందే ప్రసన్న పదనం!
 పందే నా గోప వీత భాస్వదుర స్కం!
 పందే చతుర్భు జాఢ్యం!
 పందే పండే యటందు పంగి, గణపతీ!

జయ జయ మహాషక వాహనః!
 జయ గజముఖః! జయ గజేశః! జయ జయ యనుచున్!
 జయ వాచనంబు జేసెద
 జయ సూచన లిమ్ము మాకు, స్వామి! గణపతీ!

తొలుతగ 'అవిఘ్నమస్త' ని
 తలపున నిన్నే ఘటించి తలచెదనయ్యా!
 తలచిన తలంపు లన్నియు
 ఫలింపగ జేయుమయ్య! భద్ర గణపతీ!

తొండమ్ము, ఏకదంతమ్ము,
 నిండుగ ప్రేలాడు బొజ్జ, నెమ్మిగురియు నీ
 మెండగు చల్లని చూపులు
 కొండాడెద నయ్య! మెచ్చుకోవె! గణపతీ!

విద్వేలకు నెల్ల దొరవని
సిద్ధియు బుద్ధియు నొసంగు జేజీ వని ని
న్నొద్దిక గొలిచెద విద్వేలు
సిద్ధులు బుద్ధులు నొసంగు సిద్ధి గణపతి:

శివతనయ! నీ కొనరెచ్చెడు
ఆవితథ ముపచార పోడ శాత్మక పూజా
వ్యవధాన విధానంబున
కవలను నాకై త పూజ లందు: గణపతి:

నాయకుడవనగ స్వర్ణా
నాయకులకు సర్వలోక నాయకులకు మన్
నాయకుడ వీవె గదవె, వి
నాయకుడవు నీకు వందనములు: గణపతి:

ధ్యానం బొనరెచ్చెదను నిను
నానా విధ విష్ణు భీతి నాశంకరునిన్
నానాభీష్ట ఫలప్రదు
నానా సురవర గణాధి నాథు, గణపతి:

ఆ వాహనమ్ము మూషిక
మావహిలగ వాహనముగ అరుదెమ్ము ప్రభూ!
దేవ గణ భూత గణములు
సేవింప, గ్రహింప వాడు సేవ, గణపతి:

ఆసనము, పంకజాసన
వాసవ ముఖ వంద్య, నీకు స్వర్ణాంచిత ర
త్నాసనము నధిష్ఠింపుము!
చేసెడు మా పూజలంద జేయ, గణపతి:

అర్ఘ్యంబు నిడెద నీకు - అ
 నర్ఘ మణి మకుట శీర్షనకు - సారకృపా
 దీర్ఘవలొకను నకు - వి
 నిర్ఘర్షిత పాతకునకు నిరతి, గణపతీ!

ఉద్యద్భక్తి నొసంగెద
 పాద్యము, జంబూ కపిత్థ ఫలమధుర రసా
 స్వాద్యునకు, సకలలోకా
 రాధ్యున, కాద్యునకు, గుణ విరాజ! గణపతీ.

గంగా యమునాది నదీ
 సంగత జలములను నీకు హ్నన మొనర్తున్
 గంగాంబికా ప్రేయాత్మజ!
 శృంగారాకల్ప! స్వీకరింపు! గణపతీ!

రక్తాంశుక ద్వయం బభి
 యుక్తం బభినూత్న మిద్ధి యొసగెద - అత్యా
 సక్తిం బరిగ్రహింపుము
 భక్తామర భూజ! రాజవంద్య! గణపతీ!

రాజితమగు ఉపవీతము
 రాజితమగు భక్తి నిడెద బ్రహ్మకళా వి
 భ్రాజితము గైకొను మిదె
 రాజ కళామకుట! విఘ్నరాజ! గణపతీ!

బంగారు జరీ వని గల
 శృంగార నవాంశు కోత్త రీయం బిదిగ
 పొంగారు భక్తి నొసగెద
 రంగార బరిగ్రహింపు, లక్ష్మీ గణపతీ!

ఆనంద కంద సహస్రము

గంధం పొసంగెదను సుర
గంధర్వార్చిత వదా; సుగంధ హరిద్రా
గంధ మృగీ మద మిశ్రము
బంధురముగ గొనుము భక్త బంధు: గణపతీ:

అక్షతలు సమర్పించెద
అక్షత పరమార్థ పథము లందీయుమయా!
అక్షీణానూన కృపా
వీక్షా ప్రసరంటుజూపి వినుత గణపతీ:

జాతీముఖ నానా సుమ
జాతుల బిల్వాది పత్ర జాతుల నీకుం
బ్రీతిగ నిడు మా పూజల
కాతత సిద్ధులు మఠింపుమయ్య: గణపతీ:

త్రైవిద్యా వేద్య: మహా
నైవేద్య సమర్పణం పొనర్చెద, సద్య
శ్రీ విస్ఫూర్తి గుడ క్షీ
రావిష్ణుము స్వీకరింపుమయ్య: గణపతీ

లలితాత్మ: నాగవల్లీ
దశయుత కర్పూర మిశ్రిత కృముక సమా
కలితంబిదె తాంబూలము
అలఘుమతి గృహింపుమా మహాత్మ: గణపతీ:

నీరాజనంబు గైకొను
నీరజ శవ వాసవాది నిఖిల సుర శిర
శ్రీరాజిత మకుట మణి
నీరాజిత పాద వద్మ: నిత్య: గణపతీ:

సాగిలి పడి మ్రొక్కెద మా
లోగిటి నిక్షేపమై కడుంగడు వసులన్
సాగింపుము: కోర్కులు కొన
సాగింపుము: మధురూ: ప్రసన్న గణపతి:

భాద్రపద శుద్ధ చవితిని
భద్రాత్మక! నీదుపూజ భక్తులొనర్పన్
భద్రములుగూర్చి విఘ్నా
పద్రవములు దీర్చగదవె? ప్రణతగణపతి!

ఎట్టెదుట నీవు మెచ్చగ
మొట్టికొనెద నూరుమార్లు, మోకరిలెద నీ
వట్టిటని యెత్తక కృప
రెట్టింపున నన్ను జూడు! ప్రీతి గణపతి!

గుఱ్ఱదొర! యిజ్జగముల
జ్జలకే జ్జవగుట ఓంప్రథమముగా
ముజ్జగములు నిను గొలుతురు
లోజ్జందలు సురలునీకు, డుంధి గణపతి!

ఒద్దికతో నిను గొలిచెద
నిద్దపు కడగంటిమాపు వెరపి మనుపుమో
యిద్దలు తల్లల యొడులను
ముద్దులొకబోయు చిన్ని బొజ్జ గణపతి!

నిన్నుంబూజింపకయే
వన్నుకొని సురాసురాళి పాలకడలినిన్
మున్ను చిలుకంగ కనిరట
బన్నము నీ దొప్పలెన్న వశమే? గణపతి!

ఆనంద కంద సహస్రము

పాలకడలి ముందొదవిన
శ్రీలక్ష్మిని నీ కొసంగి చెల్లించిరి జే
జేలు తమ మ్రొక్కుబడి, నిన్
శ్రీలక్ష్మిగణపతిన్ భజింతు గణపతీ!

లోకాలకు పీఠాకరు
డాకరటి నిశాటదాకి ఆహవమున దం
తైక ప్రహరముననే
భీకరముగ జంపినావు వీర గణపతీ!

ఉచ్చిష్ట మిష్టమటవే
ఉచ్చిష్ట గణపతివైతి వోయయ్య! నిజం
బుచ్చిష్టమే సమస్తము
ఉచ్చిష్టగానిదేది? ఉర్వి గణపతీ!

తమ్మునితో పంతముపడి
ఇమ్మహినం జుట్టివచ్చుటే పితరులకున్
నెమ్మి బ్రదక్షిణ మిడుటని
యిమ్మెఱిగిన నీదు విజయమెంతు, గణపతీ!

నిను నలుగుబిండితో బొ
మ్మను జేసి సచేతనునిగ మంత్రంబిడి ని
ల్పినదంబ, త్రిమూర్తుల కం
దెను మునుముందుగనుపూజ నీటి గణపతీ!

అల బ్రహ్మదేవు డయినను
తొలిగా నిను గొల్వకుండ దొరకొనడు క్రియా
కలనకన నెవ్వరికి గుం
డెలు చాలునటంచు చెప్పనేర్తు; గణపతీ!

పనిచెఱుపుల దొరవని ని
 న్ననెదరు నీకేటి బిరుదయా యిది? నిన్నున్
 మునుకొని కొలువని వారల
 వనుల చెఱుతువా? మహానుభావ! గణపతీ!

నా వినతులు వినుతులుగా
 నా వేదనలే నివేదనలుగా కవితా
 భావావేశ శతంబుల
 గావించెద శతకపూజ కామ్య గణపతీ!

నన్నయ చిన్నయ పెదచిన
 అన్నయ్యలు తెనుగుభాస కనుశాసకులై
 తెన్నులు సూపిరి వారల
 నెన్నుకొనెద పన్ను గొనగ కృతులు, గణపతీ!

అభినవ వాగనుశాసను
 లభినవ తిక్కనలు నేటి ఆంధ్ర జగమునం
 దభినవ కవులై రందఱి
 కభినందన వందనమ్ములనెద! గణపతీ!

కరుణయు వాత్సల్యమునుం
 బరమాదరమొప్ప-ఆంధ్రభాషా కవితా
 స్ఫురణాదులు గలిగించిన
 గుఱునాథుల మఱువకుండ గొల్తు: గణపతీ!

నను కవిగానొనరువ తి
 న్నని తెన్నునబెట్టినాడు వాడాదిని మ
 జ్జనకుని కనుగొలుకుల తడి
 యెనయగ ముమ్మొదటి గురుగనెంతు గణపతీ!

నాకున్ విద్యత్పట్టము
చేకూరెను గురుల కరుణజేసి మరిమరిన్
నీకరుణజేసి పరమ గు
రూ! కృతిమతి నన్ను జేసి పోవు! గణపతీ!

విద్యలకు నెల్ల దొరవని
విద్యార్థులు నిన్ను గొల్తు, వెన నెన కొలువన్
విద్యా పరమావధులకు,
విద్యున్ని భజేః దళితవిఘ్న! గణపతీ!

నీ నామ సహస్రార్చన
మాననిదగు పర్వములను మాకు. విశేషం
బీనాది అక్షరార్చన
నీ నిత్యార్చన మటందు, నిత్య! గణపతీ!

హేరంబ గణపతీ! కృ
త్యారంభ ప్రణుతినిది, అహమహమికతో
సారాధానుగమ పద
శ్రీరమ్యము సేయు కలఁము సేవ! గణపతీ!

ఆనంద కంద దశశతి
లో నీదొక శతిగ ముందు రుచిర మొనర్తున్
నానా ప్రచురార్థంబు ల
నూనముగ నొసంగు! కృతివి నోద! గణపతీ!

వ్యాస కవితా సరస్వతి
నీ సుందర రత్న లేఖనీ లేఖన వి
న్యాసమున శాశ్వతంబయి
భాసించెగదా! మహాప్రభావ! గణపతీ!

సాహిత్య గురుబ్రహ్మవు
సాహిత్య మెలర్ప నిన్ను సంపూజింతున్
సాహిత్య సుమములను భవ
రాహిత్యము సూపు! పాప రహిత! గణపతీ!

కందము సెప్పిన కవియని
రందముగా నీకొనర్తునవి సుమధుర మా
కందము లిటు లొకసందను
కందుని యన్నయ్య! నన్ను గాపు! గణపతీ!

ప్రేతెడు లేదీ కందము
చాలు, గగభజన నలలు, జగణముజేసిం
బోలదు, నారెంట నలజ
లేలు, యతిప్రాస నియతులికెవో! గణపతీ!

చులకని వద్దెమ యయ్యును
కల నియమములెన్నో దీన, కవి డింభకులం
గిలగిల లాడగ జేయును
అలతులె వలతులును కందమందు, గణపతీ!

కందములు సెప్ప దొర కొన
ముందుగ తిక్కనకు మ్రొక్కబోలు, నవల నా
కుందవరపు చొడప్పకు
వందనములు సెప్పబోలు వరద! గణపతీ!

గుణి కలిగి పూజ చేసిన
గణికలకే ఉబ్బిపోవు గబ్బి దొరవయా!
నెఱిగె త పూలపూజలు
మఱి నాయవి మెచ్చకెట్లు మరుతు! గణపతీ!

కవితార్పనా విధాన
ప్రవతైక మనస్కుడైతి, 'వలదు వలదు నా
కివి యేల' యనక విను! నీ
చెవు లాడించుచును, చేట చెవులు, గణపతీ!

కవిగా బుట్ట నయిన ప్రా
గ్భవ సంచిత పుణ్యములను భావించెద నే
నవి భాగ ధేయములుగా
కవి జన్మ మదృష్ట లభిగాన, గణపతీ!

కవితా స్వారస్యంబను
భవింపగాలేని జన్మ వ్యర్థపు జన్మం
బవునందును భువియందున
ఎవరేమని యాడికొన్న నేమి? గణపతీ!

ప్రణవోపాసనలో ముని
ప్రణత బ్రహ్మను భూతి బడయగ, కవ్య
గ్రణి కవితోపాసనలో
గణనీయ రసానుభూతి గాంచు, గణపతీ!

కవితా రసానుభూతికి
భువియందున కోటిరాజ్యముల సుఖమీడే?
అవినాశక మదికాగా
సువినాశక మిద్దియౌను చూపె! గణపతీ!

రాజులు కవిరాజుల వి
భ్రాజిత కావ్యానుబద్ధ వర జీవను ల
వ్యా జగతి నిత్యకీర్తి వి
రాజితులై నారు విఘ్నరాజ! గణపతీ!

కవితా కళాపీయులు భూ
ధవులుండిననాడు రాజదర్పముతోడన్
కవితా రాజ్యము లేలిరి
కవు, లదియగు స్వర్ణయుగపు గాధ, గణపతీ!

కవి పాత్ర చిత్రణంబున
అవికల తాదాత్మ్యమంది అనుభూతులలో
అవురాజు రాజరాజును,
అవు మరి సేవకుడు, సర్వమవును, గణపతీ!

కవి నవ రసాను భూతిని
నవు నొక్కపు, డేడ్చొక్కపుడు, నయనముల సెగల్
రవులించును, శాంతిస్థితి
స్రవించు కనికరపు సుధల జాలు, గణపతీ!

కవి యూహలోన రసవ
త్రప్తవాహములు కెక్లువారి ప్రవహించును, వె
లువలై రసధును లాతని
కవితాబ్ధిని సంగమించు గాదె? గణపతీ!

విసువక ప్రపంచ సృష్టిని
వసు గర్భుడు బ్రహ్మ సేయ, ప్రజ్ఞాశక్తిన్
రసవత్ప్రపంచ సృష్టిని
రసక కవిబ్రహ్మ తా వెలార్చు గణపతీ!

దృశ్యంబు బ్రహ్మసృష్టి, అ
దృశ్యంబు కపింద్ర సృష్టి ధృశ్యము చెఱగున్,
దృశ్యేతరము నిలుచు, ను
ద్దేశ్యంబై భావజగతి, దేవ గణపతీ!

విశ్వసప్రస్థ విధాతయ
విశ్వత్రేయోపదేష్ట విద్యత్కవియై
విశ్వప్రజోపయుక్తికి
శశ్వత్కావ్య ప్రయుక్తి సలుపు, గణపతీ!

కవితానందములోన - ప
రవశించు కవీంద్రు డవికలస్థితి, యోగ
ప్రవణుండు యోగితో సరి
యపునందు రసానుభూతి యందు, గణపతీ!

ఏకముగ ప్రజాజీవిత
నాకను చుక్కాని యగుచు నడవగలుగు వా
డికవి యొక డీతని కవి
తా కంఠము సుప్తులనుగ దల్చు, గణపతీ!

కవితేభిని ప్రసవించును
అవతథముగ వీరజాతి - అదియిడు స్వేచ్ఛా
ప్రవిమల శాంతి సుఖంబులు
కవి దేశమునకు జీనగణ్ధ, గణపతీ!

కవి కలము కదిపి నంతన
నవదైతన్యంబు రక్త నాశము లందున్
ప్రవహించు, ప్రజావార్ధి
స్పృహనంబొను; నిక్కువంబు, గణపతీ!

పరిధారా సదృశంబయి
కవి వాక్కు ప్రమత్త వైరి గణముల గూల్చున్,
కవి వాక్కుమృతోపమమై
చివురులు వుట్టించు నెండు చెట్టు, గణపతీ!

కవి వాక్కు దిరిసెనపు బువు
నవకంబును మించి యొక్క నాడగు - అదియే
అవు మరె కుతారమై మా
నవదానవతా ద్రుమాళి నఱుక, గణపతీ!

కవి కంఠ కాహళధ్వని
ప్రవి భేదితమై అమితృ భావము లగుటన్
కపికంఠ పేణుమాధురి
స్రవించును చెమ్మగిల్లి రాళ్లు, గణపతీ!

కవి యెవరు లేని యూరను
శివాలయము లేని యూర శ్రీ మద్విద్యా
భవనంబు లేని యూరను
నివాసము తగదు తగదు నిజము, గణపతీ!

శివపూజయు కవి పూజయు
భవమును సార్థకము జేయు, పలుకగనేలా
కవినయి నేనేయది వా
స్తపమెఱిగిన విజ్ఞులున్న జాలు! గణపతీ!

రవి కిరణ ప్రకాశంబొక
పవలునకే రాత్రికేది: పరికింప మహా
కవి రవి కృతి ప్రకాశము
పవలు నిశలు యుగయుగాల వ్యాప్తి, గణపతీ!

కవియౌట వలయు నెపుడు కు
కవిగా గారా దెవండుగాని, యతనితో
యువత జెఱుచు నశ్శీలపు
కవితలు గానౌనవేల కాల్పు, గణపతీ!

భవచింతా పీడితులకు
కవి కవితాచింతనంబు కావించు ముదం,
బవివేకాంధ్యమ్మడవగ
కవి నీతియ జ్యోతియౌను గాదె? గణపతీ!

కవి పద్యము హృద్యంబయి
శ్రవణంబుల త్రుప్తుడుడువ రసమయరాగ
ప్రవణంబగు, కవనంబది,
కవియనదగు పద్య కవిని గాదె? గణపతీ!

గద్యమును హృద్యమే యగు
పద్యకృతికి మధ్య మధ్య పరికల్పితమై
పేద్యమ్మది చంపుపుగా
సద్య స్ఫురణంబు గద్య శక్తి, గణపతీ!

గేయము మధుర కవిత్వా
ధ్యాయము తౌర్యత్రికంబు ననుసంధింపన్
ధ్యేయము రసవల్లీకం
జేయగు, నికవేరె చెప్పనేల? గణపతీ!

గద్యము కవి నికషంబని
రాద్యంతములెన్న బాణు నందదికుదిరెన్
గద్యమున నతని కవితా
విద్యా నిపుణంబు వెల్లివిరిసె, గణపతీ!

ఛందస్సొకదెస వ్యాకృతి
చందం బొకవైపు లలితతైలి విరచనా
సందర్భము లివియన్నియు
నందిన కవిపట్టమందు ననెద, గణపతీ!

ఛందోబద్ధ కవితృపు
బందోబస్తులకు లబ లబల్పొడమంగా
ఛందస్సు లేని కఃతల
కుందిగి నారేమనందు గుఱ్ఱ గణపతీ!

యతులం బ్రాసలు చూడక
కృతులను రచయించు కాలమిది, కందములన్
కృతి జెప్పుచుండి నీకిటు
హితమగు, కాలంబుతోడ నేల: గణపతీ!

ఇవియేల: వచన గేయపు
కవితలనను, శ్రీ మదాంధ్ర కావ్యేంద్రిరకున్
నవ నవ్య భాషణాలే
యపు, కాదన నేవెవండనయ్య: గణపతీ!

వ్యవహార భాషయందే
కవితలు కావలయుననెడి కాలమిది, వ్రజా
వ్యవహృతికది పరిగానీ
కవి కృతి కెటులొను? వికృతి గాక! గణపతీ!

కుడి యెడమ పేతులను క
వ్వడి వడి వడి తూపులేయు వడుపున - కవియున్
వడి కొఱకు ప్రాస కొఱకును
తడుముకొనడు శబ్ద సిద్ధి తనది, గణపతీ!

కాలము మారినదని యం
ద్రాలను గాకుండ ఇడ్డెవలు తెమ్మనెదీ:
పొలగ నుతింప ఛందో
వై లక్షణ్యంబులేల: స్వామి గణపతీ!

కవి లేఖకుడవు గావున
కవి తాంశము విన్నవంబు గావించితి నా
కవితాత్మ ప్రేరణ మిది
కవికర్ణామృతము చూర్పకర్ణ! గణపతీ!

నీ పూజను కృతిపూజగ
నా పాటి యొనర్చివాడ నాతండ్రు! కవి
త్వోపాసనా ఫలస్థితి
యేపాటిదో నీవతేల్చి యీవె! గణపతీ!

అటుకులు కొబ్బరి పలుకులు
చిటి బెల్లము నానబ్రాలు చెఱకు రసం, బ
న్నిటికిం బదులివి యిచ్చితి
చిటి పొట్టి కందములు తృప్తిజెందు గణపతీ!

గుంజిళ్ళిడ భక్తులు నీ
కుం, జంకలు కొట్టుకొనెడు! కొను: కందములున్
గుంజిళ్ళా కొక్క వందగ
రంజిల్లుము! నాకిదొక వరమగు, గణపతీ!

పదవులు బిరుదము అడుగను
పెదవులు సవరించి యడుగ - పెచ్చుగ, నన్నుం
బ్రదికింపుము కృతిజీవిగ
అది చాలును చాలు చాలు నయ్య! గణపతీ!

నాయెద వెలిగించిన కమ
నీయ కవితాత్మకంబు నీరాజనముం
బాయక కూర్చితి - ఇదిగిది
గోయని కనికరపు వానగురియు: గణపతీ!

అనంద కంద సహస్రము

శివత్రయ శత్రు

శ్రీ విశ్వేశ! విశాలా

క్షీ విలసిత వామభాగ! చిద్రూప! నమ

స్తేవ మకుట పుడికాంతి

ప్రాప్తుత వదనీరికా! మహాదేవ! శివా!

నంది తురంగా! జగదభి

నందిత మహిమానుషంగ! నగజాహ్నుదయ

స్పందిత సుఖప్రసంగా!

స్పందిత కరుణారసోజ్జ్వలాపాంగ! శివా!

లింగా! జటావతుందిత

గంగారంగ తరంగికా స్థావిత శా

పాంగారదగ్ధ సాగర

సంగత ముక్తిప్రసంగ! సత్సంగ! శివా!

నిటలాక్ష! హస్తాత్కుఢా స్ఫుట

నిటాల నయవాగ్ని కుండ నిర్వత్కిలా

చిటిచిట చిట స్ఫులింగ

చ్చటా వినిర్దగ్ధసూనశర శలభ! శివా!

కాల యమపాశ భయ లిం

గా లింగిత మౌనినంద నావన వేగా

భీలోద్య త్పద తాడిత

కాలోరః కుడ్యభాగ! కాలారి! శివా!

దక్షాధ్వర విధ్వంసకః
చక్షుస్సుర దలికభాగ! చంద్రశకలిః
నిక్షిప్త జటా మండలః
కుక్షిస్త పమస్తలోకః గురులింగః శివా!

ఓంకారాత్మకః ఉపనిష
దంకిత లక్ష్మ్యనురూపః అరిషడ్గ మహా
హంకార వినా శంకరః
శంకరః కింకరుడనంటి, శరణంటి, శివా!

శంకాతంక నివారణః
కింకుర్వాణాయమాన గీర్వాణగణాః
సంకల్పార్థప్రదః భవ
పంక ప్రక్షాళనాః కపాలాంకః శివా!
భవ వల్లీ నిష్క్రింశకః
భవాట వీవహ్నికీలః భవరోగోప
ద్రవ వారణః భవహరః మా
భవ దుఃఖ భయంబులార ప్సార్ధింతు శివాః
కనకశ్లొఢర చా పాః
మునిహృత్కమల ద్విరేఫ! భూతి విలే పా!
పనజాక్ష. రోప! గత నత
జనతా ఘనతాప! వేద సందీప! శివా!

కద్రూ జాంగద! కరుణా
ముద్రాంకిత హృదయవద్మ! మోక్షరమా త
ణ్ముద్రాధికార! శ్రిత హృ
ద్భద్రాసన భాసమాన! భద్రాత్మ! శివా

కరుణా వరుణాలయ! నీ
 చరణంబులు నమ్మినాడ శరణంబులుగా
 తరణోపాయం బిడి, సం
 సరణోదధి దాట జేయు శరణంటి శివా!

శివభక్తి లేని పుట్టువు
 పువునకు సారభములేమి పాలుపొందనటుల్
 భువివయి నిరర్థకంబగు
 దివాకర శతవ్యక్తాశ! దేవేశ! శివా!

శివనామ సహస్రంబున
 శివ నామము భుజకరమ్ము శివనామైక
 శ్రవణంబున స్మరణంబున
 శివజీవై క్య సిద్ధి చేకూరు, శివా!

హర యనియెడి నీ నామము
 హరియించు భవామయముల హరియించు మహా
 దురితంబుల దుఃఖంబుల
 హరహర యని నిను స్మరింతు, అహరహను, శివా!

ఈశ్వర నామ స్మరణము
 ఐశ్వర్యప్రద మటందు రనిశమ్మును ని
 న్నీశ్వర యని స్మరియించెద
 ఐశ్వర్యము లిమ్ము మాకు అఖిలేశ! శివా!

అంబ వినా లేని నినున్
 సాంబాయని; మనసుదేర సంస్మరియింతున్
 అంబను నీతో బ్రత్య
 క్షంబుగ ననుజూడ నిమ్ము సమసించి, శివా!

ఉమతోడ సోముడై తివి
ఉమతోనే నిన్ను దలతు 'సోమా' యనుచున్
ఉమయును నీవొకటిగ గ
ష్టముతోముడు చెరిసగముగ జాలునిటు, శివా!

శంకర నామము భవనా
శంకరమై భక్తజన వశంకరమై నీ
కింకర సుఖంబగు
టింకన్ స్మరియింతు పాప మింకంగ, శివా!

భవ యనియెడి నామంబది
భవదీయము దివ్యతరము భవ్యతరంబై
భవరోగ నివారణ కను
భవైక సిద్ధౌషధముగ భావింతు శివా!

నీ వామతనూ భాగము
దేవీరమ్యముగ వామచేవుం డీవై
నావయ్య మహాదేవా!
దేవీయు దేవరయు నీవె దీవింపు! శివా!

త్ర్యంబకుడవై తి నీ విష
మాంబకమున జూడగాదు; అయ్యది స్మర దా
హంబునకై నది, కరుణా
ర్ద్రాంబకముల మమ్ముజూడు మవివలయు, శివా!

నిను బాలచంద్రసూరిగ
మనమందున జూచుకొనుట మాననెప్పుడు, నా
నను పారు చంద్రరేఖయు
కనపడు నానంద రేఖగా మాకు, శివా!

జడముడిపై గంగమ్మను
జడల ముడిచికొని చరించు జంగము సామీ!
విడిముడి గలాని సకుడా!
ఎడదను నిను మఱువబోవ నెన్నడును, శివా!

శంఖో యని నిను దలచెద
'శం'బూధాతు పృహర్వ సౌఖ్యార్థముగా
సంభూతమౌట నది మా
కుం ఘాయ స్ఫుఖచయంబు గూర్చుతను, శివా!

సర్వజ్ఞత్వా వాప్తికి
సర్వజ్ఞ యటించు నిన్ను స్మరియించెద నా
శీర్వాద మొసగుమయ్యా!
సర్వార్థ ఫలప్రదాత! సంత్రాత! శివా!

మృత్యుంజయ నామం జప
మృత్యుహరము ఘోర కాలమృత్యు హరంబున్
నుత్యంబును సత్యంబును
నిత్యంబు స్మరింపకుండ నేనుండ, శివా!

శ్రీకంఠము, దుగ్ధాబ్జ
కాకోలము మ్రింగి జగము గాపాడుటతో
నీకై నది నామంబది
మాకున్ విషభయ హరంబు స్మరియింతు శివా!

నీ కాల కాల నామం
బేకాలము మఱువలేని దేనది తలతున్
ఆ కాల భీతిబాపు! మ
హాకాలా! కంఠ కవిత కాకోల! శివా!

కూలమ్ము మూడు మొనలది
కూలివయితి దానిదాల్చి క్షుద్రాది నము
నూలముతో సుఖశాంతుల
మూలము గావింపు! విశ్వమూలాత్మ! శివా!

నీ నామ సహస్రంబున
ఏ నామము మఱువరానిదే యనియెద నా
యా నామ జప ప్రాప్త ఫ
లానుభవము గల్గజేయు మటుచాలు! శివా!

రథ మిల. రథ సారథి విధి,
రథాంగములు చంద్రరవులు, రథ్యల విభ్రతుత్
రథితై పురా సురత్రయి
వధించిన పురాది నీకు వందనము, శివా!

అంధ తమిష్య కరుండౌ
అంధక దైత్యుని హరించి, తది తలచెద నీ
అంధకరిపు నామం, మా
అంధ మిద్రములనెల్ల హరియింపు! శివా!

నిటల తట ఘటిత కరముల
నిటలాక్ష! నమస్కరింతు నీకెల్లపు, డు
దృట శమన భట కదిన సం
కటములు తప్పించి మమ్ము గాపాడు! శివా!

పవిధారా సద్వశంబయి
భవగిరులంద్రుంచి భవ్య భవదీయ మహా
శివ పంచాక్షరి చాలది
శివయోగులు పొందు పదవి జెందించు శివా!

అష్టైశ్వర్య ప్రదములు

దుష్టజన దురాసదములు దుర్లభమోక్షా

భీష్టదములు నీ పదములు

శిష్ట గుణాస్పదములంచు సేవింతు శివా!

కంఠేకాల! మహాదశ

కంతాసుర కంఠదశక కవితా జనితా

కుంతిత శివతాండవ కృతి

కంతాభరణంబు నీకుగా నాను శివా!

దేవాంగ పుష్పదంత

క్షౌవర శిఖరాగ్ర భక్తి జనితాశు కవి

త్వావిష్కృతి నీ మహిమా

శ్రీవిస్తృత శివ మహిమ్న కృతీయందు శివా!

శివకవుల గణన కెక్కగ

శివమహిమావిష్కృతములు చేసెద నటులే

శివకృతిగ శివానందము

కవితా కందములతోడ గైకొనుము శివా!

కందములు సుమధుర మా

కందములు నీ కొనర్తుగా యిటు మాకుం

గుందములట్టి కీర్తల

నందింపుము సుకృత పదములందింపు! శివా!

సత్కీర్తు లానజేసి బృ

హత్కావ్య కలాపమెంతో యలరించిరి కవుల్

మత్కించి త్కవితాత్మకు

యత్కించి త్కృపను జూపు మదిచాలు! శివా!

గంఢూపిత భాషాబ్జులు
గండర గండలు గలారు కవినని నెప్పన్
గుండియలు చాలకున్నవి
ఖండేందు కళావతంస! కరుణింపు! శివా!

వీధిబడి చదువె చదివితి
లేదు చొరవ నాకు ఇంగిలీసు చదువులో
కాదనక తల్లి బాసను
ఏదో యొక కొంత నేర్పితింటేను, శివా!

మత్పితరు డాంధ్రభాషా
తత్పరతకు నాకు దోహదంబిడె నెంతో
తత్రేపరణమున గవితా
సత్పథ మిది నాకుగుదిరె సత్యమ్ము, శివా!

తను విచ్చెను చదువిచ్చెను
చనువిచ్చె నికెంతో యిచ్చె సంస్కారమ్మున్
జనకుని మించిన వారలు
కనరారు గదయ్య! నన్ను గన్నయ్య! శివా!

శిక్షా వ్యాకరణాదుల
శిక్షల్ హిందంగలేని చిన్నట నాడె
వీక్షించె గిరాందేవి క
పూక్ష పేక్షణములను నిజాలాక్ష! శివా!

నా కాస్తికతా రూఢిని
నా కాస్తిగ నిచ్చివాడు నా తండ్రి, యిదే
నాకైత, నీకు నాకును
గాకుండగ జేయనట్టి కలకల్పి, శివా!

అక్క పెలియండ్ర దమ్ముల
నొక్కడ నేనైతి నాదు యోగ మదేమో?
యొక్కవితా సతి వలచెను
తక్కక యిల్లాలితోడు తానాచు, శివా!

కన్న కొడుకు గూతుండ్రుర
కన్నను - పెద పిన్నలగుచు కావ్యతనయలై
యున్నారు సుఖయథా సం
తున్నది నాపాలి దేవుడున్నావు, శివా!

నా కావించు కృతులలో
ఏకృతి లోకో పకృతికి ఇంత కుదురునో?
ఆకృతి యొక్కటి చాలుర
నాకు గృతార్థత మఱింప నాతండ్రు! శివా!

నేతలు నేసినవాడము
జాతికి నేనప్పుడట్లు సలిపినసేవే
కైతల నేతలు నేయుచు
జాతికి శాశ్వతపుసేవ సల్పుదిటు, శివా!

జీవిత మశాశ్వతము కవి
జీవితమే శాశ్వతమ్ము జరయు జ్వరమ్ములే
లేవేమియు దీనికి, నను
గావింపుము కావ్యజీవిగా చాలు! శివా.

జీవు డవినాశి వానికి
చావన్నది లేదె లేదు స్వాత్మలయంబే
జీవ శివై కృముకాగా
చావగు, చాపుట్టువెల్ల జావంగ, శివా!

జీవిత యాత్రకు గమ్యము
కావలసినదేదో యద్ధి గాకుండ వృథా
గావించిన మానవునకు
జీవనము వనమై యోను సిద్ధమ్ము, శివా!

సమకాలీన కవుల మె
ప్పు మాట యటులుండనిమ్ము ముఖ్యమ్ముగ నీ
దు మహిమ లెంచి కృతుల జ
న్మము ధన్యము చేసికొందు నన్నేలు! శివా!

కొమ్ముల్ తిరిగిన కవుల క
లమ్ముల నాడింప నీ కలమైలర? వ్య
ర్థమ్ముగదయనక విన నీ
సొమ్మేమి నశించునయ్య శూలాంక! శివా!

ఏకాగ్రత పూజకు గా
దేశాగ్రత కైత కమరు నింబించుక నా
యికైత శివోహమ్మగు
దాకను రప్పింతువేని ధన్యుండ, శివా!

ఎన్నెన్నో నీ మహిమలు
ఎన్నని నే నెన్నుకొందు, ఏకొన్నిటిలో
ఎన్నుకొని పన్నుకొందును
మున్నీటికి ఏతమెత్త బోనేల? శివా!

నా చిట్టి పొట్టి యెదలో
పూచిన పూదోట కన్నెపూలివి కాగా
ఈ చిటుకులు కందమ్ములు
వాచవిగా కైతలందు వల్కింపు! శివా!

ఏ నాటి పున్నియంబో
ఈవాడిటు పోవు పడగ నిటులొక కవిగా
నేనైతి నాకిదేలే
ఆనంద బ్రహ్మ పదవి నందుకొన శివా!

కవిరాజులె కాదుగదా
కవిసమ్రాట్లు గలారు కవులందున, వా
రి వినుతి నీ వినుతి యనుచు
కవిపద వాఙ్మలకు తెల్ల కై మోడ్తు, శివా!

రాజాదృతి గొందరు కవి
రాజులు కృతులల్లి మును విరాజిలి రిపు డా
రోజులు మారెను ప్రజలకు
మోజులు మారిన వికెల్లా ముందునకు శివా!

ఒజ్జతీకం విడినాడవు
బుజ్జాయిల దిద్దుపాటు ముజ్జగములలో
ఉజ్జీ లేనిద - నే డిది
లజ్జకు గుదురయ్యెనేమి రాతండ్రి; శివా!

కుత్తుక గత్తెర యిడుకొని
బత్తి యథావాక్కులన్న పద్దెమొకటిం
బుత్తెంచి యేటి వెల్లువ
జొత్తెంచంగోరె వెంతవోద్యమ్ము! శివా!

నేనానింపని సిరు లే
వో నాకిపుడీవు తల్లివ్వి పోయుదువంచుం
గానే కాదికృతి సం
ధానము నీ భక్తికిన్ విధానమ్ము, శివా!

శంభూ! త్వదీయ దివ్య వ
దాంభోజ యుగమ్ము నమ్మి అర్చింతు నిటుల్
శుంభత్కావ్యాది సమా
రంభమిడు కళాప్రపూర్ణ రమ్యముగ శివా!

నాలో నిను గనగలిగిన
నీలో నేనాట నిజము నిజముర తండ్రి!
ఈలో జూపుల కల్మికి
ఏలోపం బెప్పుడుగల్గినీయకువె? శివా!

ఈ జన్మకు నీకై తలె
నా జపతపములుగ నెంచినాడ మరింకె
పూజలు నిష్ఠల తిష్ఠలు
నా జతనము కాకవచ్చె నాతండ్రి! శివా!

కనపడు దృశ్యము నెల్లను
వినపడు శబ్దంబులెల్ల విశ్వేశ్వర! నీ
యనితర లీలా స్మృతులే
యనియెద నితరేతరమ్ము లననేల? శివా!

ఏకముగ నుండలేక అ
నేకంబయినావు విశ్వమిది వది నాల్గై
లోకమ్ములు నీకు వినో
డై కమ్ములు గాగనయ్యె ననియందు, శివా!

ఉపచార షోడశమ్మున
ఎప్పుడును గావించు పూజ లివియొకడుండన్
అప్పుడపుడు నీకొనరెచ్చెడు
ఉపచారపు కై తపూజ లొక్కటివి, శివా!

రుదురాకపూస పేరులు

పాదుపొద్దును ద్విప్పకొనగ బూను తొకటిగా

ఒదిగిన ఛందస్సుత్రయు

కుదిరిన జవమాల వాకు గురుదేవ! శివా!

స్థావర జంగమ రూపము

గా విశ్వవిధాన సృష్టికర్తవుగదవే

నీ విశ్వ సృష్టిరూపము

భావించు రజోత్కంఠు బ్రాహ్మంబు శివా!

ఏవం విధ సంసృష్టికి

నీవే మఱి పోషకుడవు నీ సత్త్వగుణ

ప్రాప్తిష్ట విష్టుతత్త్వము

సేవించును సాహితీవిశేషమున శివా!

సృష్టి స్థితి నిర్వహణము

ప్రసజ్గ విష్టుగఘటించి సంపుష్ట జగ

న్నష్ట మొనర్చు మహేశము

శిష్ట గతినుతింతు తామసీయమ్ము శివా!

మూర్తిత్రయమ్ము పైనం

గర్భత్వ నియామకుండుగా నీవగుచున్

వర్తించు పరాత్పరు నిను

గీర్తించెద కందకృతుల గీలించి శివా!

ఆదియు, అంతములేని, అ

నాది, నవంతాత్ముడీవ - అంతెఱుగరు బ్ర

హ్మదులు, అందుకొనవు వే

దాధులు, లోకాది మూలమగు దేవ శివా!

అంచవయి మింటికెగిరి ఎ

రించియు - కిటియోచు విష్ణు క్రిందికిదిగి, నీ
యంచిత లింగాద్యంతము

లించుక కనలేక పోయిరేమందు? శివా!

అంతశ్శత్రుల జంపి-అ

నంత గతి వనాంతరముల-అత్యంత తప

స్సంతప్త మునుల కేనియు

అంతుతెలియవఱగదా మహాదేవ! శివా!

అజ విష్ణోదులు సైతము

త్రిజగన్నత! నీదు మహిమ తెలియగలేకే

గజిబిజి నొందియు నిన్నే

భజియింతురు సమ్రాజ్య భావమున శివా!

ఎవ్వడు సృజించు జగముల

ఎవ్వడు పోషించు? త్రుంచు నెవ్వడు? సర్వం

బెవ్వడు తానై యుండును?

అవిభు శరణంటి నిను మహాకాల! శివా!

మృత్యుభయస్థులు నీదగు

మృత్యుంజయ మంత్రభవము మేల్కొని చేయన్

మృత్యుభయమ్ములు తీరును

నిత్య శుభమ్ములు ఘటిల్లు నిక్కమ్ము శివా!

ఎవడింద్రియ వశగతుడై

అవిరళ సుఖభోగ లోలుడగు! వానికిలన్

భవదీయ పాదసేవా

ప్రవిమల మార్గంబు వట్టువడబోదు. శివా!

మాయా వాగురజిక్కి, అ
 మాయికుడై మనుజు డాదమఱచి మునుగడన్
 మాయని కర్మల బుచ్చిన
 శ్రేయోబంధురత నిన్ను జేరుడెటు? శివా!

పరవనితా సురదేచ్చా
 పరుడై యౌవనముపుచ్చి, వార్ధక్యమునన్
 పరమార్థమన్న కొంపలు
 దరికొనుతఱి నూతి దీయుతలపోత, శివా!

ప్రాయంబబ్బిన దాదిగ
 పాయక నినుగొల్చి కర్మ బంధ విదళ నో
 పాయము గాంచుట మోక్షో
 పాయ, మ్మటుగాక కా దపాయమున, శివా!

జవనత్వము లున్నపుడే
 భవదీయార్చనకు బుద్ధి పదునై కుదురున్
 జవ సత్వము లుడిగిన యెడ
 శవమటు లెవడేమి ముక్తి సాధించు? శివా!

దంతంబు లూడ నప్పుడే
 చింతలతో మనసు చివికి చేడ్వడనపుడే
 గొంతుక గొఱరానపుడే
 చింతన సాగించి నిన్ను జేరనగు, శివా!

చిన నాడెట్టెవ్వా చనె-తు
 స్సృన బోయెను జవ్వనంబు సుఖలంపటమై
 మునుకొని వచ్చెడు ముదిమిని
 నినుగొల్చు టదెట్లా? దిక్కునీవయ్య! శివా!

నిమ్నోన్నతములు లేని ను
ఘమ్నా మార్గంబునందు చూపు నిలిపి ని
న్నామ్నాయ గోచరుని బ్ర
ద్యుమ్నాంతకు గంధ్రుడు పరమ యోగులీల శివా!

ఆలని చూలని లూలూ
మాలపు సంసారమందు మలుపెఱుగక జం
బాలమునం దిగబడినటు
కాలు కదల్చంగ వీలుకాదుగద! శివా!

ఉన్నీలితాక్షులను నీ
చిన్నయ రూపంబు సూచి చెందిన తృప్తిన్
తన్నయ తరంగ డోలా
సన్నోద విన్నోదిగాగ పలుపునను శివా!

అన్యోనక్తి విడచి, ఆ
తృన్యస్త మొనర్చి బుద్ధి, ధారణసెడకే
విన్యస్త లక్ష్య దృష్టిని
ధన్యుండాత్మావలోకి తానొను శివా!

దేహము జర్జరితంబయి
బాహిరమగు నింద్రియముల పాటవమణి, సం
దేహ భయాం దోశితుడగు
దేహికేది శరణ్య మపుడు? దేవేశ! శివా!

జవ జవలై దంతంబులు
జివ జివలై చొంగయూట సెలవుల నూఱన్
శివ శివ యని నిను వాకొన
అవకాశము కుదరదేమొరా! తండ్రీ! శివా!

ఒడలందున నడలందున
నుడులందున జడత రా, నినుం గొలువంగా
బడుగులకు కాని పనియగు
పడమడికిం బ్రొడ్డు వ్రాలు వై నమ్ము శివా!

నిస్సారపు సంసారము
ఇస్సీ యని రోసి, కోసి, ఎల్ల మమతలన్
నిస్సంగు లగుచు మునులు త
పస్సాధన జేసి నిన్ను బరికింతు, శివా!

కసుమాలపు బ్రతుకులపై
విపివి మునులు వనులలో దపించి తపోఽగ్నిన్
మసి మసిగా-కర్మంబుల
వెనవెన తెగగాల్చి నిన్ను వీక్షింతు శివా!

నిర్దగ్ధ కర్మ పటలులు
దుర్దాంతేంద్రియులు శత్రుదూరులు బాహ్యం
తర్దృశ్య మాణు నిను నం,
తర్దృక్కులగండ్రు యోగ తత్పరులు, శివా!

ఈషణముల దరి దీయక
భీషణరిపు షట్కమునకు వెనుదీయక ని
శ్చేషంబగు నటు రాగ
ద్వేషాదుల ద్రుంచువాడు ధీరుండు, శివా!

అధికార స్మయ విస్తృత
బధిరాంధరులైన దొరల ప్రాప్సాల్ల క-అ
వ్యధయైన నీదు సేవా
పథమున వర్తించువాడు ప్రాజ్ఞుండు, శివా!

వెలుగొల్ల క చీకటి జీ
బుల దాగెడు గ్రుడ్లగూబ పోలిక నీ సే
వల నొల్ల క వ్యామోహపు
టలమిన చీకటి నడంగు - అజ్ఞుండు శివా!

దేహము గలాడు దేహిగ
గేహము గలవాడు గేహి, గేహములేకన్
గేహియు లేనట్టులనే
దేహము లేకుండ లేడు దేహియును శివా!

వేగిన గింజలు మొలవని
లాగున కర్మముకాలి క్రాగినపుడునున్
తాగాడు జన్మహేతువు
యోగులు జ్ఞానులకె యిద్ది - జనగూడు, శివా

నీ పూజకు- పూవులు గా
నా పద్యములను ఘటించు నా యీ సాహి
త్యోపాసనా విశేషత
కే పదవీ గౌరవంబు లిచ్చెదవా? శివా!

నా తలిదండ్రుల సంస్కృతి,
నా తొలి పుట్టువుల సుకృతి, నా కొకటిగవై
నా తల వ్రాతను దిద్దగ
కైతల వాడైతి చాలుగా నాకు, శివా!

చిన్నపుడు మృత్యుభీతా
పన్నుడగా ప్రాణమునకు ప్రాణంబగుచున్
నన్నుం గాపాడిన - ఆ
కన్నమ్మ ఋణంబు దీర్చగా నాదె? శివా!

మనపొక చిఱు మొక్కే యది
జనితావేశాల భావ ఝరి కవితలుగా
ననలు తొడిగి ఫలదశలో
అనితర మధురానుభూతి - అందించు శివా!

నా కవితా వీణా తం
త్రీ కంపన జనిత మధుర నిక్వాణములో
ఏకమ్ముగ నీ లీలలు
ఏకాలము బాడుకోగ నీవయ్య! శివా!

కవి యగుట కష్టమందురు
కవియై మరి నిన్ను బొగడగా నేరని యా
కవి నీరు కాకియే నుమి!
కవి జనమందార! శరధి గంభీర! శివా!

తెలుగుం బలుకుల జక్కెర
లొలుకగ - కై తల పసందు లొదిగించి నినుం
బులకించి పాడుకొందును
తులకించెడు నీదు రూపు తోపించు! శివా!

నవ కవితా నిర్ణయిలో
ప్రవమానంబగు - ఎడంద రాయంచనుద్ర
ప్పవె నీ సేవాసరసిన్
ఆవితధ రస జలధి దీలియాడగను శివా!

విద్యుత్లేఖా కారత
సద్యో విద్యోత మగుచు జ్ఞాన కళిక నా
హృద్య హృద యాలయంబున
ఉద్యల్లీలను బ్రహ్మ మొనరించు! శివా!

నా తలపోతలు నీపై
గైతల కై నేతలు గను గావించును మా
చేతలకు దోడుపడవే
నేతలకు న్నేతవీవ నెలతాల్ప! శివా:

వాదు మనః ఫలకముపై
నీదు లసద్రూపు ముద్ర నిలిపి చెఱువకే
నా దేహము వరవశతా
మేదురముగ జూచుకొందు, మేల్గందు, శివా!

నా యెడద పూవు గద్దయ
నీయగుం దమ్మిదోయి నిలువవె తండ్రి!
పాయక కైత పువులతో
నీ యర్చన చేసికొందు నిరతమ్ము, శివా!

నా మనసు దర్పణమ్ము న
నీ మూర్తి నొనర్తు దర్శనీయము, వేమా
తేమారక దర్శింతును
శ్రీ మహితానంద పదవిజెందుదును, శివా!

నా తలపు బాట యందున
శీతల వటవృక్షమీవ జీవిత యాతా
యాతంబున సంసారపు
టా తవమును బాపు నీడలందిచ్చి, శివా!

నా లేఖిని నీ యాకృతి
ఆ లేఖ్యముగా గ్రహించి అభిరామముగా
నాలో నుల్లేఖించుక
ఆలోకింతునుర సత్కృపాలోక! శివా!

నా హృదయ క్షేత్రంబున
 ఊహా బీజంబు లేవా ఉద్బుద్ధములౌ
 సాహిత్యపు బంటలుగా
 దోహదమును జేసికొనె దొరవాచు, శివా!

నా మనసు తేటి సుర కో
 టీ మణికోటిర సంపు టీకృత భవదీ
 యామల పాద వయోజ ము
 హా మధురస మాననీవె అహరహము, శివా!

నా తలపు జెట్టు పూచిన
 పూతలు పూబిందియలుగ బొలిచి క్రమముగా
 కైతల ఫలములు పండిన
 వీతతీ నీ కారగింపు లిడికొందు, శివా!

నా హృదయపు - పూదొన్నియ
 సాహిత్యపు రసము పోసి చక్కెర తెలుగుల్
 పోహళము చేసి నీకే
 ఆహరించుటకు గూర్చి తందికొను! శివా!

కన్నవ మాంసపు గఱకు
 ద్లన్న బుజాలెగురువైచి అంది యొకొక టిం
 దిన్నగ మెనవిన సామికి
 ఇన్నెటి కైతలు రుచించుటెటు లొక్కొక్క? శివా!

ఆగని నా కవితార్థురి
 సాగి యథా తథముగా బ్రశాంత గమనయై
 యోగింప నీవె నీలో
 సాగర సంగమముగా - ప్రసన్నాత్మ! శివా!

ఇచ్చకములాడి - ఒరుమెఱ
మెచ్చులకై ప్రాకులాడ మేకొననయ్యా;
అచ్చముగ నిన్నె పొగడెద
నిచ్చలు నిచ్చలును బ్రోవు నిఖిలేశ: శివా!

తాత్త్విక చింతన కవితా
తత్త్వమునకు దోడు నాకు దయచేయుమయా
సాత్త్వికముగ భవ్య భవ
తత్త్వమునే పాడుకొంచు - తరియింతు శివా!

పురుషార్థ చతుష్టయములు
దొరకును దొరలకును నెల్ల దొరవగు నిన్నే
దొరకొని కొల్పెడు వారికి
దురితాభ్రమర: సమర దుర్వార: శివా!

లిబ్బులు ప్రబ్బిన కొలదియు
మబ్బుల చీకటులుపుట్టి మసకమసకగా
ఉబ్బివడనీక గొబ్బున
నిబ్బరమే కూర్పవయ్య; నెలతాల్పు: శివా!

రుజలేవి యంటనీయక
అజరామరమైన పదవి కనుగుణముగ నిన్
భజియించు శక్తి నొసగవె
కుజనాథ విదూర: చంద్రకోటీర: శివా!

నీ దాసకోటి పట్టున
ఔదాసీన్యంబు సూపవని విందును నే
నీ దాస దాసుడనుగా
మోదముతో గోరుకొంటి ముక్కంటి: శివా!

నా నేతపు నా త్రాతపు
నా నేస్తము నా గురుండు నా తలిదండ్రుల్
నానా బంధులు నీవని
నే నమ్మితి నేలుకోవె నిటలాక్ష! శివా!

అణిమాదులేవి యడుగను
నుణులిమ్మని కోరబోను మాన్యములొల్లన్
అణుమాత్రము నీ భక్తుల
అణుమాత్రుని జేయజాలు - అఖిలాత్మ! శివా!

సామ్రాజ్యమేల? కవితా
సామ్రాజ్యము ముందు - నిన్ను సంసేవింపన్
కమ్రగతి బూనినాడను
నమ్రుడ నైనాడ బ్రోవు నన్నింక, శివా!

నా ప్రభు! నీ పాద రజ
శ్రీప్రాప్తి నొసంగు! నాదు శిరమున కది చా
లే ప్రముఖ వదపు లొల్లను
నీ ప్రేమకు బాత్రుడనుర నియతాత్మ! శివా!

నిను మొక్కు శిరము శిరమది -
నిను గొల్పెడు కరము కరము - నీ దివ్య కథల్
విను వీనులు వీనులు - నిను
గను కన్నులు కన్నులయ్య కఱకంత! శివా!

దొర! నా నేరమి పాటున
దుర దుర నెపుడైన తబ్బ దోవల బడుచో
మరలింపవె! తరలింపవె
పురోగతి కగణ్య పుణ్య బుధగతికి, శివా!

శయనంబును - వయనంబును
వయనంబు లొనడుచు నెడ భవచ్చివనామా
ధ్యయనంబు మాన భయములు
రయమున బోకార్చి జయములంగూర్చు శివా!

వేదాంత సౌధ శిఖరము
లే దొరకు విహారములుగ - ఎసక మెసగునో?
ఆ దొరను నిన్ను నమ్మితి
ఈ దొరలే దొరలు ముక్తి నీలేరు, శివా!

నీ దఃఖ్యరేయ మహా మహి
మాదులు వర్ణించి చెప్ప - అల నలువకు నుం
గాదందురు - చిలువ దొరకు
గాదందురు వాకదెట్లు గాదగును? శివా!

కన్ను బొడుచుకొన్నను నా
కన్నుల బడవేమి మూఢు కన్నుల సామీ!
కన్నప్పగించు కొనగా
కన్నప్పను గాను నన్ను గన్నప్ప! శివా!

కాలన్ ఋషి నవానికి -
చాలం గూర్చితివి మోక్ష సౌఖ్య ముదంబుల్
పూలను ఋషి న వానిని
కాలంజేసితివి, భక్తి కారణమ? శివా!

బత్తి మెయి నీకొసంగగ -
పత్తిరియేచాలు - కోటి ఫలితమ్ముల నం
దిత్తువు - బత్తి కుదురదో?
పత్తిరిచే టొను విప్ర పత్తిగను - శివా!

విస మీవు మెసవి అమృతం

బొసగితి వల దేవతలకు ఉత్తములగు మా

నిసు లొరులకు గీడ్వడి మే

శ్లైసగింతురు కీర్తు లెసక మెసగంగ, శివా!

ఉత్పత్తి స్థితి లయముల

ఉత్పాదించెదు గుణత్రయోపేతుడవై

మత్తపుభు! విశ్వ జగన్నట

నోత్పాదన ఖేలవా మహోల్లాస! శివా!

హంసవయి యాడెదు పరమ

హంసల మానసములను మహా మానసముల్

శంసిత సత్త్వగుణా! అవ

తంసిత హిమకర కళా సుధాశకల! శివా!

సర్వాంగీణముగా వా

సర్వావస్థలను నిన్నె సంస్కరియింతున్

సర్వార్థ సిద్ధు లిడవే

సర్వాంగ విలిప్త భసిత సల్లసిత! శివా!

ఆదియు - అంతములేని - ఆ

నాది పురుషుడీవ - ఆది కాదియు నీవం

చాది యెఱుంగ రజాదులు

వేదాది నిరూపితాత్మ! విశ్వేశ! శివా!

కాలిన యిసుము పయింబడు

నీకులవలె గర్మలెల్ల నిర్నామముగా

గాలును నిన్నుం గొల్వం

జాలిన వారలకు ఈశ! జగదీశ! శివా!

కాల కిరాతుని వేటను
గావింపంబడు మృగాలుగా జీవులు ని
ర్మాలింపంబడు మాకి
కాలుని భయమును హరింపు కాలారి! శివా!

కాల ఝరి వేగంబున
కూలద్రుమములుగ జీవకోటు లడగు ని
కాలాతి క్రమణమునకు
గాలిడగలవారు లేరుగా యేరు? శివా!

నిరవధిగ కాలచక్రము
తిరుగుచు రేయుంబవత్తు చినములు యుగముల్
జరిగించెడు ని యంత్రపు
చిరుగుడునకు మూల మీవ చివ్యాత్మ! శివా!

ఎడవక జీవుల గుండియ
గడియార మలార మాడగా మనుగడకుం
గడువుగ గీయినాడవు
గడుసరి వీ విద్వై యెచట గఱచితివో? శివా!

కాలాత్మక ముద్గ్రంథం
బీలోకమునందు సంఘటించితి యుష్మ
శ్రీలాభి వర్ణితంబు ను
ధీ లోక విలోకితంబు చివ్యంబు, శివా!

చీకటి వెలుగుల వ్రాలున
నీ కౌశలమెల్ల సూఫీ నిర్మించితి వ
య్యా! కావ్యముగను విశ్వము
నీకంటెంగవి యెవండు? నిరవద్య! శివా!

నీతి ముసుగు లోపల అవి
 నీతికి బట్టంబుగట్ట నిర్మామకమై
 నీతి నశియింప నిలుపున
 నోతి తివిచి పాతిపెట్టు కొనుటగడ! శివా!

కడలేని అర్థ కామము -
 విడరాని ప్రలోభబుద్ధి - వెడగు నరుడు తా
 ముడివేసి కొనునెగాని
 కడజేసికొనండు జన్మ కర్మలను, శివా!

అగ్నులనగాని అగ్నులు
 అగ్నులనే మించి కాల్చు అగ్నులిలను, కా
 మాగ్నియు, కోపాగ్నియు, ద్వే
 షాగ్నియు నీ మూఁట బుగ్గియౌ నరుడు, శివా!

రేపెపుడో స్థిమితంబుగ
 నీ పూజ లొనర్పవచ్చు నేడేల ననన్
 రేవది కుడ్య లిఖితమౌ
 రేవగును కఫంబు రేప రేపెటులొ? శివా!

ఇకపై ప్రశాంతి కుదురును
 ఇకపై ఇకపై నటన్న యీయిక యేమా
 నొకొ? ముదిమి ముంచుకొనిరా
 ఇక లేనే తేదుగదర! ఎట్లీ కను? శివా!

చినిగిర చొక్కాను నరుం
 డొనరుగ విడనాడి క్రొత్తదూసు నటులుగా
 తనువు కృశింపగ జీవుడు
 తమవింకొక క్రొత్తదాని - తాల్చుటగు. శివా!

ఉపనిష దర్థంబులు నే
సులక్షింపంగలేదు యుష్మన్నహిమా
ద్యుపపత్తికి దోచిన యటు
లుపాసనము చేసినాడ ఒక కొంత శివా!

నా సంకల్పపు సిద్ధికి
వీసము నా ప్రజ్ఞ లేదు వేవిధములుగా
నీ సాయమ వర్వమ్ము స
మానన్నము చేయు శ్రితజనానన్న! శివా!

వా సహచారిణిగను కవి
తా సుమ మస్మబోపమాంగి - తత్త్వపరముగా
వ్యాసంగంబిడి నమ్ము స
మాసక్తుని జేయునట్లు అమరింపు! శివా!

నాలోనన యుండియు న
న్నాలోకన చేయు దేఅహర్నిశలును, నిన్
నాలో నాలోకించెడు
ఆలోచన యెఱుగనైతి - అజ్ఞాండ, శివా!

శమదమములు నా కొసగుము!
శమనమద ప్రశమనా! అసమలోచన! దు
ర్గమితా సమాన బాణ! అ
సమానగుణ భాసమాన! సన్నాన! శివా!

పుట్టు వొక చెట్టు - విత్తన
మట్టిద సూకర్మ - కర్మ యడగినగానీ
పుట్టువది యణగ దెటు నీ
గుడ్డెఱుగంజేసి ముక్తి గూర్చెదవా? శివా!

అజ్ఞానము చీకటిగా
విజ్ఞానము వెలుగుగాగ విశ్వమునకు స
ర్వజ్ఞుడయి సూచించితి
వాజ్ఞాపించితివి చాలురా; చాలు! శివా!

ఎఱుక మఱుపు లీ రెండిటి
గుఱిఱించినవాడె వరమ కోవిదుడగు నీ
యెఱుక మఱువ నేమున్నది;
మఱువే మిగులునుర - పాడు మఱుపేల; శివా!

కలము హలముగా - కైతల
హలమును పండించి రాసి పోసి కృతులు తె
ల్లల తలపుల పేదఱికం
బిలపై దొలగించు పున్నె మీవయ్య! శివా!

జాతికి నా ఉపదేశపు
కైతలు ముక్కలములకు గాదగినటు నా
చేత గలిగించి నుకృతి
వ్రాతములో నన్ను జేర్పరా తండి! శివా!

పశువులు జీవులు కాగా
వశపడ జీవులకునెల్ల - పతివా నిన్నుం
పశుపతి దలంతు నాదగు
పశుతనడచి పెంచు మానవత్వంబు శివా!

విషమాంబక! విషమాంబకు
విషమంబగు నడిమి కంట విచ్చిన సెగలన్
విషమించి బూదిచేసితి.
విషాదకర మేటి కోప వేగమ్ము? శివా!

మణిభూషణాంబరాదులు

నిను గొల్చెడువారి పాలు నీపాలు మహా
ఫణులు గజాజినములె కా
గణనీయ త్యాగమెన్నగా నీది, శివా!

విషమున్నది నీ కుత్తుక
విషమాక్షుడ వీవు నగలు విషధరములు నన్
విషమ పరీక్షల బెట్టుచు
విషమస్థితి నుంపకయ్య వేడెదను, శివా!

విశ్వకళా తరిషత్తుగ
విశ్వంబిది తోచు దీన విద్యార్థినిగా
విశ్వప్రాణుల నొకడను
విశ్వగురూ! నీదు గురుత వెలయింపు! శివా!

అన్నా! నన్నాడింతు జ
గన్నాటకమందు బాత్రగా నొనరిచి వి
ద్యన్నయ నానందదముగ
చిన్నని నీ దర్శకతను దిద్దు నను, శివా!

ఈ జగము పూలతోటను
మోజుగ నాటితివు చిన్ని మొక్కగ నన్నున్
సౌజమగు కైత గుమ గుమ
లీజాజికి బ్రోది సేయవే దేవ! శివా!

గంగా తరంగ మాలా
భంగిమలను భంగపఱచు భాసుర కవితా
భంగులు దయసేయు వియ
ద్ధంగా కవితోత్తమాంగ! ధవళాంగ! శివా!

కాముడు వర్గ ప్రిథముడు
కామావేశునకు లజ్జగాని, భయము గా
నేమియు లేనే లేవిల
కామాంధ్యము కనగ నీడు కనులుండి, శివా!

క్రోధుడొకడు శత్రుడుగా
బాధలు కొని తెచ్చి పెట్టు - ప్రిభు కాముని కా
రాధనమున తత్పరు డగు
బాధాకరు డితని బారి పడనికు! శివా!

లోభుడు వర్గ తృతీయుడు
తోడపఱచు దేనికైన లోబఱచు కొనున్
ప్రభవమిడి కామునికి జ
గా భజన మొనర్చు భజనగా డొర! శివా!

మోహుడు వర్గ చతుర్థుడు
భాహిరమే వీని బ్రతుకు బండలపుత్ర! దు
ర్మోహుడు కాముని యూహ
వ్యూహరచన వీనిదే మహోత్కటుడు, శివా!

మదు డైదవవాడు మహా
మదు డీతని తోడివగును మత్తుకొలుపులే
మదిరాంధుడు తెగదెంపుగ
గదలుచు ముందూపుతోడి కతవాడు, శివా!

మాత్సర్యుడు చిట్ట చివరన
మత్సర మొక మంటకాగ మంటలుజేపున్
తాత్సారము చేయకయే
కుత్సితమున కుత్తుకలను గోయింపు, శివా!

అధ్యాత్మ వేత్తజన హృద
యాధ్యాసన భాసమాన, మద్వైతము యో
గి ధ్యేయము, నీ తత్త్వము
నే ధ్యానము చేసికొనగ నీవయ్య! శివా!

ఇంద్రియ తురంగమంబు, అ
తీంద్రియ మార్గంబునంద యేగవు బ్రహ్మ
పేంద్రేంద్రాదులకును నీ
యింద్రి విజయం బసాధ్య మేనేమో? శివా!

కులమత విద్వేషాగ్నుల
కొలిమి యగుచు దేశమున్న కొసకేమానా?
కలిగాడు పూసికొంటకు
పెల్లబూదియ మిగులు నల్లదువే దేవ! శివా!

ఈ విశ్వ సాధ నిర్మితి
కావుటా ధర్మము పునాదిగా జేసియ, ధ
ర్మావశ్యక మది తప్పిన
ఈ విశ్వము నశ్వకరమిక నేమందు? శివా!

మతలక్ష్యంబుల నాస్తిక
మతమది యటులుంచి సర్వమతముల దొకటి
మత సామరస్యమున స
మ్మత ముంగావించి జాతి మననిమ్ము శివా!

ప్రాకృతికమైన శక్తుల
భూకంపములాది పుట్టి పుట్టి మునుపగా
ఈకత లివేమి యెలుకల
పైకినగ్గ తనింటి నగ్గి పాల్వేత? శివా!

ఈ షట్కము, రిపుషట్కము
 ఈ షట్కము, చోరషట్కము, మీ షట్కము ని
 శ్శేషముగ జంపజాలక
 యీ షట్కాత్మలె యగున్ మనీషులును, శివా!

ఈషణము లొక్క పక్కను,
 భీషణముగ సాగి రావు వెట్టగ నంత
 ద్వేషి గణమొక్క ప్రక్క, వి
 శేషించి కలంప నేమిచేయ నగు? శివా!

మూడిటినింబాసి, జమిలి
 మూడిటి దెగకొసి, మూసి మూడాటింటిన్
 మూడిటి మూలమ్మగు నీ
 జాడ తెలిసికొనగ నొను జ్ఞాను లకు శివా!

గుండె దివియ వెలిగించుక
 నిండి వెలుగు వెలుగులొన నిబిడతమప్పుల్
 చెండివయిచు లోజాపుల
 పండు వెపుడు గల్గజేతు? పరమాత్మ! శివా!

వివృతము చేసికొని హృదయ
 కవాట, మండున్న యేడు కక్ష్యలవతలన్
 శివ యోగులు దర్శింతురు
 దివి భువి యేకముగ వెల్లు దేవు నిను, శివా!

సాకారుడవంచు, మఱి ని
 రాకారుడవంచు ని స్నుపొసెంతు, రెవ
 శ్శ్రీ కరణిగ భావించిన
 ఆకరణిగదోచెదవు శుభాకార! శివా!

చిందింపవె కరుణారస
మందింపవె జ్ఞానధనము - అక్షిణముగా,
ప్రమందింపవె దురితంబులు
పొందింపవె కర్మబంధ మోక్షము, శివా!

నిద్రాజాగరణాదుల
భద్రదంబుగ నీదు మూర్తి భావించునయా
భిద్రంబు లణచియును నిరు
పద్యవ జీవన మొనంగు ఫలాక్ష! శివా!

సాయంప్రాతల యందును
నీ యాఖ్యలు మంత్రములుగ నే జపియింతున్
నాయం దుదార బుద్ధిని
నేయందున లోపమిడక విలగదె! శివా!

జవ్వనము నెల్ల మవ్వపు
జవ్వనుల తనూవిలాస సంభ్రమ దృష్టిన్
త్రైవ్యం జేసికొని నరుం
డెవ్విధి ముది మది పరార్థ మీక్షించు? శివా!

పరకాంతా విముఖత్వము
పర హిత కార్యానురక్తి పరనిహనంబున్
పరతత్త్వ చింతనంబును
పరమ కృప న్నాకొనంగు పరమేశ! శివా!

సత్సంగ మాభిలాషయు
సత్సాశీల్యంబు నిత్య సత్యనిరతియున్
సత్సంతాన ప్రాప్తియు
సత్సంపద మాకొనంగు సత్సంగ! శివా!

పరపీడన పాపంబని
 వరోపకృతి పుణ్యమని వ్రపంచంబునకుం
 గఱపిన కవి క్లోకార్థము
 నరుడు మరుపకున్న మిన్న నాదగును శివా!

పరపీడన మొక క్రీడగ
 పరవనితా రతి రసైక భావంబునుగా
 పరధన మొక మధురముగా
 పరి గణనము నరుని కదాక పరిపాటి, శివా!

ఎంత చదువున్న, విత్తం
 బెంతున్నను, జక్కదన మదెంతున్న, బలం
 బెంతున్న నరుడు గుణమున
 ఇంత తరుగువడిన వన్నె కెక్కండు, శివా!

నరరూప రాక్షసులు ద్ర
 వ్య రాసు లెదవెట్టి శిక్ష లణచుకొనిన ద
 ద్దురితపు బంకిల మనునది
 తరతరముల గడిగికొనగ - తరమౌనె? శివా!

శాంతి జ్ఞాంతులు నరున క
 సంత సుఖశ్రీ లాసలగు అవిలేని నరుం
 డంత శృతులచే న
 త్యం తక్లే శంఖులందు నందువుగ? శివా!

ధర్మము విశ్వత్యాగకు
 వర్మప్రాయంబ - అడ్డి భంగంబై నన్
 శర్మము లేదు జగతి కీ
 మర్మమెటిగి నడువ లేప్పు మనుజుండు, శివా!

కుడి యెడమ మంచి చెడులను
కుడికే విలువెక్కువౌను, కుడిని చెడునిడన్
ఎడమ కుడియన్న యట్టుల
చెడు మంచుల సమసనంబు చేయుటగు శివా!

సుజనుల సౌశీల్యంబులు
ప్రజా బహుళ వంద్యములుగ పాత్రంబులగున్
కుజనుల దుశ్శీలంబులు
ప్రజా బహుళ నింద్యములుగ పాత్రములు, శివా!

సత్తుది రూక చెలామణి
కెత్తెగున నెక్కనటుల, ఎబ్బెణికపు వా
దుత్తము ప్రక్క నిడగ నా
పొత్తేమగు తగలబడ్డ పొత్తుగద! శివా!

ఇత్తడి పుత్తడి గాదు ను
తొత్తడి దొరసాని గాదు, దుసులు సమంబుల్
మొత్తుకొనిన గావెపుడు ను
చెత్త చెదారమును మంచిజేర్చుదుమో? శివా!

రాతి యుగము కాదిది, మృగ
జాతి యనగ కానెకాదు, సైద్ధాంతిమా
జాతి మఱచి నీతి జెఱచి
కోతి బ్రతుకు మనుజు డెందగూడు నొకో? శివా!

మానవత మట్టి పాల్చె
దానవతత్వము కిరీట ధారిణి కాగా
మానవుల మనుగడెట్టులు
గానానో? నీవదిక్కు గావలయు శివా!

దేశము నలవద ధనికుల
కోశముల జేరుచుండె - కోట్ల పృజలకున్
ప్రాశనము లేకవచ్చెను -
ఆశయములు గాలిమేడ అయ్యెనురః శివా!

అఱిని ధన దాహముతో
తీరని పెల్లానతో తితిక్షవడెడు నీ
మారని మానవ రాజ్యము
నారకమో? యేరకంబో? నా తండ్రి! శివా!

అర్ధాతురుల జగంబున
అర్ధాన్నముతోడ బీద లల్లాడంగా
అర్ధ నిమేలిత దృష్టుల
అర్ధాంధులు జూతు, రే మనర్థము! శివా!

అధికార స్మయ వశమున
బధిరులు అంధకులునాచు వర్తించుట గా
దధికముగ జనరంజన
మధికారులు జేయుటెంతో అదిలేస్స! శివా!

శౌద్ధోదనుని, అహింసా
సిద్ధాంతము జాతి కొక విశేషము కాగా
శుద్ధము పద్ధము లేక య
రాద్ధాంత మొనర్చి గెంటిరా వెలికి? శివా!

మూఢాచారములతో
గూఢార్థపు నమ్మకాల గ్రుడ్డితనముతో
గాఢత మిశ్రము నంబడి
రూఢి జేఱుచుకొందు రేల లోకులిటు! శివా!

స్వార్థము తగ్గించుకొని వ
 రార్థముగ పాటుపడెడు వారి బ్రతుకులే
 సార్థకములౌను భువివయి
 స్వార్థపరుల బ్రతుకులెల్ల వ్యర్థములు, శివా!

ఎవరర్థించిరి? చంద్రుని
 కువలయ వికసనముజేయ, కోరి రెవరయ్యా?
 రవి నిలకు వెలుగు నిమ్మని,
 ఎవరివా పేరణములేల? యీవులకు, శివా!

ధన మెచ్చగ మద మెచ్చిగ
 మనుజుడు పతనంబు నొందు, మదమెచ్చక, య
 మ్మనుజుడు వరో పకృతికిన్
 ధన వినియోగంబుసేయ ధన్యుడగు, శివా!

తరు జల పాషాణాదుల
 పరోపకృతి యెంతకలదో? పరికించిన యి
 న్నరు నెఱుకకు రానప్పుడు
 ఎఱుక మఱచు వానితోడ నేమియిక? శివా!

చావని వాని విధంబున
 పోవులు సిరిగూర్చవలయు, పోవులవెల్లన్
 ఈవుల వ్యయమైపోయిన
 చావనివాడే యతండు చచ్చియును, శివా!

తిన నేరక యీనేరక
 పెనుపడ గూర్చిన ధనంబు విధమెఱిగినదే
 ఆనువుగ జుంటిగలు పె
 డ్దిన తేనియు తుడ్డ లేమిఱిగనయ్యె? శివా!

ముప్పురుల బేనుకొంచును
 ఉన్నరమును ఉర్విగలిపి, ఒకముడియిడగా
 ఇప్పొడవు పాశ మాశయు,
 గప్పున శ్వాసాగ నేమిగానానా? శివా!

అశా జీవీయగుచు దు
 రాశకు బాల్తైన నేమియగు? పరహింసా
 పేశమున వాత్మ నాశ
 క్షేత్రమెకా మిగులు నరునికింజూడ శివా!

ఉన్నంత తృప్తి నొందక
 మిన్నంతలు చేసికొనగ మేలేమియగున్ ?
 సున్నాలు పెరుగ వెంబడి
 కున్నది సున్నా యె గదవె? ఉగ్రాక్ష! శివా!

కనులుండి - కానుపింపని
 మనుజుని గుడ్డికి చికిత్స ముఱవ కొకపుడున్
 ఘన ధన మదాంధ్య మంజన
 మననిక నేమగు దరిద్ర మందువుగ? శివా!

నడమంత్రపు సిరియందున
 నడిరేయిని గొడుగు దెమ్మనం జేయుగదా!
 నడుమ నదిబోవ నెట్లపు
 డొడయని చెప్పలను మోయుటొనగూర్చు శివా!

గృహమేధికి సంసారపు
 రహిలో మంచి చెడలెఱుగరాని విధమగున్
 మహినవి యెఱుంగ నైనపు
 డిహ పరముల కెక్క నేర్చు నెంతైన శివా!

ఆధాన కథా రభ్య, శి
 కూదయ పరిపోషణాదు లాగినాగి విద్యో
 పాధియు వివాహ విషయా
 రాధన శతమెంతో? గేస్తులకు దేవ! శివా!

సౌరవధూ కుచ కుంభ వ
 రీతంభణ మబ్బుగాక తృప్తి పడడు సం
 సారి యదియ యిహ పర సుఖ
 పారమ్యముగా దలంచు వాడనెదె? శివా!

పురుషార్థ చతుష్టయమున
 పరగును కామమ్ము మూడవదిగా, ఆపై
 నరుడు ముముక్షువు గాదగు
 తురీయ మది గమ్యమనియెదో? దేవ శివా!

స్త్రీ పురుష లైంగికేచ్ఛా
 వ్యాపారముతోడ సృష్టి యమరుట బీజా
 రోపణ నిరూపణముగా
 రూపము నీవై తె? లింగరూపమ్ము శివా!

యోగ మనగ జీవేశ్వర
 యోగమ్మగు నా యదృష్ట యోగమదేమో?
 యోగించె నిటుల కవితా
 యోగంబై మత్కళా ప్రయోగమయి, శివా!

సత్త్వ రజస్తామస మగు
 తత్త్వము నెవడే విధాన తలక్రిందయి లా
 కేత్వము దాకొమ్మిడిన, క
 విత్వము నా దాస్తిక ప్రవిష్టమ్ము శివా!

నిర్వాహకముగ దీరిన
చార్వాక మదెట్టులున్న, సత్య జ్ఞానాం
తర్వర్తి పరాత్పరుడుగ
నిర్వచనము నాది కైత, నిర్ద్వంద్వ! శివా!

జనవాచక పూర్వము సా
కును కాకును కొమ్ములిడగ గూడినపుడు మా
రిన యర్థ వివేకముతో
మనుగడ సాగింపవలయు మనుజుండు శివా!

లోకమ్మున మానవతా
లోకనమే శూన్యమయ్యె లోకేశ్వర! యీ
లోకస్థితి యేమౌనా? వి
లోకింపగ దారితెన్నులును లేప? శివా?

ఆసురము పెరిగి విశ్వ
త్రాసము గలిగించు నేమొ? దైవీయ మనో
భాసురముగ విశ్వజనో
ల్లాసము గలిగింపు! నీవ ప్రాపించు శివా!

భూతదయయ మానవతా
ద్యోతక మది లేదయేని ఉగ్రారణ్య
పేతక పాతక హేతుక
భూతుక మృగ జాతకంబె కాకేమి? శివా!

ఈ మానవ మేదస్సున
ఏమున్నది గర్వపడగ? హింసాకృతమే
గా! మేలగు విశ్వజన
స్తోమక్షేమైక చింత శూన్యంబు, శివా!

పరహిత కార్యచరణులు,
పరాహిత కార్యచణులు వారొకరొకరున్
సరియౌనె? నందితోడను
సరియౌనే ఊరబంది సమసింప? శివా!

నీ తృప్తినితల నడుమను
సత్యా సత్యముల నడుమ సమరస మెటులొ?
అత్యంతంబున నిలుచును
సత్యంబే నిత్యమౌచు సత్సాత్మ! శివా!

భూలోక మెట్టులున్నను
ద్యౌలోక విలోకనంబుతో బరుగెడు శా
స్త్రాల స్థితి యెంతవరకో
అలోకింపగ భవిష్య మదియుండె శివా!

అంతా చింతాస్థితి, ని
శ్చింతకు సుఖదుఃఖ సమత చేకుటనగు, ను
న్నంతన తృప్తిగన నగు
చింతా రహితైక సౌఖ్య జీవనము శివా!

చీకులు చింతలు లేని, ని
రాకుల సుఖజీవనము సుహృ సుకృతాత్ముల్
కాకెవరు పొందనేర్తు? పు
రాకృత కర్మానుభవమె యన్నిటికె శివా!

కుదిరిక మది కుండని యెడ
కుదురు నెటులు తిష్ట? నిష్ట కుదురు నెటులరా!
కుదరని నిష్టను తిష్టను
కుదురునొకో? ముక్తి పదవి గూర్చుకొన, శివా!

అంతఃకరణ చతుష్టయ
మంతంతలబుచ్చ కెవ్వ డాతడు నీయం
దంతర్లీనము సేయును?
అంతెరుగును పుట్టువున కనంతాత్మ! శివా!

మల్లెయు ఉల్లెయు సమమే?
మల్లె గుమాయింప - ఉల్లె మాయించు ముతుల్
మల్లెగనై నరుడింపగు
ఉల్లెగనై నరుడు కంపు నొందునుర! శివా!

మంచి చెడుల మిశ్రమము వ్ర
పంచంబన, దీన మంచి వలచి - చెడును వ
ర్జించుట వివేకలక్షణ
మంచితముగ నొప్పురా మహాదేవ! శివా!

వంచకుడు గాక బిచ్చము
గొంచుం బ్రతుకంగవచ్చు: కోట్లకు కోట్లే
పెంచుకొని యెంచుకొన్నను
కొంచుంబోవం డెవండు కొంచెమ్ము శివా!

తిలతండులమ్ములట్టుల
కలగలుపై కలసిపోయెగా మంచి చెడుల్
వలసి నటు విజ్ఞానజ్ఞాలు
గలగలుపున నేరుకొందు గాదటవె! శివా!

క్షమయుండిన సుఖమున్నది
క్షమేతరము జీవితమ్ము సౌఖ్యేతరమౌ
క్షమ సుకృతాత్ముల సంపద
క్షమ కవచంబనిరి దాని గల్గింపు! శివా!

కంటికి శుక్లంబమరెను -
ఒంటికి జవసత్వ ముడిగె - ఒక్కొక్క టూడన్
వంటి వరుస వెలితి పడెన్
అంటిన పరమార్థ మేదయా? తం! డి! శివా!

అష్టగ్రహ కూటంబటు
అష్టమ దా విష్ట మవని నాత్మోన్నతినిన్
నష్టభృష్టము లొనరుచు
అష్ట తనూ భాసితా! మహాకాల! శివా!

తృష్ట, యిదౌక పాపిష్టిది
ఫిష్టల జిష్టలను గూడ వెలితివఱచు, నీ
తృష్టా శ్చేదంబున రో
చిష్టలగును నరులు సురలు శ్రీ కంఠ! శివా!

అడుగడుగున నీ యడుగుల
నుడుగక భావించుచుంటి, ఉడిగింపుము! మా
యొడు దొడుకుల మా పాడి
పుడుకు దొడుకు వీవయంటి ముక్కంటి! శివా!

పృణవాక్ష రాక్షరంబగు
మణిమయ సింహాసనమున మౌనీంద్ర మహా
గణలక్ష్మ మాణమగు నీ
గణ నీ యాకృతిని జూడ గానిమ్ము, శివా!

బృహ్మాండ నాయకుండవు
బృహ్మోపేంద్రాది దేవ వంద్యుడవు పర
బృహ్మాంబ వీవ యంచును
బృహ్మప్రద ప్రాప్తి కొఱకు - ప్రార్థింతు శివా!

అలింపుము విన్నపములు
 చాలింపు ముపేక్ష కర్మ సంఘముల ను
 న్మూలింపుము పాలింపుము
 తేలింపుము రవవధమున ఓవ్యాత్మ! శివా!

అంధునకు వెలుగు జడునకు
 గ్రంథాభ్యాసము పేడిగానికి రతి సం
 బంధింప నటుల మాయా
 బంధిత మనుజునకు నీదు భక్తియగు శివా!

మృగతృష్ణల దప్పిక తీ
 రగ సీరాన దలచి దొరల పజ్జకవుల్
 పొగడికలుచేసి కందురు
 తెగడికలే, నిన్ను గొల్వ దీరదుగ శివా!

సిరి పెచ్చున మదమెచ్చిన
 నరులెందఱి గనము, నిల్చెనా వారి సిరుల్?
 సిరులడగ మదమడగు, సిరి
 హరణము సిద్ధాంజనము తదంధులకు శివా!

పరునున్నతి గని మనమున
 చురుచుగా నౌచు నిప్పు సూడిన మాడ్కిన్
 పరివరి తపించు నీర్వాహ
 పరుని మహావ్యాధికెది నివారణము? శివా!

అచ్చపు జీకటి ముసుగున
 జచ్చినటు పడుంటగాని, జ్ఞానజ్యోతిన్
 విచ్చుకొను కనులజూడగ
 నిచ్చెనది నరుండు నేరడేమందు? శివా!

చల్లని నీ కనికారము
 చల్లదనంబులను గొలుపు చలీపందిరియై
 చల్లబఱచి భవతప్పుల
 ఉల్లము లల్లార్చు శీతజనోల్లాస! శివా!
 ఋషులు జనించిన భూమిని
 విషకలిదుర్భోగ మెంత వింతలు గొలుపున్!
 ఋషి ధర్మాధఃకృతితో
 మృషలకు జోటయ్యెనందు వృషభాంత! శివా!

అస్తి యనుకొనెడు దానికి
 నాస్తియనుట ప్రబలుచుండె నానాటికి వ్య
 త్యస్తపు భావ వి వర్జయ
 విస్తర మెటు లౌనో తుదకు? విశ్వేశ! శివా!

వాక్పటిమ యెంతయున్నను
 వాక్పరుషత సుంతయైన వలదెవ్వరికిన్
 వాక్పతులకైన గాని
 దిక్పతులకు నైనగాని దేవేశ! శివా!

సర్వ సమత సృష్టిని లే
 దిర్వురొకటి కానె కాదికెట్టుల యేకం
 బుర్విని సాధించుటయో?
 చెర్వున గండ్లెర జగము, శ్రీ కంఠ! శివా!

చే వ్రాళ్ళొకటిగ నుండవు
 చే వ్రేళ్ళుల ముద్రలొకట చెల్లవు చూపన్
 ఆ వ్రాతలు తల వ్రాతలె
 ఏ వ్రాత లికెలనయ్య! ఈశాన! శివా!

పాప భరము మోయంగా
నోవక కంపించి యూగుచున్నది యేమో?
ఊపున భూమ్యతల కుతల
మైబోవు వ్రమాద మున్నదనిపించు, శివా!

ఈ విశ్వ విపరిణామ, మి
దేవిధి పర్యవసనంలో? ఎఱుగు నెవడయా?
దేవుండ వెఱుగు దీపే
దేవుళ్ళకు పైని దేవ దేవుడవు, శివా!

రవిచంద్రులు లోకములకు
దివా నిశలు గలుగజేయు తీరు గనగ ధ
ర్మ విధి యిదెంత సుదృఢమో?
అవజ్ఞానకు వై నగాని అర్థమగు, శివా!

ఋతు షట్క చక్ర ధర్మ
స్థితి తప్పక సంఘటిల్లు తీరు దెలియనా
ఋతు ధర్మచ్యుతి జరిగిన
క్షితిగతి యేమానా యేలచెప్పంగ: శివా!

సాగర సప్తక మది యెపు
డే గడియను ధర్మ సేతువేది పొరలినన్
కాగల కార్యంబేదో?
యే గ్రుడ్డికి కుంటికైన యెఱుకొను శివా!

నీతి నియామకములతో
జాతి నడుచుకొన్న శాంతి సౌఖ్యము లొదవున్.
నీతి చెడ జాతి మనుగడ
గోతి తివిచి పాతిపెట్టు కొనుటొను, శివా!

అణు శర సన్నాహంబుల
క్షణ మొక బెపు దేమొగాని, క్షణ మదియైనన్
అణు రణ కారణమున మా
రణహోమము తప్పదెట్లు రక్షింతు? శివా!

నా పెండ్లి కాకముందే
నా పిత మరణింప పితృ ఋణము దీర్చుట కె
న్నో పాట్లు పడితి నీ కృప
యేపాటియొ యుండబట్టి యేనయ్య, శివా!

అన్నగ భాగాధిక ముం
గొన్నది యేమియును లేదు కొంపనధికముం
బిన్నని కిడి తక్కువ నే
గొన్నను నను మెచ్చరేలకోగాని, శివా!

జ్ఞాతిని నిప్పని నారిది
హేతువుగా పాడిపట్టు లెక్కుటకయ్యెన్
నీ తీర్పు లార్పు లెటులో
నా తండ్రీ! నీకె వదలి నాడనుర, శివా!

అన్నత తమ్ముల నడుమను
ఇన్నరులకు నేమివచ్చె ఎనకొల్పులతో
మిన్నులకు నెత్తి నేలం
గొన్నన బడవైచి వేడుకలు జూడ? శివా!

అంబుధి బడబొగ్ని - అర
అంబున దావాగ్ని - విద్యు దగ్ని వినీలా
భ్రంబున, కుత్సితులకు హృద
యంబున నీర్వాగ్ని యా? మహాదేవ! శివా!

మంచితనము శాపముగా

ఎంచదగిన కాలమయ్యె ఈపాడు కలిన్

మంచి తరిగి చెడు పెరిగిన

కుంచుకొనుచు జోదె విశ్వకూలమ్ము! శివా!

చుక్కల వ్రాలున నింగి

అక్కరములు చదువుకొందు రంచనియేమో!

చక్కని కైతలు చేసితి:

ముక్కన్నుల సామి! కేలు మోడ్తునుర శివా!

తిన దిన - చక్కెర విసముగ

అనిపించు విధాన, ఇహ సుఖాదులి పెల్లన్

అనుభవము మీద పెగటుగ

ననిపించును తీపి చేదు నై షోవ శివా!

కను మూసిన కను విచ్చిన

కనుపించు విధాన నాకు గనిపించుమయా!

కనువిందుగ నిచ్చె పుడును

గనుగొందును డిందు దెల్ల కర్మలను, శివా!

‘తమ సోమా’ యని ‘జ్యోతి

ర్గమయ’ యని వచించు పల్కు ప్రాజ్ఞుని, నా

దు మనసు చీకటి వెలుగుల

గమనిక నడిపింపు నీవ కర్తవయి, శివా!

మనసా వావా నిన్నే

కొనియాడుదు - కైతలు కొనియాడుదు, నే

మని యాడ గాని పదవిని

గొనియాడుదు పాడిపూల! గుణశీల! శివా!

సాగిలిపడి మొక్కుదు నీ
దాగిలి మూతలను మాని దర్శన మిడపే!
లో గిలి మాన్పు కలిది మా
లోగిలి నిక్షేప మీవ లోకేశ! శివా!

ఏవో నివేదనలు నా
యావేదనలొచు జీవితానుభవంబుల్
గావించితి గృతులందున
ఏ వారికి గాని కిన్క లేలయ్య! శివా!

ఉపకారమ్ములు పొందియు
అపకారకులైరి నాకు, అయిన, మరచి పో,
నపకారికి నుపకారము
సెపమెన్నక చేయు మనుట నీతిగద! శివా!

నుతులు నతులు వినతులుగా
కృతి నీపై జెప్పుచుండ నివృణ్ణి యయ్యెన్
శతిగా. ద్విశతిగ, త్రిశతిగ
ఇతోఽధిక భవత్కృపాభి వృద్ధికయి శివా!

కందమ్ములు సుమధుర మా
కందమ్ములు వీకునైన కలము ఫలము లీ
వందుకొని, అందజేయుము!
స్పందించి మదిప్పితార్థ ఫలములెవో! శివా!

కవిగా నను బుట్టించితి!
కవిగా నా చేయగలది కవితా శంఖా
రవ మిందు కొంత జాతికి
చెవిటికి సంకూడినట్లు చేయకువె! శివా!

అల్పాల్పపు కృత్యిద్ధి, అ
నల్పాయు వానంగి దీని నాంధ్రావనిపై
నిల్పుమయా! నీ కరుణా
కన్వచ్ఛాయలను పర్వ గాజేసి శివా!

నీ కోసము కృతి గూర్చితి
నా కోసము నీవు కూర్చు నానా విభవ
శ్రీకమ్ము లేమి గలవో?
నాకు దెలియకుండ గూర్చు! నా తండ్రి! శివా!

మా పూజ లందుకొంచును
కాపాడగ పిన్న పాపగా మమ్మెల్లన్
మా పురమున నెలకొండివి
శ్రీపతి నుత! విశ్వనాథ స్థిరలింగ! శివా!

దేవాంగ బ్రాహ్మణుడను.
తావక సేవా విధాన తత్పరుడను, భ
క్త్యవేశ జనిత కవితా
శ్రీ వర్ధిష్ఠుడను, సోమశేఖరుడ, శివా!

అనంద కంద సహస్రము సూర్య శత

శ్రీ చుదఖిల జగచ్చక్షా:

వ్యోమగ్రహ తారకా మహాన్నత రాజ్య

శ్రీ మూలభూత! భువన

క్షేమాయిత భద్రమూర్తి! శివరూప: రవీ:

పేదత్రయీ తనుండవు

ఆదిత్యాఖ్యుడవు ద్వాదశాత్మకుడవు నిన్

నాదు కవిత గొలిచెద న

భ్యుదయమ్ములు మాకు నీయు ముదయములు రవీ:

ఉదయగిరి శృంగము న ప్రా

గుదధి సముద్భవము నొంది ఉద్దిప్త కరా

భ్యుదయమున విశ్వలోక

ప్రదమగు నీ యుదయమూర్తి బ్రణుతింతు రవీ:

మధ్యాహ్న నభో మండల

మధ్యస్థము విశ్వరాజ్య మహిమాంచిత పీ

రాధ్యాసీన దిన ప్రభు

తా ధ్యానము మాకు శుభ విధానమ్ము రవీ:

సాయం పేళాయిత భవ

దీయ కరస్పర్శ మెంతు దిన దినమును దీ

ర్భాయు స్ఫూర్తికి సకల రు

జాయోగ నిపత్తి కఖిల సమవత్తి రవీ:

జ్యోతిర్మత్త క నియంతవు

శ్రౌత స్మార్తాది కర్మ సాక్షివి విశ్వ

జ్యోతివి సమస్త భూత

ప్రీతి కరుడ వీవు లేక లేదేమి, రవీ!

నీ కిరణదీప్తి లోకా

నీకములకు పట్టపగలు నిజముగ నదియే

లేకున్న లోకజాల మ

లోకంబగు - చీకటులకు లోకువయి, రవీ!

నీదు సహస్ర కరంబులు

భేదించు శరంబులగుచు చీకటుల సము

త్పాదించు వెలుగు జగతికి

మోదకరము నీ కథంబు భువిదివుల, రవీ!

నీవగుదు జగము కన్నువు

నీవు వినాలేదు కన్ను నీ యుదయముతో

జీవులకు - కన్ను విప్పగు

జీవులకు న్నివ యగుదు జీవనము రవీ!

ఒకచో నీ యుదయంబుగ,

ఒకచో వీ యస్తమయమహా రెంటికి నీ

వాకడవై కర్తవుగా భూ

మికి - కొలికి ఘటించినావు మేల్మేలు! రవీ!

ఒక యెడ వెన్నెల రాత్రిగ -

ఒకచో - చండ ప్రచండ ముష్టాంశుకర

ప్రకటితము పట్ట పగలుగ

ఒకడవ కల్పించుచుందు వోహోహా! రవీ!

ఒక ఖండము తేజోఽధిక

మొకఖండం బధికతిమిర ముర్విని నిర్దే

శకముగ నీ వానరుతు - దే

శ కాల భేదానుగతి, విశాలాత్మ! రవీ!

మందేహ మహారాక్షస

సందోహము జీల్చి చెండ సప్తాశ్వయుత

స్సందన సారధ్యమునకు,

సందర్భించెడు ననూరు స్మరియింతు, రవీ!

విశ్వాంతరమున నీ, న

ప్రాశ్వ రథ భ్రమణ మెట్లు సాగించెదవో

నిశ్వసనమైన పుచ్చక

శశ్వద్గతి విరతిలేక, జగతికయి, రవీ!

ఒకడవు సమస్త లోకము

లకు సూర్యుండీవు విశ్వరాజ్య ప్రజ మే

లు కొలుపు నీ, దది లేదో

యిక నేమంతయును నిద్రయే నిద్ర, రవీ.

నీ కర సంస్పృశ లోకా

నీకము సుప్రోత్థితమ్ము నిశి నది తేమిన్

లోకము నిద్రాధీనము

చీకటిలో నెవ్వ డేమి చేయునిక, రవీ!

ఉదయగిరి ధాతు పటలా

భృదిత సముత్తేప రాగమో యది యనగా

ఉదయారుణ రాగంబిల

నిదర్శకంబుగను దర్శ నీయమ్ము, రవీ!

అల గుడ్లగూబలకు దొం
గల, కయ్యభిసారికా నిశాయంబులకుం
గలిగింతు దిగులు చీకడి
కలకాలము వారి కర్మ కాలగను, రవీ!

నీవు రవిగ జగము లకుం
గావింతు మయూఖ మాలికా కృతిశతమున్
దేవ! కవి రవిగ నన్నుం
భావజగతి వెలుగ గృతులు పల్కింపు, రవీ!

ప్రాచీ దిగంగే నా ముఖ
సూచిత సింధూర తిలక మందరమును గా
జూచెద నీ యుదయంబులు
వాచూడ్కుల చీకు బాపు, నా తండ్రీ! రివీ!

నీ కర సహస్రి యటులన్
నా కంద సహస్రి లేఖనా ప్రక్రియకున్
శ్రీ కవితా గంగా లహ
రీ కలనా విలసనము ఫలింపింపు, రవీ!

నీ సంధ్యారుణిమ ప్రతి
చీ సము దగ్గము, నిదెల్ల జింతింతు, తమి
ప్రాసుర వధ విధి రక్త రు
రీషి క్రము నీదు వీర రేఖగను, రవీ!

ఇంద్ర ధనువెక్కు పెట్టి ది
నేంద్ర! జగత్తామ ముడువ - ఇల పులకింపన్
సాంద్ర జల పృష్టి - కర్షక
చంద్రములకు గోర్కి కొనలు సాగింతు, రవీ!

నిను గొలుచుట హరి హర విధు
లను గొలుచుట యగు - త్రిమూర్తుల స్వరూపివిగా
దినకర! ప్రత్యక్షముగా
దిన దినముం గానుపించు దేవుడవు, రవీ!

తేరు గుణా లేడింటి, ద
మారుడు సారథిగ నడువ మదయాస్త్రంబుల్
తూరుపు పడమర లందలి
పారావారముల పరిధి పాలింతు, రవీ!

జ్యేష్ఠ గ్రీష్మాతపముల
నిష్ఠిత, శ్రావణ విశీల నీరద మాలా
నిష్ఠాతమ్ములు నగుచు వ
రిష్ఠ గరిష్ఠంబులగు ఫలింపింప, రవీ!

జీవుల వ్యాపార క్రియ
నీవలనంగాని జరుగ నేరదు, దానన్
నీవైతి సూర్యనామ స
మావిష్టుడ వది తలంతు నహరహము, రవీ!

గమన ప్రయుక్తి చే, అ
ర్యమ నామము నీకువచ్చె - అది తలచెద, మా
గమనము ప్రజాభ్యుదయ మా
ర్గమునకు ననుగమము జేయగానిమ్ము! రవీ

దినదిన ముదయంబుల నిను
దినకరు ని నమస్కరించి దీవ్యత్కవితా
జనితోక్తి నుతించెద మా
దినములు సుదినంబులుగను దీవింపు! రవీ!

అదితి సుతుండుగ నీకై
న దవత్యార్థకము తద్దితా వహముగ, న
య్యది నీ ఆదిత్యాఖ్యను
మది దలచెద సుప్రజా సమగ్రతకు, రవీ!

ప్రభువనము వెలుగు కాంతిని
ప్రభాకర విభాక రాఖ్యలం బరగెడు నీ
ప్రభుతకు విభుతకు మ్రొక్కెద
ప్రభావితముజేయు విశ్వరంగమ్ము, రవీ!

ఈ సృష్టి సమస్తమునకు
భాసము నీవల్ల నగుట భాస్కరుడనగా
భాసింతువు నిను గవిత ను
పాసింతు - కృతి కొనంగు భాసమ్ము, రవీ!

నీ తేజం బితరేతర
మేతేజమునైన జేయు, నిది విశ్వ పృ
థ్వాతము నీ బ్రహ్మభ్యో
పేతము కవితాత్మ నెంచి వినుతింతు రవీ!

శాణ నిఘృష్టత తేజో
క్షీణమయి వికర్త నాఖ్య జెందితా? విశ్వ
త్రాణయొక పృశ్నయయి, కు
ర్వాణుడు తా విశ్వకర్మ పృణుతింతు, రవీ!

నీ కాంతి కేరణ జాలం
బా కీర్ణంబొచు వర్ష మాచ్ఛాచింపన్
నీ కయ్యె వివస్వంతా
భ్యాకం బది నే దలంతు నహరహము రవీ!

ద్వాదశ మూర్తులుగా - చె
త్రాదిగ నికౌట ద్వాదశాత్ముడపై జే
నాదు కవితాత్మ దీనిం

గాదనక నుతింతు చిన్న కందముల, రవీ:

వేదజ్ఞ నామ మూర్తిని
నీది తలతు జైత్రమాసినిం బుట్టిన ద
య్యాదిమహాసోదయమును
గాదనక అనుగ్రహింపు కమలాప్త: రవీ:

వైశాఖము వేసవిగా
జ్ఞానపరిచు తపన మూర్తి - కృతిబద్ధత కు
ద్దీశించి తలతు నీయుము
వైశాఖ నిదామ సహన వహనమ్ము, రవీ:

నీయింద్ర నామకము జ్యే
ష్ఠాయితమగు మూర్తిసెంతు ఛందోబద్ధ
శ్రీయుక్తి గీర్ష్య ఋతు భీ
ష్మాయాసము పైచు శక్తి నందిమ్ము! రవీ:

రవి నామక మాషాఢ
ప్రవిదిత మగుమూర్తి దలతు భవదీయము, మ
త్కవితాత్మ నిదామూర్తిని
నివర్తిని గలుగజేయు: నిరవధిగ రవీ:

శ్రావణ మాస జనిత, మే
ఘృతము గభస్తి మూర్తి నారాధింతున్
భూవలయము సస్యశ్యా
మా వలయముజేసి పంట లందించు! రవీ:

భాద్రపదము, యమ నామక
ముద్రిత, మది తలతు నీదు మూర్తిని, వర్షో
పద్రవములు గలిగింపక
భద్రా పాదనముజేయు! భరతోర్వి, రవీ!

స్మరియింతు నాశ్వ యుజమును
హిరణ్యరేతో సమాఖ్య నెసగెడు మూర్తిన్
కొరవ పడక కోశమ్ములు
హిరణ్మయము జేసి సౌఖ్య మెసలార్ప, రవీ

కార్తిక మా సోదయమును
మూర్తి, దివాకరము నెంతు, ముద మెద మీరన్
ఆర్తి నివర్తిని సౌఖ్య
స్ఫూర్తిని లోకమ్ములెల్ల శోభిల్ల, రవీ!

మెగము తల పున్నమి నెలది,
పొగడెద, నీ చిత్ర భానుమూర్తిని, మాతున్
నిగిడింపుము పంటల సిరి,
మిగిలింపుము వ్రజల సుకపు మేరువులు, రవీ!

నీ విష్ణు నామకము, పు
ష్యావిష్కృత మూర్తి జేతు నన్నత్యవితా
భావ తరంగ స్థావిత,
మావేశపు పొంగు పొరలు నటుజేయు! రవీ!

అరుణాఖ్య భవమూర్తికి
స్ఫుర దరుణ సుమాంజలీ వృహర్తి ఘటింతున్
మరువక మా హెదయములు
చరితగతిని, మాఘమాస జనితమ్ము, రవీ!

నీ సూర్యాఖ్యము, ఫాల్గుణ
మాస విభాసురము మూర్తి, మామక కవితా
వ్యాసంగ సుసంగతముగ
జేసెద ననుజేయు ధన్యజీవనుని, రవీ:

మృతమొందిన బ్రహ్మాండము
బ్రతుకుట నీపల్లనగుట బట్టి యటవె: వి
శ్రుతమయి మార్తాండాఖ్యము
స్తుతి శతకిన్ మూలమయ్యె, స్తుత్యాత్మ: రవీ:

మబ్బుల రూపము నీవై
యిబ్బడిగా వానగురిసి యిల దడుపుటతో
అబ్బిన మిహిరాఖ్యను పె
ల్లుబ్బుచు, కవితాత్మతోడ నూహింతు రవీ:

ప్రద్యోతనుండ వంచును
ఖద్యోతనుడంచు నీ ప్రకాశంబాకా
శద్యోత నామమూర్తులు
సద్య: ప్రీతిని దలంతు సతతమ్ము రవీ:

పూషాఖ్యుడైతి జగములు
పోషించెడి వాడవౌట భువి దివులందున్
పోషించు వానికందె వి
శేషంబేమున్నదింక - చేమోడ్పు! రవీ:

నీ కాంతులే ధనమ్ములు
నీ కేతా, దెల్లలోక నిచయంబులకున్
శ్లోకింతు, విభావను నా
మేకై కము, శత సహస్ర హృదయముల, రవీ:

భానుడ వనగా నీవాక
భానుడవేకాదు చిత్ర భానుండవు నీ
భానువుల చిత్ర వర్ణ స
మా నయనము కలదు విశ్వమానితము, రవీ!

మిత్రుడ వనగా ఒక శత
పత్రములకెగాదు భూత జగతికినెల్లన్
మిత్రుండవు నీ కొకనికె
మిత్రాఖ్య సమన్వయించు మేడినిని, రవీ!

దినమెల్ల దీప మణిగా
నిను నీవే నిల్చికొంచు నింగి వెలిగెదో?
పెను జీకటి నులి పురుగులు,
నిను మ్రొంగగ వచ్చి చచ్చు, నిలుపునను, రవీ!

చీకటి సంద్రము దాటగ
నాకగ నీపై తివేము? నాకనిపించున్
నీ కది తరణి సమాహ్వా,య,
మేక, మనేకోన్నతముగ నేనెంతు, రవీ!

అహరహ ముదయాదిని ని
న్నహస్కరు నతింతు వ్రత్యహము మాకు శుభా
వహమగు నటులొనరింపవె
ఇహ జీవిత కష్టనిశల కెడగట్టి రవీ!

అంశువులు మాలలుగనై
ప్రాంశుగతిని అంశుమాలివై తి, మరి సహ
ప్రాంశుల వే వెల్లుల నీ
యంశు ప్రాభవము కైత నగ్గింతు రవీ!

హంసాఖ్య నీకు, తిమిరము
హింసించుటనైన, దద్దియెను దలంతున్
హింసించు మవిద్యాకృత
మాంసల పాంసులము కర్మవటలమ్మా, రవీ!

వేదత్రయీ మూర్తిని
నీదుత్రయీతను సమాఖ్య నే స్మరియింతున్
వేదజ్ఞత బ్రహ్మజ్ఞత
కాదన కెంతైన నాకు గలిగింపు! రవీ!

నీవలన సుప్త జగతికి
గావలయును ప్రేరణంబు, గాన సవిత్సనా
మావహుడవైతి నేనధి
భావింతును ప్రేరణ పృథావమిడు, రవీ!

నీవగుదు జగము చుట్టము
నీవగుదువు జగము కన్ను నీరజ బంధూ
నీవే లేకుండిన యపు
డి విశ్వ మిదెల్ల గ్రుడ్డిదేయాను రవీ!

హరి నామము తిమిరమ్ముల
హరియించుట నీకునయ్యె - అది మదిసెంతున్
హరియింపుము బాహ్యభ్యం
తర తిమిరము హరిహరాత్మ! నలినాప్త: రవీ!

చండగభ స్తీని, ఉష్ణాం
భండవు, మరితిగ్మరశ్మి శోభితుడవునై
మండించు కిరణములతో
పండింతువు పైరు పచ్చ, భళిభళిర! రవీ!

గని వాచు కాంతులకు నీ
వనబడెదవు ధామ నిధిగ - అస్మత్కవితా-
జనితో క్తి నభి నుతించెద
నిను తేజోనిధిగ - పద్మినీ మిత్ర! రవీ!

పురుషోత్తముడా హరిగా
సురోత్తము డీవైన హరివి సురుచిర కవితా
స్ఫురితాత్మ నాకు దోచిన
పరమార్థముతోడ నిన్ను భావించు రవీ!

నీ నామము లింకెన్నో,
ఏ నామము నీదికాదు, ఏకమనేకం
బై నావు, నీవు కానిది
లేనే లేదందు విశ్వలీనాత్మ! రవీ!

ఆయుర్దాయ పృదుడవు,
ఆయుర్దాయంబు మూల మారోగ్యము, నీ
వే యిత్తు వదియునుం ద్రిష
డాయస్థితి జాతకంబులందుండి, రవీ!

యుగములు, మహా యుగములును
ముగియని రథయాత్ర నీది ముకుగాలిని పు
చ్చగనైన వీలుచిక్కని
దగు నీ విశ్వోపకృతికి హర్షించు, రవీ!

ఏ యది పగటికి మొదలో,
ఏ యది లోకాల గ్రుడ్డి కిడునద్దంబో,
నీ యుదయంబది మాకున్
క్రేయో మార్గోదయంబు చేకూర్చు, రవీ!

ఏ యది యోగులకోసము

మూయక తెడవంగబడిన మును వాకిలియో?

ఏ యది విశ్వజ్యోతియో?

నీ యుదయము మాకు దర్శనీయమ్ము, రవీ!

ఋక్కులలో నినుగూరిచి

పెక్కును వాకమ్ములందు వినుతించిరనన్

కక్కుటితి నాడు వాక్కుల

లెక్కరణి నుతింతు? తగుదు నేనంచు, రవీ!

నీ కాంతి క్రాంతిచ్చట

లాకాశము భూమి దిక్కులన్ని నిబిడమై

సైకాశంబులు, నా కను

లే కరణింజాచు? దుర్నిరీక్ష్యములు, రవీ!

వాచస్పతి, వాస్తోష్పతి

కాచార్యుండైన, పలుకులమ్మ మగండా

ఆ చతురాస్యుండైనను

నీ చరిత నుతింపలేరు నేనెంత? రవీ!

పడమటికి సాగు వీడల

పొడవులు చేతులు, క్రమముగ - పొట్టివగుటతో

ఎడదకు దిగంగునంగొను

చదువున ననిపించు నాకు - పరమాత్మ! రవీ!

ఉదయగిరి శిరశ్శేఖర

మది యరుణోదయమటంచు నందు దీప్తం

బది పద్మరాగమె యన

ఉదితార్కుని నిన్ను జూతు నుదయాన, రవీ!

ప్రపాతర్వేళను మేళు
వ్రాతంబులు వట్టి విడుట రాజు వెడలుచో
భూతల రంగస్థలమున
కాతెర దీయుటలుగాగ వనిపించు, రవీ!

గూడ తెలి మంచుకొండల
దాడిగనై జగము మూయుతరి, నిదుగొండపై
వాడి మయూఖ శతారము
తోడం దుత్తునియలుగను దునిమెదవు, రవీ!

నీ కిరణా లావిరిమొయి
లై కురియగ వాన పైరులన్ని ఫలించున్
మా కన్నంబగు నన్నము
గాక సరోత్పత్తి కేదికారణము? రవీ!

నీ కళయె జగమునకు గళ
నీ కాంతియె జగము కాంతి నీ కళలేదో?
నీ కాంతి లేదా? లోకము
చీకటి కొట్టి నిజంబు చింతింప, రవీ!

విసతాత్మజుండు కాశ్యపి
అనూరు డరదంబు నడుపు నాతడటగదే
మునుముం దతనికి | మొక్కెద
మును పొగుచు గై త తేరుపోనియ, రవీ!

ఛాయా సంజ్ఞలు యుష్మ
చ్చాయానుగమైక శీల సంపన్నలు, నీ
జాయల నిద్దరితో విడ
డీయక విమతింతు నిను విధేయతను, రవీ!

నా కంటి దీప మీపై
లోకంబును జూడ నీవె లోకేశ్వర! యీ
లోక సమీక్షాకృతికిన్
నాకున్ లోవంబుదేక నా తండ్రీ! రవీ!

నా కృతి లోకోపకృతిని
ఏ కొంచెము కూర్చునట్టిదేయైన నదే
నాకుం జరితార్థతయగు
నాకలము ఖిలంబుగాక, నా తండ్రీ! రవీ!

నన్ను నడిపింపు లోక స
మున్నత సంక్షేమ జీవనోపేతముగా
ఎన్నడు లోకావకృతికి
నన్నుం బొల్పడగ నీకు - నాతండ్రీ! రవీ!

నా యంతర్జ్యోతివిగా
మాయాంధ్యపు మసకనీడ ముఖపునబడి పో
నీయక ననులో నను గన
జేయుము పెంజీకటివలి చిజ్జోతి, రవీ!

కమలముల వికసనంబున
కమలాపుడ వై తివీవు! కావింపుము హృ
త్కమల విలసనము నాకును
కమలాపుడ వటులగూడ కాగలవు రవీ!

చీకట్లు విరియ జేయుట
చీకటి గొంగవుగ వైతి, చేయుమటులనే
చీకట్లు విరియ నాయవి
వేకపు జీకట్లు లోని వెలుగొను రవీ!

నీ సుప్రభాత రుచిరము
గా సుందరమైన వ్యక్తి, కాంతి కిరణ వి
న్యాసమున, కళాత్మకముం
జేసెదవుగదా! మహాత్మ! చేమోడ్తు, రవీ!

నీ వెలుగు భూనభో ౭౦త
ర్వాప్యతమై సూదిగ్రుచ్చు నవకాశములే
కీ విశ్వ జీవకోటికి
జీవన సంధాత్రి యగును, సిద్ధమ్మ రవీ!

నీ వెలుగు ముందు జాబిలి
యా వెలుగేమందు? మాసినట్ల గుపించున్
వేవెల్లు వీవు కాగా
రే వెల్లత, డీవులేక లేదేమి, రవీ!

నా తప్పులు సై రింపుము
క్రైతను నా తోచినంతగా బొగడితి, భా
వాతీత మహా జ్యోతిని
చేతి దివిడితోడ జూపు చేతయిది, రవీ!

తెలి పంది కల్పమున నీ
కలి యిర్పడి యెన్నిదవది కడచుటెటులనో?
తెలియదు ధర్మోద్ధృతితో
ప్రళయము రాకుండ జగము రక్షింపు! రవీ!

మున్ను మయూరుడు స్రగ్ధర
లెన్నుకొని నుతించె నిన్ను - ఏ నెన్నుకొనన్
చిన్నవి కందములయ్యెను
చిన్న మనసువాడ నేమిచేయుదును రవీ!

ఆ కవి మయూరకృతి - ఆ

స్తోకం బద్ధాన - కుష్టు తొలగింపిత బే

స్తోకము నా కంద కృతికి

నా కన్నగ పడగజేయు నా తండ్రీ! రవీ!

ఇంద్రోపేంద్ర దిగింద్ర న

రేంద్రుల నటులుండవీ దినేంద్రుడయిన వీ

యింద్రత్వ నుతికి శేష ఫ

జీంద్రుండే చాలడన గవీంద్రులడె! రవీ!

శ్రీశ సరస్వతీశ మ

హేళు గనరారు బాహ్యదృష్టికి - లోకా

ధీకుడ వగుపించెదవు ది

నేకుడగుచు దినదినంబు నీవొండు, రవీ!

దినకరుడ వీవు లేకను

దినములు వారములు లేవు దిక్కు దెనయు లే

దన గూడదేమొ గావీ

అనిపించు మహా జగల్లయం బదిగ రవీ!

నా పుట్టిన దేశము పయి

నా పల్లెడు బాసపైన నా జాతిపయిన్

ప్రపాకమును వ్యాపకమును

ఏపాటి తొలంగవీక యేలునను రవీ!

నే తరివి నీవు కిరణా

లోతప్రోతములు నేసి యొసగెదు భువికిన్

నే తరిని నేను నీకున్

కైత వలువ నేసినాడ గైకొనుము! రవీ!

అనంద కంద సహస్రము

చౌడాంబా ద్విశతి

శ్రీ చక్ర నిలయ! శూలగ
దా చక్ర కృపాః హస్త! దళితాసుర సే
నా చక్ర! భరిత సకలో
ర్వీ చక్ర! మదంబ! శరణు శ్రీ చౌడాంబా!

శ్రీలిరవుగ మృగయా పురి
మేలిమి సింహాసనమ్ము మీదం గొలుకై
చాలగ మా పూజలు గొని
యేలెడు దొరసాని! పోవజే చౌడాంబా!

దేవాంగ పురాణమ్మును
గావించితి నంకితముగ - గావించితి దా
రావళి కృతి శతక కృతిం
గావించెద నిపుడు నీకు గా - చౌడాంబా!

భావాను సరణముగ దో
డో వచ్చి వదము లొకొకటి తోసికొనుచు, ఘ
దో వృత్త గతికి వాక్య
శ్రీ విన్యాసము ఘడింపు! శ్రీ చౌడాంబా!

విద్యా వై శద్యమ్ములు
వేద్యంబులు నీకు నావి - విన్నవమిది నీ
సద్య స్కరుణయ కృతి కన
వద్యత ఘడియింప జేయవలె - చౌడాంబా!

ఈ విశ్వ కావ్యమునకున్
నీవే రచయిత్రివమ్మ! నే నొక కవిగా
కేవల మీ శతకమ్మున
భావించు నను గ్రహింపవా? చౌడాంబా!

నీ విశ్వ మహా కావ్యము
భావార్థ విశేషముగను వ్యాఖ్యానింపం
గా పశమేరికి గాదన
నా వశమా? నీకు పందనము - చౌడాంబా!

కృతి గూర్చెద నీకు నమ
స్కృతితో ద్విశతి గాగ ఎంతేగవితా
కృతకృత్యుడనుగ నాదు ను
కృతికీవా శీర్ష్యదింపు! శ్రీ చౌడాంబా!

దేవాంగ కులారాధిత
దైవతమవు నాకు నిష్ఠ దైవతమవు మ
దేవాంగ పురాణ కృతి
శ్రీవరణీయపు గదమ్మ! శ్రీ చౌడాంబా!

అంబా! దురిత మహిధర
శంబా! శివ మానసాబ్జ సారస మదరో
లంబా! వినమిత దివిజ క
దంబా! జగదంద! మ్రొక్కెదను, చౌడాంబా!

దుర్గా! విదళిత సురరిపు
దుర్గా! దూరికృతార్త దుఃఖాధిక దు
ర్వర్గా! పగనన్న భావని
సర్గా! వాగర్థముల నొసగు! చౌడాంబా!

కాశీ! కదంబ వన వా
హ్యశీ! సుకవీంద్ర భావ నాంతర డోలా
కేశీ! కారుణ్య సుధా
స్థాశీ! మమ్మేలవే సదా! చౌడాంబా!

గౌరీ! కవితోద్యాన మ
యూరీ! లక్ష్మార్థ భావనోదిత మహిమో
దారి! నీహర గిరి కు
మారీ! కౌమారి! ప్రోవుమా! చౌడాంబా!

బాలా! సువర్ణ డోలా
భేలా! సంసార ఘోర భేదాది సము
స్మూలా! వృద్ధీప్త వశ్య
త్ఫాలా! మత్కృతికి దోడుపడు! చౌడాంబా!

చేదీభవ దఖిల సురవ
ధూటీ! కోటీర కాంతి ధుత దేవ ద్వి
త్కౌటీ! కంఠీరవ ఘన
ఘోటీ! కృతి పూజలందుకొను! చౌడాంబా!

వద్య ద్వి శతకము నే నిటు
హృద్యముగా గూర్చి నీకు గృతి నర్పింపం
సద్యః ప్రీతిని మా కన
వద్య యశశ్రీలు కూరుపవె! చౌడాంబా!

శ్రీ మన్మథగయా పురమున
నీ మూర్తి వెలుంగు దిశలు నిండాంరంగా
నీ మహిమలు దేవాంగ మ
హా మను వంశాభినుతములగు, చౌడాంబా!

పెనుగొండ యందు, ముదు నూ
రను, ధారాపురిని, సాగరమునను, బడ వీ
టిని నీదు పంచ సింహ
సనముల మున్నెంతు నింపె సగ - చౌడాంబా:

శ్రీశైల మందు భ్రమరిగ -
కాశి విశాలాక్షిగాగ - కాంచీపుర నం
జేరిని కామాక్షిగ ని
న్నె శం సింజెదను మెచ్చవే! చౌడాంబా:

శుంభ నిశుంభాది మహా
హంభావుల గీట డంచి ఆ హవమున మున్
శుంభ నిశుంభదమని నా
శుంభత్య శమంచి, తద్రుసుత! చౌడాంబా,

నీ సింహ వాహనముతో
భాసిత వింశతి భుజా హృభావ మహిమతో
కాసర దైత్యు దునిమి మహి
షాసుర మర్దనిగ వైతివా? చౌడాంబా:

ఊర్కొక నెత్తుటి చుక్కకు
పెక్కురగుచు దోచు రక్త బీజాన్రకణం
బొక్కటియు విడక భూదివు
లొక్కటిగా నాల్క దాగిగవో? చౌడాంబా:

చండాసుర ముండాసుర
భండాసుర ఖండనోగ్ర భండన కుశలా!
చండివి నీవే మరి చా
ముండివి లలితవును నీవె మును, చౌడాంబా:

అమ్మలకు - అమ్మవని, ముగు
రమ్మలకున్ మూలమైన అమ్మవని, మదిన్
నమ్మితి నమ్మా! ఎమ్మెయి
నిమ్మెయి నన్నుద్ధరింతో? యిక, చౌడాంబా!

నా పద్య మొక్కొక్కటియే
నీ పూజా పుష్పముగను నీ నొనరుతు నిం
కే పూలతోడ నేటికి ?
ఈ పూలివి వాడిపోని విల - చౌడాంబా!

సంతాన సత్తకమ్మున
అంతము బొందనిది కృత్యము, అది నీకిత్తున్
సంతాన దుఃఖ మవుదో?
చింతామణి వాడో? మాకు, శ్రీ చౌడాంబా!

లోకమ్ము మొగము సూపక
నా కబ్బపు గన్నియలకు నయగారపు నా
జూకులు దిద్దుకొనుట తో
నే కడనెను ముదిమి గదిమెనెటు? చౌడాంబా!

నీకుం గృతు లిచ్చుటతో
నే కాదొక గ్రంథమాల నీ పేరిట నే
నీకొంటి నిల్చ బూజా
సాకల్యం బద్ది నీ తెనగు - చౌడాంబా!

శ్రీ విద్యోపాసనలో
నానేతృత్వంబు సున్న నన్నెటుల భవ
ప్రచీవాల భ్యంబునకుం
గావింశంగలవో? పాతుగ - చౌడాంబా!

అక్షర విన్యాసముతో
అక్షర మానంద పదవి నందికొనంగా
వీక్షించుచుంటి నాదు న
పేక్ష నుపేక్షింప బోకువే! చౌడాంబా!

మంత్ర మెఱుగ, యంత్ర మెఱుగ,
తంత్ర మెఱుగ, మంత్రయంత్ర తంత్రాత్మిక! ఆ
మంత్రణము నా కెఱులగు ని
యంత్రణివి గదమ్మ! ప్రోవుమా! చౌడాంబా!

భూమధ్య లక్ష్య మెఱులోః
ఏమాత్రంబెఱుగ నెఱుగ - ఇంకెఱులమ్మా!
నీ మూర్తిని దర్శించుటః
నా మాంద్యము వాపి దిద్దు నను, చౌడాంబా!

ఏగాగ్రత గననీక - ఆ
నేక వ్యాకులము లెప్పు డేడ్పించు ననుం
జీకాకుల యీ జన్మకు
చేకులు నెటు జ్ఞాన సిద్ధి? శ్రీ చౌడాంబా!

ఇందియ తురంగమములు య
తీంద్రులకే లొంగ కొకపు డిట్టలులగు ని
స్తంద్రత సంసారుల కెఱు
లింద్రయ లీలా విలోలురే! చౌడాంబా!

నిస్సారపు సంసార త
మస్సున దరి దోవ గనక మానవుడు శతా
యుస్పదియు గ్రమక్షయ మయి
తుస్సునబో జన్మ మానదుగ - చౌడాంబా!

జన్మ శత సహస్రంబుల
చిన్నార్గ గవేషణంబు క్షితి మనుజున కీ
జన్మసె యగు - పశ్చాదుల
జన్మల నేమౌను? రిత్త సను - చౌడాంబా!

ఓంకారాసన భాసిని!
కింకుర్వాజై క పర్వ గీర్వాణ శిర
స్సంకవిత మకుట మణి రు
క్సంకీర్ణక పాదపీఠికా! చౌడాండా!

వేదమయీ! నాదమయీ!
భేదచ్ఛేదిని! త్రికూట భేలాలీలా
హ్లాదిని! కర్మ మహిధ్ర
హ్లాదిని! ప్రియవాదిని! శరణు, చౌడాంబా!

విశ్వ కళాపరిషత్తున
శాశ్వత నిర్వాహకతను సాగించుచు నీ
విశ్వప్రాణుల గమ్యత
కీశ్వరివై యందజేయుదే? చౌడాంబా!

వేదాంత సౌధ శిఖరము
లే దేవి విహార తలము? లే యమ వెలపుల్
వేదాది నిఖిల వాఙ్మయ
వీధులు, నిను గొల్తు నామెవిగ - చౌడాంబా!

ఏ శక్తి వలన విధి వి
ష్టేతులు శృణ్వయింప బెంప నెల్ల హరింపం
గా శక్తులు తామయి రా
త్రీ శక్తివి నిన్ను గొల్తు శివ! చౌడాంబా!

భూత ప్రేత పిశాచ
వ్రాతంబుల వలనిభీతి పరిహృతమగు ని
న్నాతత భక్తి నొకించుక
చేత్తోవిధిని దలంప శ్రీ చౌడాంబా:

అరిషట్క ఫౌర భయ పరి
హరణంబులు, వారి తాఖిలాత్రితజన సం
సరణంబులు, యుష్మచ్ఛ్రీ
చరణంబులె శరణమమ్మ జయ! చౌడాంబా:

నీ కరుణా రవిదీప్తుల
మా కర్మ తుషార ఫౌర మాంద్యాంధ్యమ్ముల్
పోకార నిత్య సౌఖ్య
శ్రీ కిరపులు చేయుదెపుడు? శ్రీ చౌడాంబా:

నీ యభయ హస్త రేఖ మ
దీయ భయక్లేశములను డీరుచు నదిగా
జేయుటది యెస్పడమ్మా
మాయా మహిషఘ్ని! శ్రీయుమా! చౌడాంబా:

విశ్వమ్మను గ్రంథములో
శాశ్వతముగ మిన్నుపుటలు చదువుకొనంగా
ఈశ్వరి! చేసితివీవదె
నశ్వర నక్షత్ర లేఖనము! చౌడాంబా:

బ్రాహ్మీ ముఖ పరికిర్తిత!
బ్రహ్మాండ కటాహకోటి రచయిత్రి! మహా
బ్రహ్మ పదమూల భూతా!
బ్రాహ్మణ్య పరాయణీ! శివా! చౌడాంబా:

ముందునకు ద్రోసికొని నా
కందంబులు కుందములుగ గై సేతల నీ
యందమగు పాద పద్మము
బందున గీలింతు బోవుమా! చౌడాంబా!

లెలవంక చేరుచుక్కగ
తులకింపగ - చిన్ని నవ్వుతో కలగలుపై
ఒలికింప - కృపామృత ఝరు
లెలమిని నీ రూపు జూపవే! చౌడాంబా!

గృహతారా గమనంబులు
విహితగతి ఘట్టెలు - కావు విట తాటంబుల్
గృహ చక్రభ్రమణము నీ
స్పృహకున్ లోనై నదమ్మ! శ్రీ చౌడాంబా!

ఋతువులు ఋతుక్రమంబులు
వ్యతిరేకములేమికా వహర్నిశలు రవి
స్థితిగతులబట్టి యగు శా
సతములు నీ భృకుటిమాత్ర - శ్రీ చౌడాంబా!

అమవస పున్నమి కాదును
బ్రమవడి పగలెపుడుగాదు రాతిరి - జ్యోతి
రృమణమ్ము నియంతిణిపై
బొమ్ముడికిం గట్టువలుతుపో! చౌడాంబా!

కాలం బవ్యవహితముగ -
కూలం కషయట్లు నెట్టుకొనిచను, నాగం
జాల దిది, యుగ యుగాలకు -
కాల నియంతిణివి నీవెగా! చౌడాంబా!

నీ కృప గల్గిన యప్పుడు
మూక యయిన వాగ్మియగును, మూర్ఖుడు కవిలో
తైక గ్రామణియగు, ని
శ్రీకృతుడు సుశ్రీకుడౌను, శ్రీ చౌడాంబా!

నీదయ మాలిన యప్పుడు
పేదయగును శ్రీదుడయిన, పెంపేదగ భూ
మీదయితుడు కింకరుడగు
చేదగు నమృతంబుగూడ శ్రీ చౌడాంబా!

జ్యోతి శృంగము మానవ
జాతక చక్రముగ - పూర్వ సంచితకర్మ
వ్యాతఫలా ద్యనుభూతుల
రీతులు గ్రహ గతులుగూర్తు! శ్రీ చౌడాంబా!

కవితా లలితోపవసి
సువర్ణ డోలా విలోల సుఖవరవశికా!
భవరోగతావ హరిణి!
శివమయి! భక్తవలంబ! శ్రీ చౌడాంబా!

నీ నామ మంత్ర జపమున
నానా సంసార బంధన చేచ్చదనమై
జ్ఞాన సుధా వరిలబ్ధిగ
ఆనందప్రాప్తి కలుగనట! చౌడాంబా!

దేవలుడు తంతువులతో -
త్రోవనురా వజ్రముష్టి ధూమ్రాక్షుడుల్
తీవరత నడ్డగింపగ -
చేవ మెయిందుగ్రించితివిగ శ్రీ చౌడాంబా!

అహోహామావాస్యను

దోషాచర కూటములను దునిమి విజయ సం

భూషితు దేవలు జేయ వి

శేషము పర్వమది మాకు శ్రీ చౌడాంబా!

దేవలుడు వలువ లక్షయ

తావాప్తి ఘటిల్ల లోకు లందఱికిని మా

నా వసము నిర్వహించుట

నీవిచ్చిన కంకణమున నే, చౌడాంబా!

చూడారత్న ద్యుతులకు

వేడబముల పాలసుదిండ్లు పేరారుటతో

చౌడేశ్వరిపై మా కొన

గూడితి వారాధ్య వౌటకును, చౌడాంబా!

యమ నియము పొజ్జాయా

మము లవియే నేమెఱుంగ మాయమ్మ! మనో

భ్రమ లుడిపి నీ పదాబ్జ

భ్రమరముగా నన్నొనర్పవా? చౌడాంబా!

ఎడతెగలి తగులములలో

పడిపోవగనీక ఎడదపాయకెపుడు నీ

అడుగుందమ్ముల బత్తిని

ముడివడి యుండంగ జేయుమో చౌడాంబా!

చిత్త నిరోధము యోగా

యత్తంబున గాని కుదుర దందుడు యోగం

బెత్తెఱిగొ యెఱుగ నిక నీ

చిత్తము నా భాగ్యమమ్మ! శ్రీ చౌడాంబా!

మరు లేర్పడ, సీరు లేర్పడ,
ఇరుపై కనుగొనగనీయ దేరి నయిన, నా
పరుల మద మణతు ముదిమిని,
సీరుల మదము లేమి నీర్తు శ్రీ చౌడాంబా!

నీ చరితలు వ్రాసికొనన్
నీ చరణంబులనె నమ్మి నిచ్చలు కొల్వన్
నా చెయ్యలుగా జేయు, మ
దే చాలు తరింప వీలదే! చౌడాంబా!

సూది మొన మోపినంతయు
లేదిక నెడమేమి నీవు లేనిది, బ్రహ్మం
డోదరివే నీవై నపు
డేది త్వదీ యేతరముగ నిల? చౌడాంబా !

చీకటి వెన్నెలలు, మనుజు
లోకమునకు, కీడు మేళులుం దెల్పుటకున్
నీ కల్పించిన సంకే
తాకృతిగా దోచుచున్న యవి! చౌడాంబా!

హృదయ మొక ఘటీయంత్రం
బది నిత్య స్పందనమున నాగదు, నాగం
బ్రదుకదిలే, దీ కీలున
కెది యికమూలంబు నీవయే! చౌడాంబా!

రవిచంద్రాత్మకమగు నీ
దివాని శల వేటుపాటు దృశ్య జగతినిన్
జవ నికలుగ చేసితి మా
నవ నటనకు నీదు కల్పనలు, చౌడాంబా!

ఈ దృశ్య మాన విశ్వము
 నీ దర్శకతా పరిభావ నిర్వహణైక
 ప్రాదుర్భవ, మితరేతర
 మేదియుమంగాను కాది తెది, చౌడాంబా!

దినదిన మెన్నో జీవులు
 జనియింపగ, చచ్చునెన్నో, జగతినిదెల్లం
 గన బ్రాత నిరములు వో
 యిన గ్రొత్తవి వచ్చు నింతెయిది, చౌడాంబా!

అది భ్రమయెగాని చచ్చెడు
 నది యెవ్వడు వాడు? జీవుడవి నాగదా!
 ఒడవు నొడల్లివి పాణుల
 కదుకును కర్మానుభూతికయి, చౌడాంబా!

అంబుధి దరంగములు - అన
 లంబున జ్వాలికలు మొయికులన్ మెఱపులు గ
 ర్మంబున జీవులొడవు ని
 క్కంబిది పై సగ్గికంబు గద! చౌడాంబా!

ధని నిర్ధని గుణి నిర్గుణి
 ఘనరోగి - అరోగి, కామ్యకామి ఇటులనే
 మనుజు డొకని యటు గాడొకః
 డనుగుణ కర్మోన భోక్తయగు, చౌడాంబా!

నీ వొక నిమిత్తమాత్రము
 జీవుల సుఖదుఃఖముల విశేషంబులకున్ -
 కేవలము కర్మ మొకటి వి
 నా, వేటిక లేదు కారణము చౌడాంబా!

మూఢు డొకడయిన, శాస్త్ర
ప్రొఢు డొకండగును, శాస్త్ర వరిధులలోనన్
ప్రొఢత్వం బొకనిదిగా,
మూఢత్వం బొకని దచ్చముగ, చాడాంబా:

అడవికి దవాగ్ని వలె - పే
రడగు మహా ఘోష భీక రాటవులకు నీ
అడుగుండమ్ముల భక్తిని
మిడు గుఱుగా మాకు జేయుమీ! చాడాంబా:

ఒదిగిన కవితా యోగం
బిది యొక్కటి నాకు - దీననే, రససిద్ధుల్
పొదివికొనగ నిను జూచెద
హృదయ కమలవాసినీ గను శ్రీ చాడాంబా:

అంబుధికి నావ వలె నీ
పంచిన సంసార ఘోర నారాశికి నీ
యింబగు బత్తిని నొక తర
ఇంబుగ జూపించి పోవు నను - చాడాండా!

గిరులకు వజ్రమువలె నీ
పెరిగిన కర్మోద్యమై ల వితతి పయికి నీ
చరణాశ్రయంబు వజ్రము
కరుణింపుము! తద్విదారకము, చాడాంబా!

తాపత్రయ తాప విని
ర్వాపమునకు నీరద పృథావమ్ముగ నీ
ప్రపంచజూపుము! యావ
త్తాపోపశమంబునందెదను, చాడాంబా!

నీమాయా మహిమముతో
వ్యోమగ్రహ తారకా సముద్ధిప్తియగున్
భూమండల జనిత జన
స్తోమముపై ముద్రయది యసూ! చౌడాంబా!

అంబుధి బడబాగ్ని, అర
ఞ్చంబున దావాగ్ని, గగన మందలి ఆ మే
ఘంబున శంపాగ్ని జనిచ
యంబుల కుక్షుల క్షుదాగ్నియా? చౌడాంబా!

యోగము నన చిత్తసము
ద్యోగ నిరోధంబు కలుగు, యోగమ్ము వినా
బీగము కవాట పాటన
మేగతి మోక్షంపు మేడకిల? చౌడాంబా!

వేదాది వర్ణితములగు
నీదు మహా మహిమలెంచ నేనెంత? వచో
స్తైర్య మింత కుదరని
నాదగు వక్తృత్వ మెంతనగ? చౌడాంబా!

విరహులకు - చల్ల వెన్నెల
పరితాపము గూర్చునట్లు, పరమాజ్ఞా నా
వరణునకు జ్ఞానచంద్రిక
స్ఫురించు టలు వికటించుజుమి! చౌడాంబా!

అంతశ్శత్రుల దోలక
ఇంత యగునె జ్ఞాప పరిధు తెగబొకగ, అ
య్యంత శ్వాత్ర పీడకు
అంతముసూపుము! శరణ్యవయి, చౌడాంబా!

అష్టాంగ యోగసిద్ధులు
తిష్ట కుదుర తెట్టులగును? తిష్ట కుదిరినన్
నిష్ట కుదురు నందురుగద!
శిష్టజన కరావలంబ! శ్రీ చౌడాంబా!

ఉదయాస్త మయావస్థ క
లదుగద! సూర్యునకు నేని పృథ్వి నియమ ము
ట్టిదిగా నేర్పరచితి వాకొ?
చిదగ్ని కుండ ప్రభూత: శ్రీ చౌడాంబా!

సోఽహంభావ మెఱిగి, అ
వ్యాహతమ జపమ్ముసేయ - అది తానగు స
న్నాహమ్ము కుదురునట! దా
సోఽహమ్మునినాడ, తెల్పుమో చౌడాంబా!

మాతా! మహిషఘ్న! పురు
హూతాది దిగీశమస్త కోవరి కోటి
రాశత మణి ఘృణి మాలా
ద్యోతిత సుశీమహాంఘ్రియగ: చౌడాంబా!

జ్ఞానాగ్ని దగ్ధ కర్ములు
జ్ఞానులె నీ మూర్తి గనగజాల రనంగా
నే నెంతవాడ పరమా
జ్ఞాన మలీమనుడ - బోవు నను - చౌడాంబా!

యోగైక లక్ష్య సిద్ధులు
యోగులకే అంతుపట్ట కుంటి వనంగా
నా గొప్ప యెంత? కవితా
ప్రాగల్భ్యమిదెంత? కేవలము, చౌడాంబా!

మౌనులు ముని వృత్తి విడక
కానల దపియింతునిన్ను గానగ మునినే
గానైతి దపసిపైసం
గానైతి - ఇతెట్లు నిన్ను గన - చౌడాంబా!

భూమధ్య లక్ష్మమందున
నీ మూర్తి గనంగనేర్తు నేర్చినవారల్
సామంజస్య మెలర్పగ
ఆ ముటుగు లెటుంగ జెప్పమా! చౌడాంబా!

సారస్వత సర్వస్వము
నీ రూపముగూర్చి చెప్పనేర దనగ నిం
కేరితి నాదు కవితా
స్వారస్యంబనెద నేరువగ - చౌడాంబా!

ఆకాశము నద్దంబున
వీకాశంబనెడు నట్లు, నే నిటు విశ్వ
ప్రపాకట్య భవత్తత్వము
నా కవితను జూపువాడనా? చౌడాంబా!

అంబుధిని - పాన పాత్రము
నం బరిమాణించు నట్లు, నా కవితా చ్ఛం
దంబీ కందమున త్వడి
యంబగు మాహాత్మ్య మెంచుటగు - చౌడాంబా!

త్రసరేణులు లెక్కించుచు
వసుమతి బరిగణన సేయువాని కలగి, నా
అసదు మనంబున గొండం
తెనగెడు నినుడెలియు వాడనే? చౌడాంబా!

గండోపరికి మీరి త
కుండల మణి కాంతిజాల! కుట్టలమాలా
మండిత వేణీ మండల!
కుండలినీ నాట్య శీల! గుణి! చౌడాంబా!

జ్యోతిగ - చిజ్జ్యోతి పరం
జ్యోతిగ - నిను జ్ఞానదృష్టి జూచెద రంత
రేప్తవరేణ్యులు నాకది
చేతనగుట యెట్లాగదవె! శ్రీ చౌడాంబా!

చావుం బుట్టువులెల్లన్
జీవతతికి - కర్మగతిని జేకుటిచి ఫల
వ్యావిధ్ద జీవనులుగా
నీవే కావించు కర్తృణివి చౌడాంబా!

పురివిచ్చు నెమలిలో, అ
య్యుని విచ్చు గులాబిలోన, అందము తెవరే
విరచించి రెవ్వ రింకె
వ్వరు తల్లి! నీవెగాకెవరు? చౌడాంబా!

ఎలదేటి పూల తేనియ
తెలమిని గ్రహించునట్లు తెల్లజనుల యం
దలి మంచినిం గ్రహించెడు
తలపే నాకిమ్ము మ్రొక్కెదను చౌడాంబా!

సిరులెంత హారలి దొరలిన -
దొరకొని నీవతగుదంచు దొడ్డ పదవి నం
దలు మెచ్చ యిడిన - గరువం
వీరవారెడు మనకదేకువే! చౌడాంబా!

ఎవరెంత మెచ్చి నాదగు
కవితా స్వారస్యమునకు ఘన బిరుదంబుల్
దవితించిన సువిసమ్రత
కవి యోహదములుగ జేయుమా! చౌడాంబా!

మా నేతలు మా చేతలు
మానక కొన సాగజేసి మా కవితధమై
మానవతా సుజ్ఞాన
శ్రీనిధు లక్షయముసేయు! శ్రీ చౌడాంబా!

అవమానము అవరోధము
అవలక్షణములు ఘటిల్లి నపుడెపుడును నీ
యవలోకనమును ముందుగ
అవశ్యముగ జూపి హ్రీవుమా! చౌడాంబా!

నా పుట్టిన వంశమునకు
నా పెరిగిన దేశమునకు నాదు కవితకుం
జూపింపుము శాశ్వత సు
శ్రీ పరమార్థమ్ము లిలను! శ్రీ చౌడాంబా!

నేరక నా కావించిన
నేరమ్ములు సైపు తల్లి! నే జేయు కవి
త్వారాధనమ్ములో - అవి
చారములు సహింపు మింపెనగ - చౌడాంబా!

నీ సేవా జీవనమున
చేసారగనిక బ్రదుకులే సాగగ మా
యా సంస్కృతి కొక తారక
మా సాద్యము సేయుమా! ఉమా! చౌడాంబా!

పరవంచన పరపీడన
పర నిందాకృతికి మనసు పాల్పొపకు వే
పరిపాటిగ నెక్కొలుపవె
పరోపకారై క చింత వయి - చౌడాంబా!

మిన్నంత యేమి కోరను
ఉన్నంతను దృష్టిసేయు, ముప్పొంగునటుల్
నన్నంత యెవరు హిగడిన
ఉన్నంతని యుండ జాలహో! చౌడాంబా!

పొంగెడు వాడెవడైనను -
క్రొంగుటకే యనిరి కల్గకూడని దది - ఆ
పొంగిడిక నీదు భక్తి ను
సంగత మొనరింపు మింపెసగు - చౌడాంబా!

పొదునెడనీక మనసును
నీదు పద సమర్పణమున నెక్కొలిపి నదా
స్వాదు కవితా సమర్పణ
మేదుర మోదముగ జేయుమీ! చౌడాంబా!

అంతఃకరణ చతుష్టయ,
మంతంతల బోవనీయ, కనుదినమును, దు
చ్చింతా చేచ్చెదనము భవ
చ్చింతనమున గట్టు పలుపు! శ్రీ చౌడాంబా!

ధర్మపరాయణముగ, స
త్కర్మాచరణముగ, జీవితము మానవతా
నిర్మలత మెఱయ, భవ దా
శీర్షహిమ ననుగ్రహింపు! శ్రీ చౌడాంబా!

విషయ ప్రవృత్తి - ఇది యొక
విష వలయమ్మనిరి, తన్ని వృత్తికినయి, చి
ద్విషయమునకు మరలింపుము!
ఋషిజన సంస్కారమాన! శ్రీ చౌడాంబా!

నీ నామ సహస్రంబును
మాన కజస్రము పఠించు మానవులకు, నా
నానర్థకమ్ములడచి - అ
మా నార్థము లొసగు దీవహో! చౌడాంబా!

భాసుర భవదీయ కటా
సాదితమౌచు నాకు నాంధ్ర సుకవితా
వ్యాసంగ మింత కుదిరెను
నీ సుకృతు లొనర్చుకొందునే! చౌడాంబా!

అంతర్బహిర్ద్విరోధుల
అంతం బొనరించి నాకు - ఆత్మన్నతి న
త్యంతం బీయవె! శ్రీతజన
చింతామణి వీవు గదవె! శ్రీ చౌడాంబా!

నీ పాద పీఠమును నా
పాపములకు దాపములకు బలిపీఠముగా
నే పొరజేసికొందును
శ్రీ పరమార్థమ్ము లీవె! శ్రీ చౌడాంబా!

అల వజ్రముష్టి ముఖ్యుల
బొలియించి నిశాచరులను భూరిజయము దే
పలునకు గలిగించితి వటు
కలిగింపవె నాకు నట్లుగను చౌడాంబా!

నీ పూజకు - పూవుల కని
 ఏ పూదోటలకు వెదక నేగెద హృదయం
 బే పూవుగ నర్పించెద
 నా పూజ కనుగ్రహింపు నను - చాడాంబా!

మూలాధారక చక్ర
 వ్యాళఫణా మండలోర్ధ్వ వర్తన శీలా!
 లీలా భ్రుకుటి పృకటిత
 కాలాది నియంత్రణాత్మికా! చాడాంబా!

స్వాధిష్ఠాన మహా చ
 క్రాధిష్ఠిత! భక్త మానసా ధిష్ఠిత! లో
 కాధిష్ఠిత! ఘోరాధి
 వ్యాధి క్లేశాపకర్షితా! చాడాంబా!

మణి పూరక చక్ర లన
 న్మణి సింహాసన విభాసమానా! నానా
 మణిమయ హార సముజ్జ్వల!
 మణి మకుట శిరస్క! శ్రీ యునా! చాడాంబా!

శ్రీమ దనాహత చక్ర మ
 హా మధ్యగ! బృహదుపనిష దద్ధాంచిత ర
 ధ్యామధ్యగ! యోగి జన
 భ్రూమధ్యగ! పాల్కు హృద్యముగ - చాడాంబా!

భాసుర విశుద్ధ చక్ర ని
 వా? ని! మృదుహాసిని! శివస్త్వాంత సము
 ల్లాసిని! సంక్రతజన సము
 పాసిని! సువికాసిని! శివా! చాడాంబా!

ఆజ్ఞా చక్ర నిలయ! స
 ర్విజ్ఞాత్మజ్ఞేయరూప! పృజ్ఞామయి! బృ
 హ్మజ్ఞాన కళామందిర!
 ఆజ్ఞాన మహా తమోపహా! చౌడాంబా!

మహిత నహస్యారాత్మక
 సహస్రదళ పద్మ పద్మ సంవాసినిపై
 విహరింతు శత సహస్రక
 సహస్రకరుల తేజమింపె సగ - చౌడాంబా!

అహమౌక మహిషాసురుడయి
 అహరహము మదంతరంగ మట్టిటుసేయున్
 మహిషఘ్నివిగదె! నీ వీ
 మహిషాసురుగూడ నణపుమా! చౌడాంబా!

న్యాయస్థానమ్ముల పా
 లేయుటయేకాదు నాదు చిత్తైకాగ్ర
 స్థాయి నెఱచె - ఈ కర్మకు
 ఏయది పరిహార మీయవే! చౌడాంబా!

జాతక చక్రంబున గ్రహ
 జాత దశాభుక్తు లెట్టి షష్టాష్టకమో?
 జ్ఞాతి కలహ మౌక నిష్పగ
 యాతన గలిగించు నార్పు మది! చౌడాంబా!

ముదిమిగదిమి కొని యెడు నీ
 బ్రదిమిని భవదీయ పాద పద్మమ్ములపై
 మది నిల్పుకొన - ప్రశాంతత
 కుదురని స్థితి యయ్యె ఆదుకొను! చౌడాంబా!

ధర్మము వల్క-ఇదెక్కడి
కర్మమో? అది కంటకంబుగా నయిపోయెన్
ధర్మమే తప్పిన జగతికి
శర్మ మికెక్కడిది తల్లి! జయ! చౌడాంబా!

మేలునకు బదులు కీడే
చాలగ ఘటియింతు రిట్టి జనుల గనుగొనం
జాలియగు-కృతఘ్నతకుం
బాలయి నరకంబు పాలుపడ-చౌడాంబా!

ధనమున గొనరాదును, వి
ద్యను బడయగ గానెగాదు, తత్త్వ జ్ఞానం
బునగాని ముక్తి గనరా
దెనయగ దాత్మిక విచారమిడు! చౌడాంబా!

సదసద్వివేక మొసగుము!
చిదమలమగు జ్యోతినిడుము! శ్రీమన్నుక్తి
ప్రదము భవమహా దుఃఖ
చ్ఛిదమగు పదమందుకొనెద, శ్రీ చౌడాంబా!

మాయా వరణము-తొలగం
జేయుము! తత్త్వైక దృగ్విశేషము నా కం
దీయుము! సువిధేయుడనై
చేయుదు వందన శతమ్ము శ్రీ చౌడాంబా!

ఎడతెగనిది భవబంధము
ముడిపేయకు నన్ను దీన ముక్తి పథంబుల్
పొడగను మార్గంజేదో
యిదుమమ్మా! నీకు మ్రొక్కులివె చౌడాంబా!

మును రాక్షసు లెందఱివో
దునిమి జగమ్ములకు బీడ దొలగించితి వి
మ్మనుజులలోవైన దనుజు
లను దునిమి హరించు పీడలను, చౌడాంబా:

వంచకులై పరవంచన
కించుక వెనుకాడరా నికృష్టాత్ముల గా
లించి పురుగేరినటుల హ
రించుము: లోకమ్ము మేలదే! చౌడాంబా:

కవికిడి అక్షర లక్షలు
భువి మును భోజాది రాజపుంగవులెంతో
కవి ఋణము తీర్చుకొనగా
కవి ధన హరు లేరువడిరిగా - చౌడాంబా:

కవి హృదయ క్షోభకరుం
డెవడును మనలేడు పంశమే యుండదు వా
డవు నిల సిందల పాలుగ
అవలను పరకమ్ము పాలు పగు - చౌడాంబా:

దైర్యం బీయవె: దుష్టుల
దుర్యజ్ఞ ధ్వంసమునకు తోరమగు మన
స్థైర్యం బీయవె: ధర్మా
దార్యంబును జాటు కొఱకు దయ, చౌడాంబా:

దృష్ట ప్రపంచమునకున్
ప్రస్థయొకడు, కావ్య విశ్వ పంసృష్టికి య
త్కృష్ట రసద్రష్ట కవి
ప్రస్థయొకడు, నీ నియుక్తుల: చౌడాంబా:

విశ్వమునకు లక్ష్యముగా
అశ్వాసపు నిశ్వాసము లలరిచి కృత్రితో
విశ్వశ్రేయము గూర్చు క
వీశ్వరు ఋణ మెవరు తీర్తురే? చాడాంబా:

కవి వాక్యొకప్పు దిరిసెన
పుపు కన్నను మెత్తనగుచు బొలుచు-ఒకపు డా
పవి కన్న కర్కశంబగు
కవి శాపాను గ్రహుండు గదె! చాడాంబా:

కవి జాతి జీవనంబున
కవు నొక సంజీవిని మహాషధి, కవితా
నవతత్త్వము దేశమునకు
జవసత్త్వము, దానికేది సరి? చాడాంబా:

ఏ దేశము, ఏ జాతిని,
ఆదేశముతోడ - ప్రగతి కను సంధింపం
గాదగినవాడు కవియే
కాదని యెవడమ్మ! వల్కగా? చాడాంబా:

కవి సందేశమ్మగు లో
క వితతి కుపదేశకమ్ము, కవి మానవతా
నవతకు నిర్దేశకుడగు,
కవి ఋణ మెవరమ్మ! తీర్చగను? చాడాంబా!

కవి కవితా కంఠధ్వని
అవి తథముగ సుప్తజాతి కగు జాగృతి, వి
ప్లవ వీర విజయ శంఖా
రవమున కత్యంత దోహలము, చాడాంబా:

కవి జన మహాపచారము
భువి దివి రవి యుండువరకు బోదిల వంశా
టవిగాల్చు వంశకీర్తి
చ్చవి కిడు మసిపూత యిది నిజము! చౌడాంబా:

కవ్యాశీర్వచనమ్మున
అవ్యవధానముగ-కంబమది పందిటికిన్
వవ్య నవ పల్లవముల-న
భివ్యక్తంబయ్యె నంటివే? చౌడాంబా:

కవి శాపమున-కళింగుని
అవని రాజ్యంబు శత్రుహస్త గతంబై
న విధము మున్నిల విన మే
కవికది నివిడినశక్తి గద! చౌడాంబా:

నీ దివ్య కృపా పాంగా
పాదిత మహిమాఢ్యులగుచు-చర్చి జగమునం
దాదర్శులై న కవులను
గాదనక నుతింప నాను గా-చౌడాంబా:

భాగ భగ పాలకు-కృపా
యోగ కటాక్షమున జూచి ఉద్యత్కవితా
యోగంబొనగూర్చిన నీ
త్యాగము వర్ణింప శక్యమా? చౌడాంబా:

కవి సందేశమ్ముక లో
కవితతి కువదేశకమ్ము కవి మానవతా
నవతకు నిర్దేశకుడునగు
కవి ఋణమెవరమ్ము తీర్చగను-చౌడాంబా:

సాగరము లేడు పొర్లిన,
ఈగిరు లుర్లినను, భూమియే తలక్రిందై
పోగల్గిన నీ భక్తుడు
వీగడు లోగడును - శాంభవీ! చౌడాంబా!

నీ పాదములవి, మధీ
యాపద్ధ్వాంతములపాల-అరుణాంశుల స
ప్రీతిపాదములయి శుభముల
నాపాదించగను, జేయుమా! చౌడాంబా!

నీ కరుణా దృష్టియ మద
నేకోపద్రవ నిదాఘ నిర్వాపణ శీ
తై క సుధావృష్టి యగుచు -
చేకూర్చుత! మంగళములు - శ్రీ చౌడాంబా!

నీ యభయ హస్తమదియ, మ
దీయ భయధ్వస్తమగుచు, ధృత్యుత్సాహ
శ్రేయో శ్వస్తముగను,
జేయు సమస్తంబు మాకు, శ్రీ చౌడాంబా!

నీ నామ ధ్యానము మ
న్నా నా సంసారయాతనా మేఘశ్రే
ణీ నిర్దూత మహా రుం
రూనిల సంధానమగు గదా! చౌడాంబా!

నీ సేవనము, నితాంత
హృశత్రాస వ్యయాస హాలాహల మూ
ర్ఖాసక్తమతికి నాకగు
శ్రీ సంజీవనము, నిజము! చౌడాంబా!

నీ కీర్తనము, మదీయ
 శ్రీ కవితా వల్లకి విశేషశ్వర తం
 త్రైక ప్రవర్తన, మమల
 తా కర్తనమగుత! గిరిసుతా! చౌడాంబా!

కవి లేని జాతి, దేశము,
 రవి లేని దినంబు భాతి రాజిల్లదు, న
 త్కవి నీతి గీతి జాతికి
 సవరించును వెలుగు జోతి, జయ: చౌడాంబా!

నీ కృపచే - కవివైతిని
 నీ కృతులే పాడుచుంటి నిరవద్య కృతి
 స్వీకృతికి నిన్నెవలచితి
 ఆ కృతి దర్శింప నీయుమా! చౌడాంబా!

నీ సముపాసనతోనే
 వ్యాసక్తుని జేయు నన్ను వైషయిక దురి
 చ్ఛాసక్తు జేయకుము! న
 న్నాసక్తు ననుగ్రహింపుమా! చౌడాంబా!

నీ నామ సహస్రస్తుతి
 నే నొనరించెదను తల్లి! నీ పదములనే
 ధ్యానించెద విజ్ఞాన
 శ్రీనిధు లందింపు నాకు, శ్రీ చౌడాంబా!

ధర్మచ్యుతు నను జేయకు-
 కర్మచ్యుతు కంతకన్న గావింపకునన్
 కర్మజ్ఞుని మానవతా
 ధర్మజ్ఞుని జేయు చాలు దయ, చౌడాంబా!

శివ శుద్ధాంత పురంద్రీ
శివ మానస స రసిజాత సిద్ధభృమరీ!
శివ వామాంగ విభాగిని!
శివ కామ కళారసై క! శ్రీ చౌడాంబా:

నిందా భాజనుడుగ - ఎవ
డెందుకు వ ర్తింప వలయు? ఎందుకు జ్ఞానా
నంద పథము లందుకొనగ రా
దెందుకు మ ర్త్యుడుగ బుట్టె నిల - చౌడాంబా!

వేదమ్ములు పతి యించిన
నేదాంత రహస్యములను వివరించిన శా
స్త్రోదధు లీదిన శీలం
జేదిన నరుదెందు కెక్కునే? చౌడాంబా!

అమరుల ఆ యమృతంబును
ప్రమదల అధరామృతమును రసవత్కవి వా
గమృతము ఇవియెల్ల సమా
నమె నీ వామామృతంబునకు - చౌడాంబా!

శ్రీ మత్త్రిభువన రాజ్య
శ్రీ మహిమోద్ధాముడగుచు, జెన్నారుట ను
తాముడు, మును నీదు కృపా
స్థిముడు గాబట్టి గాదె: శ్రీ చౌడాంబా!

దశకంఠ కంఠలుంఠన
కుశలత శోభించి జగము క్షోభము విణిచెన్
దశరథరాముం డది సీ
విశేష శక్తి ప్రభావ విధి-చౌడాంబా!

జగదీశులు దిగ ధీశులు
జగముల యుగములను వెల్ల జాలినగ నీ
అగణిత శక్తి బలంబులు
తగినంతగ బొందియుండదగు - చౌడాంబా!

నీవు పరాశక్తివిగదె!
నీవు పరంజ్యోతిగదవె! నీదగు ఇచ్చా
ప్రావిర్భూతం బఖిలం
బీవిశ్వము శ్రీ మహేశ్వరీ! చౌడాంబా!

నా భ్యుపరి హృదయ కమలం
బభ్యగ్రంబౌచు దోచు-అందఱువుగ లో
కేభ్యవు విద్యుల్లతవలె
అభ్యర్థి తవౌచు వెల్గుదటె! చౌడాంబా!

మండలినిగ సర్వబ్ర
హ్మాండంబుల వెల్గుచుంటి, వట్లనె మరి, పిం
డాండమగు ప్రాణి తనువున -
కుండలినిగ వెల్గు దీవాకో? చౌడాంబా!

మననమున మౌని గొల్పగ
వినతు డనూనసగనూన వితతుల గొల్పన్
జననీ! కవినిగదా! ముద
మున గొల్చెద హృద్య పద్యముల-చౌడాంబా!

అహ మహ మికతో వృత్తము
ల హ రహము త్వదీయ వర్ణనాంచిత బద్ధ
స్పృహ నుద్గమించునట్టు
మహతు నిడు కవిత్వమున కుమా! చౌడాంబా!

మధుకైటభాది రాక్షస
మధనావసరమ్ములందు మాధవునకు నీ
వృధుశక్తు లొసగి విజయ
ప్రథతో వృధ మానిచ్చి తమరులకు - చౌడాంబా!

నీ తేజ శ్శక్తులతో
జ్యోతి శ్చక్రంబునందు సూర్యేంద్వాది
ప్రాతము లశ్వనాదులు
జ్యోతిలు చిజ్జ్యోతి వీవహా! చౌడాంబా!

అహమేల? ఎవనికై నను
విహయసమంట బెరిగి వింధ్యావల మి
మ్మహి కణగినట్టి సంగతి
అహమున గాదో ఘటిల్లినది? చౌడాంబా!

శ్రీ వాణీ లక్ష్మీ శివ
బీవై తివి - మరి త్రిమూర్తు లేర్పడు మూలం
బీవై తివి - విశ్వమునకు
నీవై తివి కర్తృ వీశ్వరీ! చౌడాంబా!

సనకాది మునిధ్యేయపు,
జనకాది నృపాత్మవేత్తు జనవేదివి, నీ
అనుకంపాదృతి గానక
నిను దెలియగ నెట్లు నేర్తునే! చౌడాంబా!

అంతశ్చక్షుర్గోచరి,
వంతర్వేత్తు ప్రబుద్ధ, వభిమర్దిత దు
ష్టాంతశ్శాత్రవ వర్గ, వ
సంతాత్మ, వసంతగుణ వహా! చౌడాంబా!

అవమ్మత్యు భయ నివారణ
మపజయ శంకా విశంకటాప హరణమున్
అపకీర్త్యపనిందాది
క్షిపణము నీ స్మరణగల్గు శ్రీ చౌడాంబా!

ఆనంద సాగరము నం
దేనాక చిఱువీచి గాగ ఎపుడయ్యెదనో?
మానుగ లక్ష్మ్యం బనుసం
ధానంబగు టెపుడో? నినుగనన్ - చౌడాంబా!

మాయ యొక రజ్జు సర్ప
న్యాయంబుగ ప్రభాంతి మూలమది మాయముగా
నాయాత్మ తత్త్వమిక దా
నేయగు, నా యెఱుక నీయవే! చౌడాంబా!

నాది యనుకొన్నదేదియు
నాదేమియు గానిదయ్యె నైజమెఱిగి తా
నేది యగు? అద్ది తానగు
వేదాంతపు సూటిజెప్పవే! చౌడాంబా!

దార సుతాగార క్షే
త్రారామ విమోహదాహ మారనిదయి, సం
సారపు జన్మావృత్తిలో
కాఠీయపడు కర్మమాన్సగదె! చౌడాంబా!

ఇంతియ విత్తనమందున
అంతద్రుమం బిమిడినట్లు అణువంత హృద
భ్యంతరముననై విశ్వం
బంతయు నీవౌచు నుంటివా? చౌడాంబా!

తరగలు నుఱుగులు బుడగలు
స్వరూప భిన్నముగ దోచి జలమేయగు - అ
క్కరణిని - చిత్పరిపూర్ణపు
స్వరూప భిన్నముల దోతువా? చౌడాంబా!

శతకంబొక డనుకొనగా
శతకద్వయమయ్యె - కైత జాల్వారుచు నీ
మతి జాలువారు కృప నా
స్థితి నిటులుగ జాలువార్చు - శ్రీ చౌడాంబా!

దేవల సంకల్ప భవా!
దేవీ: మాణిక్యమకుట దీపిత! శ్రీమ
ద్దేవాంగ జనారాధ్యా!
సేవాగత సురకదంబ! శ్రీ చౌడాంబా!

జయ జననీ! జయశాలిని!
జయజయ నీలోత్పలాభ చారుశరీరీ!
జయ సాహిత్య కళాప్రియ!
జయ జయ భక్తావలంబ! జయ చౌడాంబా!

మంగళమయి! మంగళ గుణ!
మంగళ నామస్వరూప! మంగళచరితా!
మంగళకరాంగి! దీర్ఘ సు
మంగళి! మంగళము లీయుమా! చౌడాంబా!

దేవాంగుడ, పింజల వం
శావహుడను, సోమశేఖరాహ్వయుడ, సుధీం
ద్రావళి విధేయుడను, నీ
సేవకుడ ననుగ్రహింపు! శ్రీ చౌడాంబా!

అనంద కంద సహస్రము

గాయత్రీ శత్రీ

ఓం తత్సవీరూపిణీ! జగ

దంతర్యామిని! సకల దిగంతాది సమా

క్రంత యశస్విని! శ్రీతజన

చింతామణి! శరణు శరణు శ్రీ గాయత్రీ!

చింతామణి వదె శ్రీతులకు

చింతించెద నిను సవిత్రి! శ్రీ మత్కవితా

చింతిత పరమార్థంబు ల

నంతముగ ననుగ్రహింపుమా! గాయత్రీ!

హేమ ప్రవాళ ధవళ

శ్యామల ముక్తాభ శోభితానన! విలస

త్సోమకళా వినిబద్ధ మ

ణీ మకుట ఘృణీ - భాసిని! గాయత్రీ!

నవిత్పద వాచ్యమానా

కవిత్వ పరమార్థములను కరుణింపగదే!

కవితాత్మ అజర మమరము

దివాకర నిశాకరమ్మదే! గాయత్రీ!

“పరదే! పరదేవతే” యని

వరేణ్యుగ దలతునమ్మ! పరము లొసగవే!

దురితాంధ తమోహరములు

చరితార్థ యశస్కరములు జయ గాయత్రీ!

భగ్గపియాః భగవతీ!
భాగ్గవ గర్గాది వినుతః పరివర్జిత దు
ర్వర్గాః కవితా జీవిత
మార్గము సుగమమ్ము చేయుమాః గాయత్రీ!

దేవాంగ ప్రియదర్శిని!
దేవేంద్ర సరేంద్ర వంద్య! త్రీమత్కవితా
జీవిత నిత్యత్వమునకు
దీవింపవె! నింపవే! కృతిస్ గాయత్రీ!

ధీమహిమాంచిత! సర్వ సు
ధీ మండల ధీనిధాన! దివ్య నిగమ వీ
ధీ మధ్య హృద్యమానాః
ధీమన్మహిమంబు లీగదేః గాయత్రీ!

దశహస్త! శంఖ చక్రాం
కుశ పద్మ గదా కపాల కుండానల క
ర్కశ పాశ కశాభయ యుత!
యశస్విని మనస్విని! మహా గాయత్రీ!

హస్త దశకమ్మునందు ప్ర
శస్తం బభయాంక హస్త మది సూపగదే!
హస్తములు మోడ్చినాడ స
మస్తము నాకివ, పోవుమా! గాయత్రీ!

పద్మాసన సమాసినా!
పద్మాన్విత శస్త్ర హస్త! పరమ ముని మనః
పద్మ భ్రమరీ! నీ పద
పద్మములే శరణుమ్ము! పరగాయత్రీ!

విద్యాప్రదాత్రి! కవికృత
పద్యాంకిత నామరూప బంధురచరితా!
విద్యున్నిభాంగ భాసిని:
విద్యార్థి నవిద్య బాపవే! గాయత్రీ!

అస్మత్కవితాస్తుతులకు
సుస్మిత పదనారవింద సుందరతర మూ
ర్తి స్మృతులు సూపు; నీకు కృ
తిస్మృతులు వెల్లార్తు నిరవధిగ, గాయత్రీ!

సాహిత్య వినోదిని! కృతి
సాహిత్యము నీకు గూర్తు సమ్యక్కవితా
సాహిత్యము నీదిగ భవ
రాహిత్యము నాదిచేయు పృతి; గాయత్రీ!

దారిద్ర్య దుఃఖశమనీ
వారింపవె మామకిన భావార్థ మనో
దారిద్ర్యము లన్నింటిని
హరిద్ర సుగంధ చర్చితా! గాయత్రీ!

దశ భుజ! దశ నయనా! ది
గ్దశక పరివ్యాప్త కీర్తి ధావళ్య! చతు
ర్దశలోక నియంత్రిణి! దు
ర్దశలు తొలగజేసి పోవు! దయ గాయత్రీ!

బ్రాహ్మణ్య ప్రతి పాదిని:
బ్రాహ్మీ! బ్రహ్మాండకోటి రచయిత్రి! మహా
బ్రహ్మపద మూలభూతా!
బ్రహ్మజ్ఞానైక పై భవా! గాయత్రీ!

యోగ మహా రాజ్యేశ్వరి:

యోగీశ్వర లక్ష్మమాణ: యోగంకరి: దు

ర్యోగశత వినిర్మూలిని:

శ్రీగురు పట్టంబునీది, శివ, గాయత్రీ:

రక్తాంశుక చేలాంచల:

భక్తామర కల్పభూజ: బంధవిముక్త:

ముక్తామణి హారోజ్జ్వల:

శక్తిత్రయ సంప్రయుక్త: జయ గాయత్రీ:

సావిత్రి: తత్త్వార్థ స

మావహ వర్ణాత్మికా: మహావాక్యార్థ

ప్రపావిష్కృత: ద్యావాప్యధి

వీ వృత రత్నమకుటచ్ఛవీ: గాయత్రీ:

ఓ హంసవాహనా: దా

సోహంబనినాడ నీకు అది కుదువవే

సోహం భావస్ఫురణము

సోహమున శివోహ మందనగు గాయత్రీ:

వేదాంత లక్ష్మములతో

మోదాంతముగాగ బ్రతుకు పుచ్చగనివే

ఖేదాంతము చేయకువే:

ఖేదచ్ఛేదమ్ము మానకే: గాయత్రీ:

వాచ స్పృత్యర్చిత పద:

వాచంయమి హృదయ పద్మవాసిని: కవితా

వాచా ప్రసూనములతో

నీ చరణ సమర్ప చేయనీ: గాయత్రీ:

సంసారార్థవ తరణీ:

హింసా పరదుష్ట దైత్య హృదయ విదళనీ:

హంసాధి వాహనా: పర

హింసకు నన్నెడము చేయవే! గాయత్రీ:

వందారు జనంబుల కొక

మందారమ వీవుకదవె: మకుటాగ్ర నిబ

ద్దెందు కళాపరిశోభిత:

సిందూర లలాట లసిత: శ్రీ గాయత్రీ:

మాత వనంగను ఛందో

మాతవు నీవమ్మ: వేదమాతవును జగ

న్మాతవు నీవే నీదగు

మాతృత్వ మనుగ్రహింపుమా: గాయత్రీ:

ఔపనిషద రమ్యంబగు

నీ పరమ పవిత్ర మంత్రనిష్ఠకు నన్నా

జ్ఞాపింపవె: అది మోక్ష

శ్రీ పదగమ్యంబు నాకు శ్రీ గాయత్రీ:

శివ కృపయో: నీ కృపయో:

కవితల కలవాటుపడితి - కావ్యపు బ్రతుకే

భువి నా దగునేని! తఱతు

శివపరముగ నీ వరముగ శివ గాయత్రీ:

నీ పదపద్మయుగళికి ద్వి

రేఫము ననుజేసికొమ్ము, రేపులు మాపుల్

మైపుల కింపగ మత్స్యవి

తోపాసి నొనర్తు చాలదో? గాయత్రీ:

తొలిపలుకులతో జలిలిలి

తెలుగుల నిను బాడుకొందు తీరనివగు నీ

కలి కల్మష దోషములకు

వెలిగా నన్నుండ నీయవే, గాయత్రీ:

గాయత్రీ మంత్ర జప

స్థాయి కుదిరె నాకు జాలు - చాలు సుకవితా

స్థాయి కుదిరి వరమార్ద

స్థాయి కుదురుగా కృతార్థతకు, గాయత్రీ:

శివ మంత్రములకు దోడుగ

పవిత్ర గాయత్ర్య మొదవె భవదీయంబున్

భవవల్లికా లవిత్రము

శివంకరము చాలుజాలు! శివ గాయత్రీ:

నీ మంత్ర మహిమమున వి

శ్వామిత్ర మహర్షియయ్యె బ్రహ్మర్షి, తప

స్థైర్యముడయి బ్రహ్మసృష్టికి

కామక వ్రతి సృష్టి చేసెగా గాయత్రీ:

వాణ్యంబికా రమాత్మగ

గణ్యు దేవీ గణమున - కర్మాది మహా

రణ్య దవాగ్నివి నీ దా

క్షిణ్యనిధికి బాత్రుజేయు! శ్రీ గాయత్రీ:

మూర్తిత్రయాభి నందిని!

మూర్తిత్రయ మూలభూత: మునిజనగణ సం

కీర్తిత మహా సుహిమ్నా!

కీర్తింతు నుపేక్షసేయకే గాయత్రీ:

భేచరులకు భూచరులకు
నీ చరితల చదువులెల్ల నీ మాహాత్మ్య
ప్రాచుర్య విశేషములై
గోచరమగు చుండె నమ్ముకొన, గాయత్రీ:

కోరికల ప్రమాని గొమ్మల
తీరగు మోహాదికములు, తెగ బెరిగెడి యీ
కోరికల చెట్టు గొట్ట, గు
తారము నీ భక్తి కాదటవై గాయత్రీ:

వారాధురు శత్రువులో
చారులొ కామాది వర్గ షట్కము, వారిం
బేరారజేయ నీ కృప
చేరువ గావలయునమ్మ శ్రీ గాయత్రీ:

ఈషణముల త్రిక మెంతటి
భీషణమే తల్లి! దీని విజువకయున్నన్
దోషముల పుట్ట యగును పు
నీపులు ననిమేషులై న నిల గాయత్రీ!

మనపొక మర్కట మైనది
వనపడి నిలువజొకచోట పదములు కరముల్
పెనవైచి కట్ట సంయమ
మనుకొయ్యకు - తిక్క చక్కనగు, గాయత్రీ;

నా యెద సందిరిగా విడ
దీయని నీ భక్తి మల్లెత్తివె పఱచుకో
నీయవె భవా తపంబున
హాయిగొనెద నీడ మల్లియల గాయత్రీ!

ఋషి జన మనోజ్ఞ శృంగీ;
ఋషిలోక స్థాయమాన ఋత శతగాథా!
ఋషభేంద్రవాహన ప్రియ;
ఋషిరూపిణి! శరణతల్లి! త్రీ గాయత్రీ!

శ్రీరమ్యము ధీరమ్యము
నీరమ్యకృతిని ముద్ర నే నిడుకొందున్
ప్రభురంగ మధ్యమందు న
దే రమ్యము జేసికొందునే, గాయత్రీ;

భావ దరిద్రాణము భా
షా విద్రాణమున కడ్డుపలువగ దౌర్భ
ల్యావిద్ధం బవదుద్ధం
బీవృద్ధత్వం బిదెట్టు లే! గాయత్రీ;

కంటి వెలుగు సన్న గిలెన్
కుంటి కలుగకుండ జూడు; కోర్కొంటి తమం
బంటని లోగంటి నినుం
గంటి వెలుగు జేసికొందుగా - గాయత్రీ!

బ్రతుకులవేటికి? కావ్యపు
బ్రతుకు బ్రతికింపు నన్ను, బ్రతికెద, నీ యం
దతుకొను నట్టి బ్రతుకే
ప్రతుకు గదమ్మా; మదంబ; వరగాయత్రీ!

విశ్వ కవయిత్రీ! నీ కృతి
విశ్వ సహకావ్యమటవె; “విశ్వకృతి యిదే
ఆశ్వాసములుగ జదువుము
విశ్వాసము కుదురు” నందువే; గాయత్రీ!

విశ్వజనని; మజ్జననీ!
 నిశ్వాసోచ్ఛ్వాసలుండ నిత్య సుకవితా
 విశ్వాసము చెఱునకువే!
 ఆశ్వాసాంతములు శ్వాసలగు గాయత్రీ!

పూవుల మాలలిడుట గృహి
 జీవిధిగా - హృద్య పద్య నిర్మాణకృతుల్
 పూవుల పూజలు నావిధి
 యీవిధి మావిధిగ జేయవే! గాయత్రీ!

ఒడుదొడుకుల సంసారపు -
 కడగండ్లే గండ్లుగాగ - కన్నీటి తడిం
 దుడుచునది నాకు గవితయ
 ఎడద బరువు తీర్చు నాకదే! గాయత్రీ!

నాకైత వీణె మీటుల
 మైకములో మునిగిపోయి మఱచితి నమ్మా
 లోకము ముంచిడు కొనుటకు
 నాకుం దీరకయె వచ్చినది గాయత్రీ!

ఎదిగెడు వయస్సుతోడను
 ఎదిగెడు కవితా శ్రవృత్తియే నాదయ్యెన్
 అది యొక రసానుభూతిగ
 గుదురుకొనియె నేమి చెప్పకొన? గాయత్రీ!

నా నిద్రాసమయమ్ముల
 వే నిద్రలు కైత నిద్రలే నాకయ్యెన్
 వే నెఱుగని తఃపరము, లి
 దేనా? నా జన్మ సిద్ధి కిల గాయత్రీ!

నా కవితా కృతి రమ్యము
లోకమునకు జూపుకొనని లోపమదేదో
నాకు దెలియు దౌర్బల్యము
ఈ కవి దిగులెవరు తీర్తురే? గాయత్రీ!

నా కృతికి గూర్తుమనుచున్
వాకొనిరే వారదేమి పాపమొ? నాకుం
గాకుండ పోయినందుకు
చీకు పడను చింతపడను శివ గాయత్రీ!

తీయని నోటను చేదును
మేయదలవ - కీడు సెప్పి మేలును మఱువం
జేయుదు కృతజ్ఞతాంజలి
నాయెద యొక దిరిసెనంపు నన, గాయత్రీ!

ప్రాప్తంబు మించి లేదని
సుప్తినుషుప్తులను మఱువ సుఖమనుకొందున్
తృప్తి పడుట నన్నిట ని
ర్లప్తత కలవడగ నీవె శ్రీ గాయత్రీ!

ఎనిమిదవ పది బడిన వయ
సున నీ విపుడేమి సేయ జూచెదవుర యం
చనకువె! పెనుకబడిన నను
గొనకొని ముందునకు దీసికొను, గాయత్రీ!

నా చేసిన కవి తలకున్
నా చదువుల సారమునకు నా దేశమునన్
బ్రాచుర్య మెంతవరకో
నీ చూపు కటాక్షమంటినే! గాయత్రీ!

సత్య జ్ఞానానంద మ
 యీ; త్యాగమయీ! త్యాయామయీ! విశ్వమయీ!
 ప్రత్యయమున నిన్ను మయ
 ప్రప్రత్యయ మిడి పిచ్చ వల్కవా? గాయత్రీ!

కల్యాణప్రద! మద్గృహ
 కల్యాణము పుత్రపౌత్రికంబుగ నిడుమా!
 కల్యవరోధము లడపు! వి
 శల్య కరణి వగుము! మా రుజల గాయత్రీ!

ఒకని మహోన్నతి గనుగొని
 లుకలుక యీర్ష్యాదులకును లోకువగా నా
 కొక యపుడుం గలిగింపకు
 మొకవరమిది నా కొసంగుమో గాయత్రీ!

జగదుద్ధారిణి! జననీ!
 యుగ కలి భారమున తూమి యుత్కంఠించున్
 తెగిపోయె ధర్మ సేతువు
 యిగ నెపుడెట్లో యటందువే! గాయత్రీ

మానవత మట్టి బూడిచి
 దానవతకు మకుటమెత్తి తలపై నిడి నా
 రీ నరమేధకు పర్యవ
 సానంజేమో గదమ్మ! జయ గాయత్రీ

వరకట్న పిశాచికి బం
 గరు పాపల బలియొనర్చు కతలె వినపడున్
 విరివిగ, నిది కలికాలపు
 నర నారీ ప్రకృతి యయ్యెనా? గాయత్రీ!

నర సృష్టి దేవు డనియెడు
నర మేధలు దిగుమత్తైన నాగరికములో
దురితా దురితము లొకటిగ
పరిగణనంబయ్యెనందువా? గాయత్రీ!

మానవ మారణహోమ వి
ధానమునకు మారణాయుధాల సృజనముం
బూనుకొని వగలు చుప్పిరి
పేనుకొనుచు నుండి రందువే. గాయత్రీ!

చనుదై క కుటుంబముగా
మనలుకొనెడి మనసుతోడ మానవులున్నన్
సిసలై వ శాంతిలక్ష్మికి
నొసట దిలకమిడుటగాదె? నుత గాయత్రీ!

ఆకృతుల భేదమెట్లట
గాకెటు గుణకర్మలందు - కర్మ విరచనా
సాకల్యంబ జగంబిది
ఏకత్వం బిక శివోఽహ మే! గాయత్రీ!

గోరూప ధర్మదేవత
పారగ ధర్మంబు నాల్గు పాదంబులుగా
తీరె యుగాని కొకటిగ - పా
కరిచె నా యొకటిగూడ కవి, గాయత్రీ!

ప్రీతి పడుట వుణ్యమునకు
భీతిపడుట పాపమునకు విజ్ఞులకు దగున్
రోతల చేతలవే తల
ప్రవాతలు కాగూడదందువా? గాయత్రీ!

శాస్త్రము లారిట ఛంద
 శ్వాస్త్రం బదొకటిగ, నదెల్ల ఛాందసు - లటం
 చస్త్రము లెత్తెడివారల
 నిస్త్రవ కన్నెరు దెచ్చునే! గాయత్రీ!

గురు లొద్ద విద్దె లొద్దిక
 గఱచిన కౌత్పుల విశిష్ట కథనములుండన్
 గురునిందా పరశిష్యక
 వరవరుల తరంబి దందువా? గాయత్రీ!

కవికై త నీతి జాతిని
 నవచ్చై తన్యం బొసంగి నడిపించుననన్
 యువతరము పుట్టగొడుగుల
 కవితల నదియెంతవరకొగా! గాయత్రీ!

ఈ దృశ్యమాన జగమున
 ఏది నిజము కానిదయ్యె, ఈ మృగత్వష్టా
 స్వాదు జలవిపాసలతో
 గాదేదియు - కానె కాదుగా! గాయత్రీ!

యజ్ఞోపవీత రూపిణి!
 యజ్ఞాంగీ. యజ్ఞ కర్త్రీ! యజ్ఞ సుఫలదా!
 ఆ జప్తులు నీయవిగా
 విజ్ఞప్తులు నావి కొంతవిను! గాయత్రీ!

ఇది కలియుగ ఘిర్వది యె
 న్నిదవది తొలితేత సగము దీరంగ, సృజిం
 చెదనని బ్రహ్మ సృజించెను
 పదునాల్గు జగాలటందువా? గాయత్రీ!

చాతుర్వర్ణ్య విభాగము
ధాత సలిపెగాని వస్త్రధాతను మఱచెన్
నేతరి లేమి డగంబర
మైతీరె జగం బటందువా? గాయత్రీ!

శివపాల లోచనోద్భవు
డెవరా దేవలుడు వల్పులిడి, శాత్వత మీ
భువనమ్మల స్త్రీ పురుషుల
కవస్త్రతను బాపెనందువా? గాయత్రీ!

సహజోపవీత శోభిత
మహ్ని దేవలుడు తత్త్వ మహిమార్థములొ
మహితోపవీత దాత్మత
వహించె లోకాలకందువా? గాయత్రీ!

ఆదిమ వస్త్ర విధాతయు
ఆదిమ సూత్ర ప్రిధాత ఆ దేవలుడే
కొదటవమ్మ! కృతజ్ఞత
యేదమ్మా! వానిపట్ల యిల! గాయత్రీ!

సూలోగు లిర్పదేడిట
సల్పిన సూత్రార్థహామి జగమెఱిగినదే
కల్పన దేవలుని దనుట
దల్ప రిదెంతటి కృతజ్ఞతయో? గాయత్రీ!

శ్రావణి, జన్నిద పున్నమి
గా విశ్రుతమై సమంత్రకమ్ముగ నవ సూ
త్రావళి ధరించు సర్వము
నీవిచ్చితి సూత్ర రూపిణీ! గాయత్రీ!

సూత్రప్రాశస్త్యంపు చ
రిత్రలనే మఱచినారు ఋషి కులముననే
చిత్ర పరివర్తనమ్ము! చ
రిత్ర గతులు తప్పి నడక! శ్రీ గాయత్రీ:

దేవలుడు కల్ప కల్పము
తా వస్త్ర మహాపవిత్ర దాతగ నగుటన్
దేవతలకు మానవులకు
గావలసిన వాడతండెగా! గాయత్రీ!

దేవులుని పుత్రకపు గా
నీవై తివి వాని సూత్ర నిర్మాణముతో
శ్రీ వైదిక కర్మార్థత
కీవై తిగదమ్మా! మూలమిల, గాయత్రీ:

సూత్ర వసన దాత్పుత్వ చ
రిత్రగలదు మా కదెంతో శ్రీ శివుజ్యోతి
ర్నేత్రజుడా దేవలుని ప
విత్రాన్వయు లేమటందువే! గాయత్రీ:

గాయత్రీ పీఠములకు
మా యధ్వర్యంబెకలదు - మము గాదనగా
న్యాయస్థానము నను మా
దేయయ్యెను గెల్పు మాదియే! గాయత్రీ:

వ్యాసుడు బ్రహ్మాండంబున
వ్రాసిన దేవల చరిత్ర భాగము దొలగం
జేసిరెవరా? అది యొక హ
త్యా సదృశము కాదటందువా? గాయత్రీ:

గాయత్రీశతీ కృతి యిది
గాయత్రీ గుణించి చెప్పకయ యెటులమ్మా!
నా యెఱిగినంత చెప్పితి
నా యెఱుగమియున్న పైపు నను గాయత్రీ!

కులదేవత చూడాంబను
గొఱచు నటుల నిన్ను గొల్తు గుదిరిన భక్తిం
దల పొకటిగ - చెరి సగముల
చెలుపున మమ్మేలుడమ్మ! శ్రీ గాయత్రీ!

కలివై పరిత్యములు మ
ర్త్యుల ధర్మచ్యుతులజేసి దుష్టాసుర దు
ష్కలుష క్రియా విహరుల
సలిపెడు ప్రజ మనుగడెటులెచను? గాయత్రీ!

ఇరువది నాలుగు తత్త్వము
లిరువది నాల్గక్షరముల నెసలారెడు నీ
పరమ పవిత్రము మంత్రము
చిరస్మరణ జేసికొందు శ్రీ గాయత్రీ!

నా పరము లడుగు మనెదవా?
దేవాంగ పురాణమునకు దేలేనయితిన్
ప్రపావిష్కృతి, నీ యాదృతి
కే విడిచితి రక్ష నీదియే! గాయత్రీ!

ఏదేదో యనుకొంటి మ
రేదో భావాల పొంగు లిటుపారంగా
భేదంబో? మోదంబో?
నాదిది నీకొక నివేదనము! గాయత్రీ!

ఆరణ్య సుకర్మములకు -

ప్రారణ్యం బడ్డమిడక పఠమార్థ వద

శ్రీరమ్యముగా జీవిత

పారమ్యము సూపుమమ్మ! వర గాయత్రీ:

నా కుల దేశములని కా

నే కాదఖిల పరిపంచ నిరుపద్రవ ని

శ్లోక నిరామయ స్థితు

లే కోదనమ్మ! నీర్పవే గాయత్రీ:

ఆశయము లవెన్నో, వర

మాశయములు నావియైన అందొకటి కవి

త్వాశయముగదమ్మా! స

ద్వాశయ సంసిద్ధు లీయుమా! గాయత్రీ:

శ్రుతి సాధాగ్ర విహరిణి!

శ్రుతమతి! శ్రుత్యంత మూలసూత్రి! జగద్వి

శ్రుత సుశ్లోకిని! కంద

శ్రుతి బాడితి సంతసింపు! స్తుత గాయత్రీ:

మణిమకుట శస్త్రమస్తక!

మణిభూషణ భూషితాంగి! మణి మంజీరా,

మణిమేఖల! కృతి నాసా

మణిభూషణ నిది గ్రహింపుమా! గాయత్రీ:

నీ మంత్రోపాసకుడను

స మహిమాద్యభినుతి ప్రణీతుండ నిటల్

సామంజస్యత యోగ

క్షేమాదుల నన్నుజూడు! శ్రీ గాయత్రీ:

అనంద కంద సహస్రము

మన శ్లో

శ్రీ విద్యుత్క, భవమహం

భోవాహక మోహవర్ష భుగ్న కమలమై

నీవేల చెడెదు శివ పద

సేవారతి గనుము! ముక్తి చేకులు మనసా!

ఈ విశ్వ నాటకమునన్

జీవులు పాత్రలుగ నాట నే నొకడ ననున్

శ్రీ విశ్వ శ్రేయ స్కృతి

జీవన సంజీవనునిగ జేయఁ: మనసా!

నీ కృపయ దై వకృపయై

చేకూరిన జాలు నాకు, చేయంగల యీ

నా కవితా విజ్ఞప్తుల

సాకల్యము సఫల మందజాలును, మనసా!

అంతఃకరణ చతుష్క ని

యంతృత్వము నీది యుష్మ దనుసరణము గా

అంతర్బహిరింద్రియముల

యింతనటన సాగు లేది కేమియు, మనసా!

అది యసలు కోతి మదిరా

స్వద వృశ్చిక దంశి మరి పిశాచగ్రస్తం

బదియ్యెంత చపల దానికి

చది వందల రెట్లు చపల వర్తివి మనసా!

ఒక లిప్త ఒక విలిప్తయు
ఒక వలె నుండంగబోక ఉన్నాడ గుణం
బోక లక్షణమై యూరక
తికమకలంబెట్టి దుంప త్రెంచెదు మనసా!

తగులముల పాలుసేయగ
నిగళంబుల పాలుసేయ నీవేగద! నీ
యగణిత లీలా మహిమకు
దిగధీశులు గూడ దిక్కు తెలియరు, మనసా!

ఒక మారు పొలుమాలిక
ఒక తగుల మ్మంటుకొనిన ఉద్దండులు నుం
దికమకల దేరుకొన లే
కకటకటా! వ్యర్థ జన్ములగుదురు. మనసా!

మదిరను మఱిగి నతండును
మదిరాక్షుల మఱిగినతడు మాంసాశనుడై
మదమత్తుడగు నతండును
గుది గుచ్చిన యట్లు తెమలు కోడిత, మనసా!

శీలము జీవితమునకున్
మేలిమి బంగారమటుల మెఱుగిడునది, దు
శ్శీలము మసి పూతయ, యీ
శీల పరిత్యాగ మొక విశేషమే మనసా!

ఇది నున్నటులే యుండి మ
రెటకో పరుగిడెదు సేతు హిమవన్నగముల్
త్రుటిలో జరించి వచ్చెద
వెటలనె? నిను గట్టివేయు బెటలనె? మనసా!

ఇంద్రియ దశకమ్ము పయిన
ఇంద్రత్వము నీది నీకు నెదురేమియు లే
దెంద్రాదు లేని నీయా
జ్ఞుండిప్పుం దిరుగుదురు నిజంబిది, మనసా!

నీ వెవరికి లోపడవు ను
నీవే లోబఱచుకొందు నిఖిల జనములన్
ధీవరులు నిను జయించెద
రేవారో కోటి కొక్కరే యిల, మనసా!

లైంగిక తుచ్ఛ సుఖాలకు
పొంగులు వారించి వలపు, పుట్టించెద వం
దింగలములు, చిత్రము నీ
సంగతి యిదియెల్ల దెలియజాలిన, మనసా!

అరిషడ్వర్గంబులు నీ
వరి జనములవోలె అజ్ఞ పాలించుచు ని
న్నరులను వానరులటు ని
బ్బర మెల్లను జెఱచితిప్పు వారటె? మనసా!

కొన నాల్కి తేనె లాలుకగ
విన మంగిటి లోన నూలు విమత కుమత మా
నినులను గను నెడ జాలిగ
మసలుకొనెడు వాడు లోకమాన్యుడు మనసా!

ఒకని స్వభావముతో నిం
కొకని స్వభావమ్ము పోల్చి నొదుగనిదయ్యెన్
ఒకడున్నటు లొకడండడు
రకరకము లివెల్ల నీ విలాసము, మనసా!

మంచి నొకడు పెంచుమనన్
 గొంచక నద్దాని నొకడు కుంచుమనుగా
 మంచిచెడుల కలనేతకు
 మించి కనము నీ ప్రభావమే యిది మనసా!

అస్తి యని యొక డనంగా
 నాస్తి యను నికొక్క, డస్తి నాస్తి వినాద
 గ్రస్తులుగానిమ్మా నవ
 మస్తిష్కము జూడ నీదు మహిమయ మనసా!

మానసత యొక్కనిదిగా
 దానవత మతొకని దగును దైవాసుర మి
 మ్మానని గుణకర్మలనే
 కాన నగును గాని వేరుగాదటె? మనసా!

దైవాసురత్వ మది క
 ర్మావిష్కృతి వల్ల గలుగు - అపుడు మనుజుడే
 దేవుండగు - అసురుండగు -
 నీవగుదువు కర్మగతికి నిక్కము, మనసా!

నీ మంచివల్ల నరుడొక
 సామాన్యుండయ్యు విశ్వ జనతా మహిత
 ప్రేమానురాగ భాజను
 దై మించును మించు లోకమందున, మనసా!

నీ మంచి లేని యప్పుడు
 హేమా హేమీలు గూడ హేయంబుగనై
 ఏమాత్రంబును జనతా
 ప్రేమాదృతు లందజాలరేగద! మనసా!

మంచి మనసు మల్లెయగా
కొంచెపు జెడు మనసు ముండ్ల గోరింట యగున్
మంచి చెడులు మనుజులకు వి
ధించెడు కర్మానుగతిని దిరుగక మనసా:

ఎడతెగని అర్థకామము
చెడువారి ద్రోక్కజేయ చెనటి నరున కీ
గడనకు - తోడయి పాపపు
గడనయు మినుమిక్కిలొను గాదటె: మనసా:

ఉప్పందిన్న కొలందియు
దప్పిక యగు నన్నమాట దలవగ భ్రమకుం
గుప్పిటి జిక్కి నరుండెటు
తిప్పలుపడు: మంచి మట్టి దిబ్బగ, మనసా:

ప్రాపంచిక సుఖ భోగ
వ్యాపృతి బడిపోవనీక పరతత్త్వ సుఖ
శ్రీ పరమార్థ ప్రాప్తికి
వీపాటిగ నిష్ఠ సడలనీకువె: మనసా:

అయుశ్య తాపహృతికై
ఆయత్తంబగుచు మృత్యు వత్తాసన్నం
బై యున్న యెఱుకమానిచి
శ్రేయోమార్గము వమ్ముసేయకె: మనసా:

ఎన్ని భవంబుల పున్నె మొ:
ఇన్నర జన్మంబు కల్గె - ఇద్దాన నవి
చ్చిన్నానంద సుఖ శ్రీ
కిన్నను బాతునిగ నొత్తిగింపవె: మనసా

విసివితి జన్మ సహస్రపు
గసుమాలపు జీవితముల, కవిజీవిత మి
ష్టసగిన దక్షర పూజా
వ్యసనునిగాజేయు ముక్తి కరుని, మనసా:

దేహము నిత్యం బనుకొని
మోహము పాలైతి రిత్తపుచ్చితి గాలం
బీహచెడె జన్మపై, న
వ్యాహత జన్మప్రవాహ మాపవె! మనసా:

జనన మరణ ప్రవాహం
బనిహతముగ సాగు దీనికంటెక్కడ? ము
క్తి నొసగు నద్వైతపు జిం
తనమున నేమారనికు నన్నిక మనసా:

కొన్నాళ్ళ బ్రతుకు కోసము
ఎన్నాళ్ళకు జావనట్టు లేల మురియగన్?
మన్నిలే మున్నెందఱో
మన్నెన దెలుంగమైతిమా యిల, మనసా:

తృప్తిం జెందగ నీయక
సప్త ద్వీపములు వట్టజాలని, ఆశా
వ్యాప్తిని విస్తృత పఱచెదు
ప్రాప్తిండు నికెట్లు శాంతిపథమది? మనసా:

అవినీతికి బాల్పడి వా
డెవడెంతగ దోచుకొన్న - ఏగునపుడు వా
డెవడే వెంటంగొని చను;
ఎవడే యుక్తుండు? ముక్తుడెవ్వడె? మనసా:

అశయొక పొడవు సాగెడు
పాశంబుగజేసి దాని వదలుచు కొనగా
లేశము కనుపింపక దు
ష్టేశము పొల్పేయు బెందుకే యిటు? మనసా!

పెండ్లామని బిడ్డండని
యిండ్లని వాకిండ్లని యికె నేవో భ్రమలం
గండ్లుం బూడ్చు కొనుటతో
ఏండ్లుం బూండ్లుం గతించు నెటులనె? మనసా!

ఎడతెగనిది సంసారపు
సుడిగుండము దీనజిక్కి స్రుక్కుటతోనే
గడచిన, జన్మ కెకెపుడే
విడుదుర గా వెల్లుదారి వెదకుట? మనసా!

ఐ హిక సుఖా లివేవియు
దేహిక నిత్యములుగావు - తెమలని భవ దు
ర్మోహ మెసకొలిపి తత్త్వ
గ్రాహిని గావింపనేమి కర్మమె? మనసా!

ప్రాయమ్ము దుడుకు పోకల
బోయినటుల బోవజేసి మును కొను యుదిమిం
జేయునది లేక చెంపం
జేయుడి కూర్చుండ నేమి సేయనె? మనసా!

విషయేచ్ఛ యొక మహాభణి
విషాతిశయ హానికరము - వెనవెన నీదు
ద్విషయ విషకుండ మెడలిచి
వృషాంకు పదభక్తి నిల్చువే నను, మనసా!

నా నేర్చిన చదువునకున్
నీ నీతికి నీదు మంచి నాకుండుటచే
గానై నది నన్నిక పయి
జ్ఞానైక నివిష్టు చేయు చాలును మనసా!

విద్యయన బ్రహ్మ విద్యయ
విద్యలు గావేవి కూడి విద్యలవెల్లన్
వేద్యంబిది, ఆధ్యాత్మిక
విద్యావంతునిగ జేయవే నను మనసా!

అహమేల? పాడహంబది
అహంకృతిని హంకరించు చాసురమగు బ్ర
త్యహమును దైవీయగుణా
వహ మది నిరహంబు చిద్విభాసము మనసా!

సంకల్ప వికల్పంబులు
శంకింపగదేల? నీదు చాయలుగదె! స
త్సంకల్ప ప్రవిష్టునిగా
సంకల్పింపంగ నన్ను జాలటు మనసా!

తన యందెటు లటులను భూ
త నివహ మఖిలంబునందు దర్శించు నటుల్
నను జేయుము జాత్త్విక ద
ర్శన మద్ది తదన్య మొల్ల జాలను, మనసా!

లక్షలు కూర్చిన యమభట
శిక్షల నాడిచ్చు కొనగ బెల్ల వవెవియున్
లక్షలతో గొందుమఱి
మోక్షత్రీ నిత్య సౌఖ్యముల నిల: మనసా!

అత్మావలోకనమ్ము చి
దాత్మ ప్రతిభా సమాన మది కూరిచి, జీ
వాత్మ పరమాత్మ లొకటగు
అత్మ విదాంవరుని జేయుమా! నను మనసా!

ఒక శృంఖల సంసారము
ప్రకృతి కవలి వెల్గుదారి బడిపోవగని
దిక జాలు జాలు నది తా
త్త్విక చింతా ఖడ్గమును ద్రెంపవె! మనసా!

భావన కుదిరిన యప్పుడు
సేవన కొక కుదురుపాటు చిక్కదు సేవా
భావ సమైక్యములతో
జీవనమును తాత్త్వికముగ జేయవె! మనసా!

చిత్తనిరోధము యోగా
యత్తంబునగాని కుదుర దదిలే కిదిలే
కెత్తెఱగున దత్తార్థపు
వృత్తి కుదుర నేర్చు జెప్పవే యిక మనసా!

శ్రీలుండి యేమి జ్ఞాన
శ్రీలుండగ వలయు ముక్తి జెందుటకిల, న
స్నేలు దొరసాని! నా కా
మేలిడలే! మఱువ నీదు మేలును మనసా!

అక్షర సముపాసనతో
అక్షర మానంద పదవి నందుకొనంగా
వీక్షించు నాకు నంత
ర్వీక్షణ గల్గింపు పట్టువీడక మనసా!

ఛందస్సుమ రాజంబుల
ఇందు ధరుని పాద పూజ లేమరనటుగా
డెంద మిడి ముక్తి మార్గము
లందింపవె! జన్మదుఃఖ మారగ మనసా!

మనసనెడు మాట యొకటియ
మనిషికొక మనస్సుగాగ మహిలో నెన్నో
మనసులు గుణకర్మ విభా
జన జనితము లౌట జెప్పశక్యమే? మనసా!

ముని మానన శీలుడగుటను
ఒనరుచు ధ్యానంబు, భక్తు డొనరుచు బూజల్
వినమిత మతియై కవితా
నొనరుచు బద్ధముల బూజ లొకటిగ, మనసా!

మన సీవు లేనిచో నే
మనిషియు నెది సేయబోడు, మఱుపు నెఱుకులన్
మన పొకటై వర్తించెడు
ననునది పరిపూర్ణ మద్ది తార్థము మనసా!

తెగ బాటు నెండమావుల
దిగబాటి కడింది దప్పి నీర్చుకొనంగా
నగు నన్నటు సంసారపు
మృగత్పప్తల సుఖపిపాస మేలటె? మనసా?

ప్రపాయపు బిత్తరి కన్నెల
పోయగముల యుచ్చులబడి చూచుటగాదే!
ఆ యంతర్నయనముల
పోయగములు చూపు! ముక్తి సుందరి, మనపా!

అంతా మిథ్య యనుచునే
 [భాంతి దగులుటేమి తెల్వి? బయలందు మహా
 ధ్వాంతము జీలిచి యావలి
 వింత వెలుగులోన జూపు: వింతలు మనసా:

త్రాగిన పరవశతాస్థితి
 లోగి గుఱక నిదురపోకలో లేదెదియున్
 త్రాగక త్రాగుము పర సుధ
 వీగి తమము వెలుగులోన వెలుగుదు మనసా:

ఏకాగ్రత జెఱుతువటే:
 ఏకడ నుండకయ పాఠ డెటకెటకో, ని
 న్నేకట్టుల గట్టుదుమే
 చీకాకులమారి గబ్బుజీకటి మనసా:

లక్ష్మ్యార్థము గమకింపుము:
 భక్త్య పదార్థములవైపు పరువెత్తకు, మా
 కక్ష్యంతరంబు లవల స
 మీక్ష్యంబగు వెలుజూపు మీవయి మనసా:

నీ ద్రధిమ మానవున కొక
 భద్రా పాదనము కార్య ఫల సాధన క
 ఘ్నదైక సాధనము దురు
 పద్రవ ముద్రా మహీధ్ర వజ్రము, మనసా:

నీ దౌర్బల్యము మానవ
 తా దౌర్బల్యమునకువిధానము ప్రగతి
 చేదము దుర్వ్యసనాది
 ప్రాదుర్భవ మల్ప భావలక్ష్మమె, మనసా:

ఎక్కడ నీ పుట్టుకయో?

ఎక్కడ నీ యునికియో? అదే మెఱుక? నినుం

జిక్కించుకొన్న వానికి

దక్కించు కొనంగ వచ్చు - తత్త్వము మనసా;

నీ శక్తి సర్వ శక్తుల

రాశీభూత మగు నద్ది లాఘవ మగు న

ప్రే శక్తియు బనిసేయదు

ప్రాశస్త్యము నీది చెప్ప వలయునె? మనసా;

ఎన్నో నీ కొనరించితి

విన్నపములు నీకు, త్రోసివేయక నన్న

చ్చిన్నానంద పద సమా

సన్నుని గావింపు సుప్రసన్నత, మనసా;

సందేహపు మందేహుల

మ్రుందింపుము! పగతిశీల మార్గంబులు నా

కందింపుము॥ చిద్రంబుల

డిందింపుము! నిశ్చలత కడిందిగ మనసా;

ధర్మచ్యుతు గావింపక,

కర్మచ్యుతు నంతకంటె గావింపక, నన్

కర్మఫలేచ్చా విరహిత

నిర్మల మార్గంబునంద నిలుపుము మనసా;

మానవతా నవతా విధి

మానని కలుపొస్తే కంపు మాగాణము నం

దై నది సత్య నిరూపణ

తో నిర్మూలం బొనర్చ దొరకొను; మనసా;

ఘటములను పటములకు మన్
ఘటన మొకటి చూచుచుండి కర్తయొకడు తే
కెటులే యేర్పడు సృష్టికి
కుటిల వివాదములుగాక కొనకివి మనసా!

ఆరిటి దాటి సుషుమ్నా
ద్వారమును నిర్గమించి తప్ప కట సహ
స్రారమున వెలుగు రాశిగ
మీరెడు పరమాత్మ జేర్చుమీ నను మనసా!

ఒకవేయి శరత్పూర్ణిమ
తొకరేయి ఘటిల్లి నప్పుడుండు నెటుల న
ల్లొకటిగ లోవెన్నెల బయ
తొకపు డెప్పుడు నాకు జూపెదో? గదె మనసా!

శివ కేశవ భేదంబులు
భువివయి నొక కల్పితములు పుట్టి, మహాగ్నుల్
రవిలింఛె మహాంధ్రావని
అవివేకపు జెయ్యులవ్వి యందును మనసా!

పరమాత్మ యొక్కడే యగు -
పరగె గుణైతయ విభాగ వశమున ముగ్ధురై
సరసిజ భవ హరిహరులన
ధర సృష్టి స్థితి లయాలు తనరువ మనసా!

హరి హర రూప ద్వయమును
శ్మరియింతు సమానముగను, శైవుడ నగుటం
దరుణేందు కళాధరుడగు
హరువయి మిక్కుటము భక్తియందును మనసా!

మృత్యుంజయు డంచును, యమ
భీత్యన హారుండటంచు, విశ్వేశ్వరుడం,
చత్వాసక్త విధంబున
నిత్యము శివు కొల్వూ మాన నేరకె: మనసా:

హృదయ ద్వారము దెఱచియు
ఒదిగిన కవితాత్మ స్వాగతోత్పల మాలల్
చదుపుచు బిలువవె: అంత
స్పదనాంతర పీఠమునకు స్వామిని మనసా:

శివుడన సదాశివుడు పర
శివుడును తానైనవాడు చెదరని భక్తిన్
శివ పద పద్మములపై
దవులు కొనగ జేయు: తుమ్మెదగనను, మనసా!

శిరసిచ్చెను గంగమ్మకు,
మరి యడిగినమాత్ర గౌరమకు నిచ్చెను మే
నఱ పాలు, దయామయుడా
పరశివు పదములకు గడ్డివై నవె: మనసా:

బాణుని విద్యలు మెచ్చెను
పాణినికిన్ శబ్ద శాస్త్ర ఫణితులు పెప్పెన్
స్థానుడు విద్యల గురువా
నాణెపు దొర కొల్వూనందు నన్నిడు మనసా:

నా కవితా వీణపయిన్
శ్రీకంతునిగూర్చి వృత్త రీతులతోడన్
నా కంఠంబున రాగ ర
పై కంబుగ బాడుకొనగ నీయవె: మనసా:

మా కందంబుల బోలిన
నా కందంబులను కల్పనా కలన నసం
భ్యాకంబుగ నేకాలము
నేకాగ్రత బాడుకోగ నియవె! మనసా!

మార్కండేయునిపై దన
కర్కశ పాశంబు విసరె - కాలయముండ
య్యర్కజు దన్నిన స్వామిని
కోర్కెలు పూయంగ మ్రొక్కుకోనిడు మనసా!

భవతాప వహ్నులారగ
భవకరుణా శ్రావణాభ వర్షము వలయున్
భవబంధన విచ్ఛిత్తికి
భవకృపయ కృపాజముగను వలయునె, మనసా!

నాది యనుకొన్న దేదియు
గాదనుటకు దేలిపోయె, కాదుగదా! అ
య్యాది యసలేదో? నేనది
గాదగు నాసూతి జూడగదవే మనసా!

రాగము దుర్విష యేచ్ఛా
భోగమ్ముల ముంచివేయు, మోక్షశ్రీ సం
యోగమునకు యోగమ్ము, వి
రాగము విదళించు భవవరాగము మనసా!

శివ పంచాక్షరి మరువకె,
శివలింగ సమర్పనా విశిష్ట ముడుగకె
శివకవిగా నన్నుంపవె
శివభక్తుల యుక్తుడనుగ జేయవె, మనసా!

పరమ పదారోహణమున
మరువకె పెనుబాములున్న మాట, మరువకే
గురువగు నిచ్చెన లెక్కుట,
పరతత్త్వం బీవయగుట వదలకె, మనసా!

కొఱగాని తగులములబడి
కొఱవడి పోవంగనేల గోరుకొనెదవో?
అతీముఠి పుట్టువులాఱెడి
నెఱియగు నెఱదారి గుట్టు నేరవె! మనసా!

కామ మిది దీని రూపఱ!
భామా సంగమ సుఖేచ్ఛ బడి మరలదు, తా
నే మొదటిది క్రోధాదుల
కేమందును దానిమాయ లెఱుగవె? మనసా!

గుడి గట్టినట్లు పట్కం
బది యంతశ్శత్రువర్గ, మహా మహా మికతో
పొదవి కొనివచ్చి నిను చిద
గొదవడజేసి దిని చిక్కుకోకువె! మనసా!

భ్రూమధ్య లక్ష్మ్య మార్గము
సీ మార్గము దానిబట్టి నిలువక చనుమా!
ప్రాము కొనిన పెంజీకటి
కామీదటి వెల్లులో లయంబగు మనసా!

అడుసున దిగబడివట్టుల
జడతను దిగబడి కుటుంబ జంబాలమునన్
గుడుములు వారగ నేడికి?
గడుపరివయి యొడ్డు బట్టగాదగు, మనసా!

విషయేచ్చా లంపట మొక
విషవలయంబందుజిక్కి విజుగుటకంటెన్
విషమాస్త్ర ఘనమరున్ హరు
విషమాక్షుని శరణుదక్క వేరెది? మనసా!

ఆది పురుష విష్ణు బ్ర
హ్మది వినుతు విశ్వ వాఙ్మయాది సహితు, వే
దాది విహితు నాద్యంత ల
యాది రహితు శరణు వేడుమా శివు, మనసా!

అంతర్బహిర్దగముల
అంతము గానీ నటంచు హలాహలమున్
గొంతుక నిమిషుచ్చుకొన్న య
మాంతకు డొకటే శరహ్య మనవే! మనసా!

పుట్టిన పుట్టువు లెన్నో
గిట్టిన యాగిట్టులెన్నో కీలెటిగి యికం
బుట్టని గిట్టని గుట్టది
గట్టు విలుతు శరణుకంటె గానము మనసా!

హరికిచ్చెను చక్రకంబును
హరియింపు మటంచు రిపుల, హరి దీతుడు బే
హరికిచ్చె నిధులు తొమ్మిది
హరుకంటెను త్యాగి యెవ్వరగునే? మనసా!

ఎదవిచ్చిన విరిదమ్మిగ
పొదవికొనుచు దోసిటికి భూతేతుండె
చిదమల తేజో రూపుని
పదముల నిడుకొనెద దోడుపడవే! మనసా!

అనంద కంద సహస్రము

గురు శత్రు

శ్రీ పరతత్త్వ రహస్య ని

రూపక! మహిమాంచిత స్వరూపక! భవ దు

స్తాపాది జనిత దుఃఖ స

మాపక! చిద్రూపక! నమస్కృతులు గురూ:

గురు రూప బ్రహ్మపుగను

గురురూపక విష్ణుపుగను గురురూప మహే

శ్వరుడుగ గురు రూప వరా

త్పరుడుగ నమ్మితిని భక్తి తత్పరత గురూ:

గురుడవు పితృ రూపంబున

గుణుతింపగ జేసినావు గురుతర కవితా

స్ఫురణము, పుట్టువు రసవ

త్తరముగ లక్ష్మ్యార్థములకు దాటింప, గురూ:

కవితా దృక్పథమున మా

నవతా నవతా విధంబునను, నన్ని టుగా

నవతారింపగ జేసితి

భవతాళింపంగ గీర్తు లిలపైన గురూ:

నను విద్వాన్ గురు పట్టం

బున కర్తునిగాగ విజయమును గూర్చి యొ

జ్ఞనమందిర్వది యేడులు

గను నెట్టిది నాడు జీవికను మునుపు గురూ:

తెలుగుం బండితుడుగ నా
తెలుగునకుం దిద్దుకొండి తిన్న దనంబుల్
తెలుగు నరస్వతి కొసగితి
వలువలుగా - కైత నేత పనితోడ, గురూ!

అక్షర సముపాసనతో
అక్షర మానంద పదవి నందికొనంగా
దక్షత నిడు నీడు కృపా
భిక్షకు జేజేలు నీకు వేవేలు: గురూ!

విద్యల యందున ఉత్తమ
విద్య కవిత్వంబ, బ్రహ్మవిద్య యటుపయిన్
విద్యగ సర్వోత్తమమగు
విద్యలు రెండింట నిన్ను వినుతింతు గురూ!

దైవ పద వాఙ్మలనగా
మూపురు దైవంబుతప్ప - భువి తలిదండ్రుల్
మూపుర ముందిరుపుగా
అవల జ్ఞాన ప్రదాతవయి నీవు గురూ!

కవి, కవితాత్మ స్వయంబుగ
అవు, నానందానుభూతి నందికొనంగా,
కవితాత్మ సన్నుతించెద
కవిత్వ తత్వోపదేశగా నిన్ను గురూ!

కవి, బహిరంతర్ముఖుడయి
భువి దివు లేకముగ బ్రాహ్మ పూర్ణానంద
ప్రసమాన ప్రసాదుడుగ
ద్వివిధా శిక్షణమ్ము నీయదేగాదె: గురూ!

జన్మము లందున మానవ
 జన్మమ దుర్లభము, ముక్తి సాధన మేత
 జన్మ సుకృతము వినా కిం
 చిన్నాత్రము లేదుగదవె చిన్మూర్తి! గురూ!

ఎన్ని గడించిన విద్య, వి
 కెన్ని యొనర్చినను కర్మ, వింతయు వాత్సా
 భిన్నత సాధింపడ యే
 ని న్నరునకు ముక్తి లేదనెదు గాదె! గురూ!

ధనమెంతో యిచ్చి కొన వ
 చ్చను కొనగా బ్రహ్మవిద్య అమ్మెడు నదిగా
 దనితర లబ్ధంబది, భవ
 దనుగ్రహ దృష్టైక లబ్ధమగునందు, గురూ!

పరమంత్రము లెన్నున్నను
 గురు మంత్రము సాటిగావు, గురుమంత్ర జప
 స్థిర సాధన తత్పరునకు
 పరమ పద ప్రాప్తి యదొక వరమౌను, గురూ!

గురు వాచకమున పూర్వా
 క్షర మజ్ఞానతిమిరాంధ్య సంకేతముగా
 పరమగు రుకార మది త
 త్పరిహారర విప్ర దీప్తి భాసమ్ము, గురూ!

ఎవడగును బ్రహ్మ జిజ్ఞా
 సువు? వాడిల దన్ను దాను జూడగలుగు వా
 డవు, మరి జీవన్ముక్తుం
 డవు, భవబంధాది ముక్తుడవునందు గురూ!

ఆరూఢ స్థితి మూలా
ధారాదిగ చక్రషడముదాటి అట సహ
స్రార కమల మధ్యంబును
జెరు విధం బెటులొ యెఱుగ జేయగదె? గురూ!

ధారణ యెటు? భూమధ్య
ద్వారము గమించి పోవు దారియెటు? సవి
స్తారముగ నాత్మ సాక్షా
త్కారముగు బెటులొ? తెల్పుగదె సూటి గురూ!

ఇంద్రియ విశృంఖలతను ము
నీందులు యోగిందులును యతీందుల లణవ తే
రంద్రుగద: యెట్టులయ్యు!
యింద్రియ నిగ్రహము: చెప్ప వే నాకు గురూ:

పెంజీకటి కావలి దయి
పుంజీకృతమైన వెల్లు ముద్ద యనంగా
రంజిలు చిజ్జ్యోతి య దా
నిం జూచు విధంబు గందు నే నెట్లు? గురూ:

అంతర్బహి రింద్రియముల
శాంతికి దాంతికి ని నాకు జాడ దెలిపి యా
త్మాంతరీ నంబున కొక
సంతన గలిగింపు మంటి సత్కృపను గురూ:

దుస్తర సంసారాబ్ధికి
నిస్తరణం బెట్టు లగునొ? నే నెఱుగ, భయ
గ్రస్త మనస్కుడ నను నీ
విస్తర కృప సుద్ధరింపవే! వేగ, గురూ:

ఆరని పునః పునర్భవ
 ఘోర క్లేశములు దలవ గుండెలదరు, నే
 తీరువ మరి మరి పుట్టని
 దారికి నే జేరగలవో! దయజూడు! గురూ!

పరమ దయాశువులగు స
 ధ్గురు వరులు భవార్త పతిత కోటులను సము
 ద్ధరణమ్ము సేత తమకుం
 గరణీయమ్ముగ దలంతు గాదటవె! గురూ!

అరిషడ్క భయావహాడైః
 అఱిముఱిపడు దేహి కేది ఆశ్రయమగు? శ్రీ
 గురు చరణాశ్రయ, మితరే
 తర మేమియు లేదు లేదు, తథ్యమ్ము! గురూ!

భవ రోగపీడి తాత్ముల
 కెవ రిత్తురు మందు? వెఱ్ఱు లెవ? రాత్మ గురుం
 డవు నిల వెఱ్ఱుగ, కుందుగ
 నవు నాత్మ జ్ఞాన మొక్కడని యందు! గురూ!

గురుదేవు డొక్కడు వినా
 పర దేవు డెవండు కాడు భవరూప భయం
 కర సర్వ దష్ట డగు, న
 న్నరు మరణార్తిని వివారణము సేయ గురూ!

ఏ యది సాంఖ్య రహస్యం?
 జేయది తారకము సూచి? ఏ దమనస్కో
 సాయము? పరిపూర్ణంబున
 కేయది తెరువయ్య! తెల్పువే! నాకు గురూ!

మాయావరణము తొలచు ను
పాయంబు నను గ్రహించి పట్టు విడక, అ
మూయకు నవలిది తానగు
నా యుక్తి! నెఱుంగ జెప్పుమా! నాకు గురూ!

దార సుతాదుల మోహము
తీరనిదై దేహి ముక్తి తెఱవు వెఱవు లే
తీరును గాంచును? తత్త్వ వి
చారము గురు కృప వివ నాశంబెట్లు? గురూ!

సత్తెఱుగను చిత్తెఱుగను
చిత్తము దుర్వి కలతా విశిష్టంబుగ నే
నెత్తెఱుగన ముక్తికి నా
యత్త పడెడు వాడనో? కటాక్షించు! గురూ!

ఏ మెఱుగ రజ్జువు గగి
పా మను కొను భ్రాంతివాడ - పరమార్థము నా
కే మంతు పట్టదయ్యెను
ఏ మెయి నీ మెయి దరించుటిక నాను? గురూ!

ఏ యది నిత్య మనిత్యం
జేయది యను నీ వివేక మెన్నడు కలుగం
జేయుదువో! యిది కలుగక
చేయున దికనేమి? చెంప జేయిడుటె, గురూ!

ఈ రాగ మెంత దుస్వరజ?
మీ రక్తి యిదెంత ముక్తి కెడ మొనరించున్?
వైరాగ్యము కుదురుటకుం
దారి దరియు నీవ సూపు! దయచేసి గురూ!

తెమలని వైషయిక పరీ

భ్రమణమ యియ్యిందియాళి పనియై యుండెన్

శకు దమములు కుదురుప నే

సమర్థుడుగ నాదు ముక్తి సాధనకు గురూ!

అది యెట్లు ముముక్షుత్వము?

చెదరని తదపేక్ష బ్రహ్మ జిజ్ఞాసుగా

నొదిగించి కర్మబంధ

చ్చిదమగు మర్మంబు నీవ చెప్పదగు? గురూ!

సాధన చతుష్టయములని

మేధావులు చెప్పుచుండు మేలుగ మోక్ష

శ్రీధన సాధనములుగ ను

సాధన శోధనలు దెలుపు సత్కృపను గురూ!

చింతా జనిత నితాంత

ధ్వాంతము జ్ఞానేతరముగ వారింపంగా

నింతయు గాదిక, నప్పర

చింతా జ్యోతాన్ని వ్రేడి పై చేకూర్చు! గురూ!

మహి దేహికి దేహాంతం

బహరహ మీ బంధజాల మజ్ఞాన త్వా

వహ మిది తొలగ ముముక్షువు

విహితాత్మజ్ఞతను బొంద వీలనెదె గురూ!

ఔపనిషద విజ్ఞాన

శ్రీపరిణతి తోడ బ్రహ్మ జిజ్ఞాసువులై

యేపారు ముముక్షు జన

వ్యాప్యతి కిందిద్దు నన్ను వరవడిని గురూ,

చిత్త నిరోధమ్మునకు బ్ర
 వృత్తము యోగంబ, యోగ విద్యార్థి సమా
 యత్తుని గావించి భవ ని
 పృత్తికి యుక్తునిగ జేయవే నన్ను గురూ:

గాసట బీసటగా కను
 వ్యాసీయ బ్రహ్మ సూత్ర ఞావానుగత
 వ్యాసంగం బద్వైత
 త్రీ సంగము నాకు జేయు శివరూప! గురూ!

ద్వైతా ద్వైత విశిష్టా
 ద్వైత త్రితయంబులోన వరజీయం బ
 ద్వైతమ అద్వైతార్థ వి
 భూతి నొసగుమా! కృపా విభూతి మెయి గురూ!

జీవేశ్వరై కృతా స్థితి
 ఏధమున బొంద నేర్తు? ఈశ్వరూడే నా
 భావ రహస్యార్థము లే
 నేవిధమున బొందగల్గు? నెఱిగింపు గురూ:

పాతంజల యోగ రహ
 స్యాతత విజ్ఞాన పరిధు లందికొనగ నే
 రీతినగు యోగ శాస్త్ర వి
 భూతులు నను భూతు లీయవో నాకు! గురూ:

నారదు ని భక్తి సూత్ర వి
 చారమ్ము ననుగ్రహింపు సారతరముగా
 చారుతరంబుగ జీవిత
 పారమ్మ్య నందు కొందు పరతత్త్వ గురూ:

అష్టాంగ యోగసిద్ధి ని
 తిష్ట కుదిరి ఆత్మ దృష్టి దృశ్యాత్మవిని
 ద్విష్ట మతి జూచునట్టి ప్ర
 కృష్ట విధానంబు నాకు నెఱిగింపు! గురూ!

చిత్త గతి ద్వివిధములుగ ప్ర
 వృత్త మనెదె! కర్మబంధ హేతువుగను, వి
 చ్ఛిత్తికి హేతువుగ నని ప్ర
 వృత్తి నివృత్తులన నొప్పి వివరముగ గురూ!

భవ బంధన మూలక మగు
 ప్రవృత్తి యేమిటికి స్వామి! వాక్యవ్యగదే
 భవబంధ చేదన మగు
 నివృత్తి మార్గంబు వాంఛ నీయిమ్ము గురూ!

చిత్త స్వైర విహారం
 బైత్తెఱుగున నణగు నయ్య? ఎట్లది బ్రహ్మ
 యత్త మగు దాదికి సమా
 యత్తంబగునయ్య? కుర్మ మది తెల్పు! గురూ!

నాదము బిందువు కళలను
 ఏదెటు మేళనము పొంది యేర్పడె మంత్రం?
 బేది పరబ్రహ్మాత్మక
 మాది యదే! అది వచింపుమా! నాకు గురూ!

దేహ విమోహాది మహా
 గ్రాహ చేదంబదెట్లు? ప్రవచింపవె దా
 సోఽహం బనినాడనయా!
 సోహం భావంబు నూటి సమకూర్పు! గురూ!

పరమ పదము సోపానము
లరయగ జన్మముల, అవి సహస్రాధికముల్
జరిగె సరుడయితి నిపుడు చి
వరిదిగ గమ్యంబు చేరవలయు నెటు? గురూ!

పెదపెద్ద నిచ్చెనల వలె
పెద పెద పాములును గలవు పెనుపున సుకృతం
బది యొక్కింపగ, దుష్కృత
మిది దించును క్రింది క్రింది కెంతైన, గురూ!

జ్ఞాన మొక నిచ్చెనగనై
మానుగ నెక్కింప నుచ్చ మార్గంబున క
జ్ఞానమ్ము మ్రింగి పాముగ
మానక లోకకును తేదె? మహితాత్మ! గురూ!

జ్ఞానం బారోహణ క
జ్ఞానం బవరోహణకు నిజము దేహికి, ని
మ్మానపు డక్కట! జ్ఞానం
జ్ఞాన విచక్షణము గనడు సద్గతికి గురూ!

జ్ఞాని సదా జ్ఞాన సుధా
పాపత శాశ్వత సుఖైక పరవశుడుగ, అ
జ్ఞాని మధు పాన మత్తా
ధీనుడు సుఖహినుడౌచు దీనుడగు గురూ!

జ్ఞానము వెన్నెలగా - అ
జ్ఞానము చీకటియాయాను - నరు డజ్ఞానా
నూన గతి వెల్లు దారిని
గానడు గద! గుర్తి గూఁగా నగుచు గురూ!

జ్ఞాన మను సౌధ శిఖరము
 లే నరు డెక్కంగ నేర్చు? నింకేటికి మో
 జ్ఞా నూనానంద పద
 శ్రీ నిధు లాతనికె దక్కు సిద్ధమ్ము గురూ!

హరి యల్గిన హరుడల్గిన
 గురువు నివర్తింపజాలు గురు వల్గినచో
 హరి హరుల కసాధ్యమ యగు
 గురు కృప శిష్యులకు కోటి గుణితంబు గురూ!

గురు గీతాధ్యయ నంబొక
 గురుతర మార్గంబ శిష్య కోటికి జ్ఞాన
 స్ఫురతై క దర్శనంబది
 పరమ పద నిదర్శనముగ భావించు గురూ!

చెట్టు కొనకొమ్మ తెలియ
 తుట్టెగదా జ్ఞాన మనగ దొరకొని దానిం
 బట్టి కొనగ పొట్టి మనసు
 చిట్టి మనుజు డేమెఱుంగు? చిద్రూప! గురూ!

మది కొక కుదిరిక బుద్ధికి
 వదలని యొక పట్టు చిత్త వర్తనమునకుం
 జెదరని యొకనై శ్చల్యత
 యొదగక పరతత్త్వ మెట్టు లొనగూడు? గురూ!

సంకల్ప వికల్పంబులు
 శంకా తంకములు బుద్ధి జాడ్య గుణములై
 అంకింపవు తత్త్వమునకు
 ఇంకించును జ్ఞాన సరసు లెటులింక? గురూ!

మూలాధారపు జక్ర
వ్యాళ మధోవర్తి నూర్వ వర్తిగజేయం
జాలి సహస్రారమునకు
గీవించుట యెట్లా నేర్చు కృపతోడ, గురూ!

ఒక వేయి పున్నముల రా
శికి సరి వెన్నెలల బయల చెరిసగముల యా
భ్రుకుటీ లక్ష్యమునకు జే
రిక యగు కోరికను దీర్చు ప్రేయమార, గురూ!

శ్రవణంబున మననంబున
అవల నిది ధ్యాసలందు అరమరికలు తే
కెవడు ప్రవర్తిలు వానికి
శిశితత్తము దక్కుననెదె? శివరూప! గురూ!

వెనుపూస వీణె మీటుచు
గొనకొని బయలాలపించి కోటీందుల కొ
ల్వునకుం దీటగు బ్రహ్మం
బును గూరిచి పాడుమందువో దేవ! గురూ!

దేహంబను పంజరమున
దేహి యయిన జీవుడగు గదే చిల్కగ, నా
దేహము నశింప నింకొక
దేహమున వసించు ననియెదే? స్వామి! గురూ!

జీవు డవినాశి పొర
బ్రావహముగ దేహధారియై వచ్చు జనున్
జీవేశ్వరై కృతా స్థితి
కేవిధ మది యెఱుగ జెప్పవే తండ్రి! గురూ!

చినుగులు వడ్డ వలువ విడి
చి నరుడు క్రొత్తది మరొండు చేకొను నటు లం
చనెదవె జీవుడు కృశమగు
తనువు విడిచి వేడొకండు తాల్పుతది, గురూ!

దేహము నిత్యం బనుకొని
మోహముతో మోసపోయి ముదిమిగదును సం
దేహ భయాందోళనలను
దేహి పడుటతప్ప యుష్ట దిక్కేది? గురూ!

సంసారము కేవలము రి
రం సామూలంబు పిచ్చి బ్రమలకు లోపై
సంసారి దీనిలో బడి
హింసల పాత్రాట గాక యేమందు? గురూ!

జ్ఞాను లగుటెంతో కష్టము
జ్ఞానేతరు లొది చాల సౌలభ్యం బి
మ్మా నవలోకము నందున
దానవతయె యెక్కుడనెదు తధ్యంబు, గురూ!

మానవ జీవితయానము
గాన నగును మంచి చెడులు కలిసిననెడ మొద
ల్గానయి యెటు పడునో పద
మౌ నది కర్మామగతిగ ననియందు, గురూ!

గురు సరిచర్యా భాగ్య మె
పరికో సుకృతాత్ములై న వారి కగును స
ద్గురు చరణము భవ సాగర
తరణంబయి కంద్రు జన్మతారకము గురూ!

విత్తన మింతియ మట్టికి
ఎత్తుగ జెట్టగు విధంబు నెవరిడిరయ్యా;
రిత్త పలుకులేటికి నా
జొత్తది శివ శక్తి యింటి సత్యంబు గురూ:

కను విచ్చిన కను మూసిన
కనగా నొక్కటిగ దోప గల దది యేదో
కను స్వ స్వరూపమును గా
ననియెద వా నూటి నాకు నందింపు గురూ:

జంటగ స్వరంబు నూదుచు
మింటి తెరువు ప్రాకి మెల్ల మెల్లగ నట ము
క్కంటి గని నీవు తానుగ
జంట గలిసి పోవు మంటి, సరి దిద్దు గురూ:

ముకు నూటి దారి నడుమను
వికసించిన పుచ్చపూవు వెన్నెలలో న
ట్లొకటిగనై విహరించెడు
సుకమును దయచేసి నాకు జూపింపు గురూ:

వైదాంతిక పరి భాషను
వీది సహస్రారమనగ నేర్పడినదా? అం
దాదిత్యులు వేవురు గుది
గా దగు నా వెల్గు జేరగా నీవె! గురూ:

భీవరి భూ చర్యాదిగ
ప్రాచుర్యము ముద్రపైదు వాని దెలుపవే!
చూచెడు చూపుల గాకను
చూచెద నా చూపు నాకు జూపింపు! గురూ:

స్వార్థ పరలోకమున పర
మార్థం బొక నిండు సున్న యట్ల య్యెను ప
త్యార్థి యయి న్యాయ మడిగిన
వ్యర్థా నర్థ ప్రసంగమైపోయె, గురూ!

బోధ గురువు లెక్కడనో?
బాధ గురువు లెక్కుడైరి పరతత్త్వముపై
సోధనలు చట్టి బృద్ధల
గాధలుగా నయ్యె నేమి కర్మమిది? గురూ!

నవ యుగ మనియెద రిది మా
నవ యుగమున క్రొత్త పేరు, నగుబాటగు! దా
నవ యుగ మని నే ననియెద
శివ పాద యుగమ్ములాన! చిన్మూర్తి! గురూ!

ఈ విశ్వ శాంతి మార్గము
కేవల మాధ్యాత్మికతయ, కీలెఱుగని మి
ధ్యావాదులు వాదంబులు
పోవులయిన చెత్త యందువో! స్వామి! గురూ!

అఱగానిది కొఱలే నిది
నెఱయైనది విశ్వమెల్ల నిండి నిబిడమై
విఱ బారిన దాజ్యోతియ
దెఱవారగ జూడు మనెదవే చూపు! గురూ!

యమ నియమాదులు యోగాం
గములుగదా యెన్నిదవ్వి, క్రమ సాధనతో
తెమలగ జిట్టచివరిదా
సమాధి విధింబొంద మనెది సత్కృపను గురూ!

ప్రజుత తపోఽధ్యయన శివ
ప్రణి పాతము లివ్వి మూడవ శ్యాచరణ
ప్రణిహితము లంచు బలికితి
ప్రణామము లివే గ్రహింపు పదివేలు, గురూ!

తపమున రజస్తమో దో
ష పటల పంకిల మదెల్ల జ్ఞాన మగు నం
చుప దేశించితి యుష్మ
త్కృపకున్ సాష్టాంగ వడెద నిలవ్రాలి, గురూ!

ఆధ్యాత్మిక పర శాస్త్రా
స్వాధ్యాయమువల్ల ఆత్మ సాక్షాత్కారం
బధ్యవసానం జగు నని
అధ్యాపించితివి సుతి సహస్రములు! గురూ!

ప్రణి ధానమనగ శివునకు
నణకువతో గర్మఫలము లన్నింటి సమ
ర్పణమంటి జన్మ సిద్ధికి
గుణాధికము, నమ్ర మస్త్రుకుడ నీకు, గురూ!

ఓంకారము నాద కళా
సంకలితము బిందుయుక్తి సర్వవృధమం
బంకించి జపించిన ని
జ్ఞింకులగునటే! భవాబ్ధు లింకేమి; గురూ!

ప్రణవమ్ము మహాప్రాణము
గణనీయ ముపాస్య మంత్ర గణములలోనన్
ప్రణవోపాసన యోగా
గ్రణుత కఠుష్ఠీయ మంటి కై మోడ్తు! గురూ!

జనన మరణ చక్రాంతర
విని బద్ధుడు దేహి జన్మ విస్తృతికి నివృ
త్తిని బొందగ వలయు నటం
చన గురునూర్గైక శరణ మనియంటి గురూ!

గురుతర గురు మార్గలభాక
గురిగా వర్తింపడేని కుదరని గుణమై
నరు మనుగడ చెఱగని మసి
మరకల మడుగొ నటంటి మఱువనిది, గురూ!

జీవేశ్వరు లొక్కటి యగు
భావ రహస్యంబు దెలియ బల్కితి, వది చా
లీ విశ్వ తారకమునకు
గావలసిన దంతకంటె గలదేమి? గురూ!

తత్త్వ మసీత్యాది మహా
తత్త్వార్థ రహస్య వాక్య పరమార్థము శి
ష్యత్వమున దెలిసికొంటి మ
హత్వ గురుత్వా శిష్యమ్ము లందిమ్ము! గురూ!

నీ దివ్యా శీర్షలము న
నాదు నదృష్టములు వండె నా కృత కృత్యం
డొదును భవ బంధన వి
చ్ఛేదనమై నిత్యుడొదు సిద్ధమ్ము, గురూ!

గురు భాస్కర! గురు చంద్రమ!
గురు వద రాజ్యాభిషిక్త! కొను మిదె కవితా
స్ఫురిత లలిత శత పత్రము
గురు వద పూజా వ్రసూన గుచ్ఛమ్ముగ గురూ

